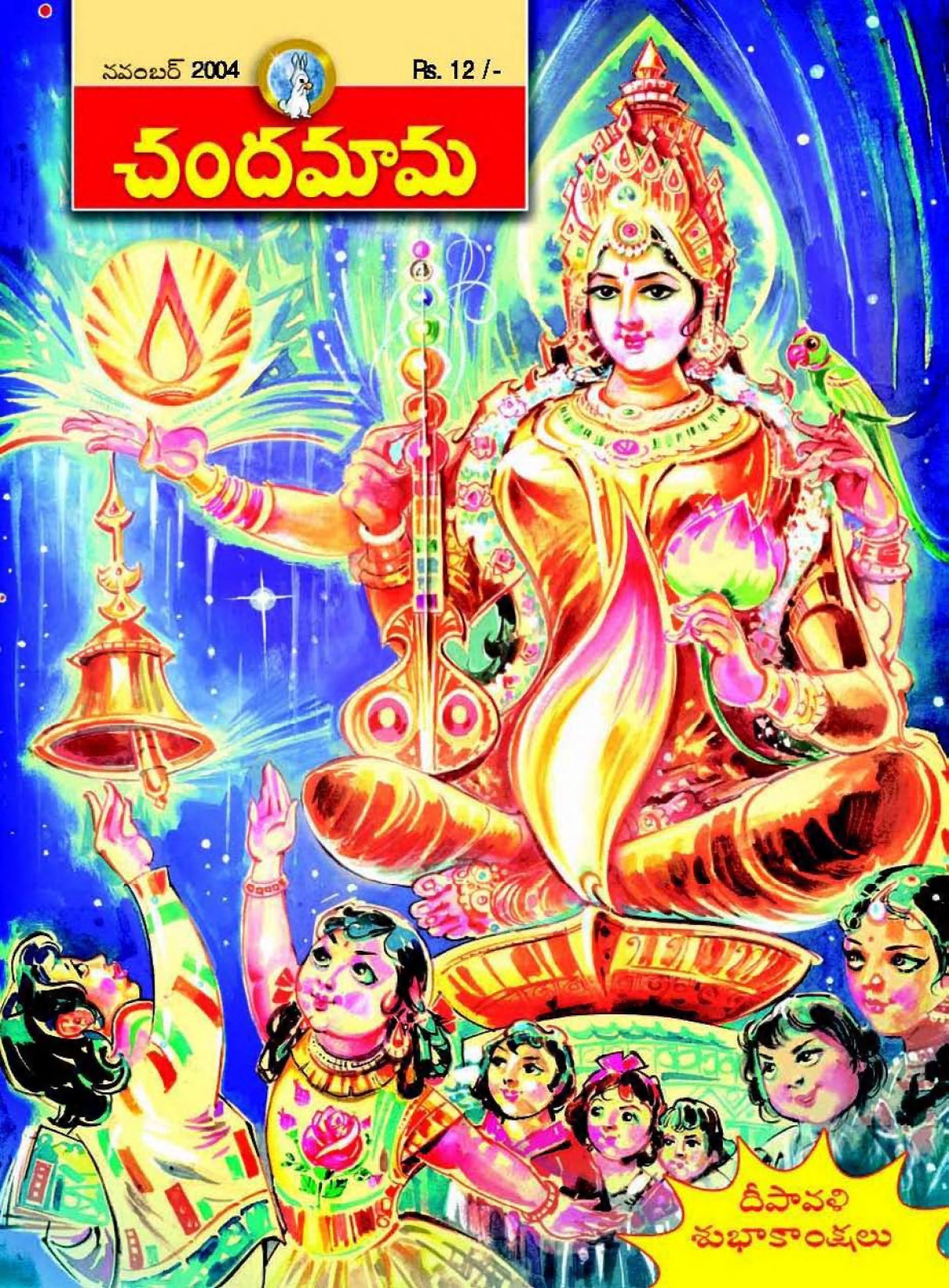

నవంబర్ 2004

Rs. 12 /-

చందమామ

దీపావళి
శుభాకాంక్షలు

వీధులు సైతం తామర పుష్ప ఆకృతిలో తీర్చిదిద్దబడిన దివ్యనగరం

మధురై మినాక్షి దేవాలయం, తమిళనాడు

మధురై, మైగ నదీ తీరంలో వెలసిన దక్షిణ ఆసియాలోని జీవం తొణికిసలాడే అతి ప్రాచీన నగరాలలో ఒకటి. మినాక్షి దేవాలయంలోని వెయ్యిస్తుంభాల మంటపం ప్రతి ఒక్కరూ చూసి తీరవలసిన అద్భుత భారతీయ ఆలయనిర్మాణ వాస్తు శిల్పకళా నైపుణ్యానికి ప్రత్యక్ష నిదర్శనం. తప్పక విచ్చేయండి. సందర్శించి అనందించండి.

ఈ పురాతన
అద్భుతాలను
ఇంకా చూడలేదా?

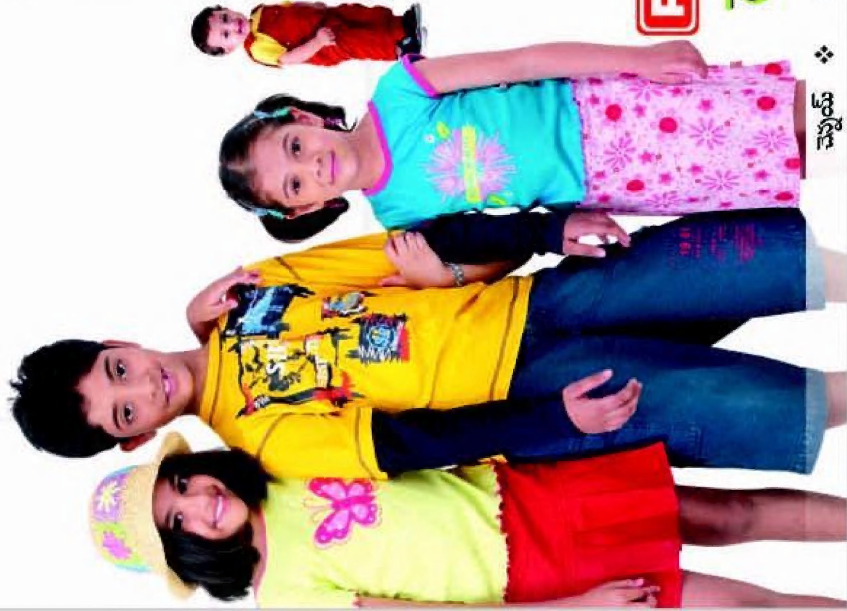
enchanted
tamil nadu
experience yourself

For details on TTDC's attractive package tours with excellent accommodation and transport facilities, please contact: TTDC, Tamilnadu Tourism Complex, Wallajah Road, Chennai - 600 002, Tamilnadu, India. Ph: 91-044-25388785 / 25361640. Fax: 91-044-25382772. E-mail: ttdc@md3.vsnl.net.in Website: www.tamilnadutourism.org For online bookings: www.ttdconline.com Call: Chennai 91-044-25389857, 25383333 New Delhi 91-011-23745427 Mumbai 91-022-24110118 Goa 91-0832-2226390 Bangalore 91-080-22286181 Hyderabad 91-040-27667492 Kolkata 91-033-22437432

ప్రస్తుతి **ప్రతి** వరకు అందరికీ **హ్యాపీ రిలేషిండ్స్**

POTHYS

రీలేషిండ్స్

❖ చిరువెళ్ళలి ❖

❖ శ్రీవిల్లిస్వత్తూర్

For online shopping www.pothys.com

Ideophraxist

భల్లూక
మౌంత్రికుడు - 13

9

కోష్ఠిస్థుని
(బే.క)

15

ఏడోరోజు
విదేశ పూర్వగాథలు
(ఫ్రాన్స్)

22

విష్ణు కథ - 11

49

ఈ సంచికలో...

- ★ నందన కానన జంతు ప్రదర్శనశాల...8 ★ భల్లూక
మౌంత్రికుడు - 13 ...9 ★ కోష్ఠిస్థుని (బే.క) ...19
- ★ కథల పాటీ ...21 ★ విదేశ పూర్వగాథలు (ఫ్రాన్స్) ఏడోరోజు ...22
- ★ చందమామ కబుర్లు ...26 ★ చందా కథలవనం ...27
- ★ వుంచి మార్పు ...30 ★ కోశాధికారి విదవి ...32
- ★ కలా? నిజమా? ...34 ★ కలవుంచి గృహపారం ...36
- ★ గృహరాజు దక్షిణ ...38 ★ కొండ మీది రహస్యం! ...40
- ★ రత్నశేఖరుడిని చూచు ...43 ★ వరహాలమూట ...46
- ★ విష్ణు కథ - 11 ...49 ★ సిద్ధార్థుడి గణితం ...55
- ★ పినికిమా లిన ధనం ...56 ★ ఆర్య - 17 ...59
- ★ విద్యుత్తు లేని సమయం ...63 ★ విజ్ఞానం ...
- పిన్‌డం ... వికాసం ...64 ★ ఫోటో వ్యాఖ్యల పాటీ ...66

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20
Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.

or

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097
E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్స్ డిస్ట్రిబ్యూటర్ రూ. 144.00

చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్టు ద్వారాగానీ, ప్రెస్ లెటర్ ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ కు రిటర్న్ పంపించండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shivaji : Ph : 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 98412-77347

email : advertisements@chandamama.org

DELHI: OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email : a.s.oberoi@indiatimes.com

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

భిన్నమైన కలలు!

బాలల దినోత్సవం సందర్భంగా వెలువరించిన మరో పిల్లల ప్రత్యేక సంచిక ఇప్పుడు మీ చేతుల్లో ఉంది. బాలబాలికలలోని సజాత్యకతని ప్రోత్సహించాలనే లక్ష్యంతో చందమామ పుస్తక ఐదేళ్ళుగా ఒక విలక్షణమైన ప్రయోగం చేస్తూన్న విషయం పాఠకులకు తెలిసినదే. ప్రత్యేక సంచిక కోసం పిల్లల నుంచి కథలను, చిత్రాలను ఆహ్వానించి సమగ్రమంతు లెస్స బాలచిత్ర కార్తలను గుర్తించి, వారిని చెన్నయ్‌కి పిలిపించి - బాలరచయితల కథలకు బాలచిత్రకార్తల చేత బొమ్మలు వేయించి ప్రచురిస్తున్నాం. ఈ ప్రయత్న ఫలితం మీ రిష్టి కళ్ళాదుట చూస్తున్నారే. చూసే, చదివి ఆనందించండి!

ఈ పొటికి పిల్లలు పెంపిన కథలను చదువుతూ నవ్వుతు ఒక విషయం స్పష్టంగా తెలియ వచ్చింది. ఎక్కువ కథలు కలల పుట్టి తిరిగాయి. కలలు కనడం మానవసిహజం. పురీ పిసీవాళ్ళులే ఆవి తంగా కలలు కంటారన్న విషయం మా వాస్తవమే. అలాంటి వారి నుంచి కలల కథలే ఎక్కువగా రావడంలో ఆశ్చర్యం లేదు. అయితే, ఒక కథను చక్కని అంశంతో ప్రారంభించి వివిధ సంఘటనలతో క్రమక్రమంగా చెప్పుకుంటూ వెళ్ళి, ఆఖరికి ఇదంతా ఒక కల అని పు గిస్తూ, చెప్పడం చేసిన విషయం పిలచబడి పొతు ఉందన్న విషయం పు రించిపాకూడదు.

నూతన ప్రపంచం పిట్ల ఆసిక్తితో సిండిన ఉత్సాహంత, తెలుసుకోవాలన్న తపన కారణంగా పు నలో పిసిప్రాయం నుంచే పిరికిలనాశక్తి అలవడుతుంది. వాటికి పు న ఉహాశక్తిని పే శవించి, వాస్తవికతను ప్రతిబింబించే చక్కని కథలను సృష్టించవచ్చు.

అందుకు చదవడం ఒక్కడే చేయూ తనిస్తోంది. పుంచి కథలు, కవితలు, వ్యాసాలు పాఠకుల హృదయాలలో నూతన ప్రపంచాలను ఆవిష్కరిస్తాయి. వింతమెల్ల గలను ప్రసిరింపే జేస్తాయి. ఆ వెలుతురులో పు న ఆశలకూ, ఆశయాలకూ రూపకల్పన చేస్తుంటూ - పు న ప్రయత్న రాష్ట్రపతి డా. ఎ. పి. జె. అబ్దుల్ కలాం తరచూ కాంించే విధంగా గొప్పగొప్ప కలలు కంటూ వాటిని సాకారం చేసి కోవడానికి నిర్విరాపంగా క పిచేయాలి!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

“కలలు కందాం, రండి!” వ్యూరచన పోటీ

రూ. 250లు బహుమతి పొందిన వ్యాసం

నేను శ్రద్ధగా 6వ తరగతి పాఠ్యాంశాల ను వూ ప్లేస్కోల్లో ఉపాధ్యాయులు బోధించగా విన్నాను . అంకిత భావంతో బాగా చదివాను . సింవత్సరాంత పీర్లలయందు ప్రతి నిష్ణేక్షులోనూ వుంచి వూర్కులు సింపాదించి 6వ తరగతిలో ద్వితీయ బహుమతిని ఈ సింవత్సరం ఆగస్టు 15వ తారీఖున స్వాతంత్ర్య దినోత్సవం నాడు వూ స్థానిక ఎం.ఎల్.ఎ గారి చేతుల వీధుగా తీసి కున్నాను .

ప్రితిర్‌జూ సాయం కాలం వేళలలో, సేలమర్‌జులలో అర్పదినత్తు పూ వీధిలోని చేనేత కార్మిక నిరంరాధ్యులకు, బడికి వెళ్ళలేని బాల వికలాంగులకు, గృహిణులకు నా శక్తివై రాయడం, చదవడం నేర్పుతూ వున్నాను. మొదటగా మా ఇంటియందు మా నాన్నమ్మగారికి అక్షరాలు నేర్పడం ఆరంభించాను.

పూ ఇంటి పేరటియ్యింపు 1 బొప్పాయి మొక్కను, 3 సీతాఫలం మొక్కలను, 2 జామ మొక్కలను, 1 ముద్దమందారం మొక్కను, 1 ఉసిరిక మొక్కను, 10 తులసి మొక్కలను పు రియ్యు పూ ఇంటి పుంపు భాగాన వీధిలో ఎడవు వైపున ఒక వేప మొక్కను, కుడివైపున కానుగ మొక్కను నాటాను. ప్రతి రోజూ ఉదయం మరియు సాయంకాలం మొక్కలకు నీరు పోస్తున్నాను. మొక్కలు చక్కగా ఏపుగా పెరగడం చూసి సంతోషిస్తున్నాను. వీధిలోని పుంపు కులకు చుట్టూ ముళ్ళకట్టలతో ఫెన్సింగ్ ఏర్పాటు చేశాను.

ప్రిన్సిపల్ నా వంపు నీ రీత్యాగ్రావు నెవు లకూ, పట్టణ ప్రాంతాలకూ వెళ్ళలేను. కావున తాగుడు, జూదం వంటి దుర్మహనాలకు లోనైన వారిని శాశ్వతంగా బంపు ట పిడేలా చేవు లేవు .కాని పు ను పుంధు పేరిగి పేదవాడయ్యా యక నాన్నపేత్రు లతో ఒక జట్టుగా ఏర్పడి, ఒక సాంఘీ కణవాకార్యక్రమం కింద పూ కు అంధు బాట లో మళ్ళు గ్రావు నెవు లకూ,పట్టణ ప్రాంతాలకూ వెళ్ళి అక్కడ తాగుడు, జూదపు లాంటి దుర్మహనాలకు బానిసైవు వారిని అదరించి ఆ వ్యసనాల నుంచి వారు శాశ్వతంగా బంపు టపిడేలా క పీచేసావు .

పేరిగి పెద్దవాడినై భవిష్యత్తులో వుంచి వుంచి పేద చదువులు చదివి, ఉన్నత ప్రభుత్వ (కలెక్టర్) ఉద్యోగం సింపాదించి అదర్బువర డిగా నా కుటుంబం గౌరవం పంపించిస్తూ, ఎలాంటి కుల వుత భాషా భేదాలు పాటించకుండా నిజార్లు తీగా ఉంటూ, అవినీతి రో వాత సివూ జం కోసిం పాట్ల పిడతాను. వికలాంగుల పట్లార్నూహింగా ఉంటూ ప్రభుత్వ పరంగా లభించే ఫిలాలను అందిస్తూ వాళ్ళకూడా వున అందరిలాగే వూ వూలు జీవితం సాగించడానికి దోష పడేలా శ్రమిస్తాను. నా దేశ పితోభివ ద్దీని, నా దేశ ప్రజలు సాధించే ఘన విజయాలనూ వూసీ అనందిస్తూ, సిగర్సుంగా వాటిని చాటి చెబుతాను.

ఎల్. లక్ష్మీనాథ్ (టి.జి.ఎల్.వి. హైస్కూల్)

5/1697 ఎస్.ఎన్.ఎస్. పీపర్స్ కాలనీ,

హనుమాన్‌నగర్, ఆదోని - 518 301, కర్నూలు జిల్లా (ఆం.ప్ర)

పాఠకులకు కథల పౌటీ (జూన)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

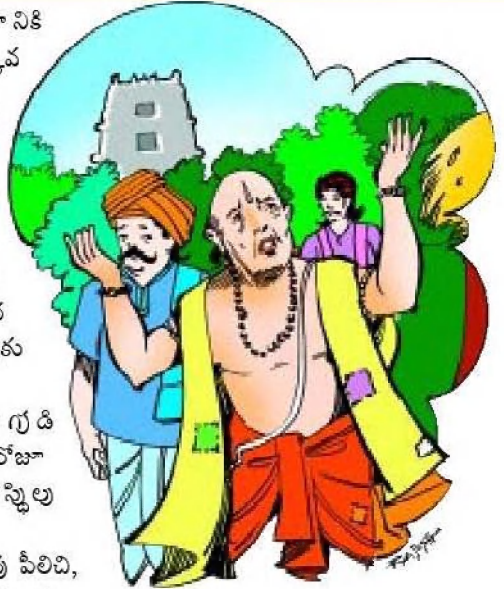
పూజారి కోరిక విన్న గ్రాపు స్థిలు ఒక నిర్ణయానికి రాలేకపోయారు. పై జారి కోరిక తీర్చాలంటే ఎక్కువ డబ్బుకావాలి. ఒకవేళ అయిన కోరిక తీర్చినా పుళ్ళి పుళ్ళి ఇలాంటి కోరికలు కొరవవు. కోరిక తీర్చక పోతే ఊళ్ళో వున్న పై జారి లేదు గనక గ్రాపు పై జల్లు ఆగిపోతాయి. ఇలా ఆలోచిస్తూనే ఉన్నప్పుడు వారిలో చంద్రన్న అనే యువకుడు, “అయ్యా, మీరు నిశ్చింతగా వెళ్ళండి. పూజారి సమస్యనే నేను పరిష్కరిస్తాను,” అన్నాడు. చంద్రన్న మంచివాడూ, తెలివైన వాడూ గనక అతడి వూటవని గ్రాపు స్థిలు తమ ఇళ్ళకు వెళ్ళిపోయారు.

పురుషాపు తెల్లవారగానే దేవాలయంలోంచి గుడిగంటలు వినిపించాయి. పై జారి ఎప్పటిలాగే ఆ రోజూ వచ్చి పై జాక త్యాలు నిర్వహించడం చూసి గ్రాపు స్థిలు ఊపిరి వెల్లుకున్నారు.

ఆ రోజు సాయంత్రం గ్రాపు పేదలు చంద్రన్నను పిలిచి, “ఈ సమస్యను ఎలా పరిష్కరించామా?” అని అడిగారు.

చంద్రన్న చిన్నగా నవ్వి, “మనసుంటే వూర్గం మూటంటి. పై జారి మన పీదల పయోగించిన మంత్రాన్ని, నేను ఆయన పీదల ప్రయోగించాను. నాలుగోజాపున హడామడిగా పై జారి ఇంటికి వెళ్ళి తలుపు మూట్టి ఆయనను పిలిచి, ‘స్వామీ, నాకు ఇప్పుడు కలలో దేవుడు కనిపించి, ‘ఒరే చంద్రన్నా, నాకు పూజ జరగలేదు. నైవేద్యం లేదు. పూజారి అశ్రద్ధ చేశాడు. తెల్లవారేలాగా ప్రజల సమక్షంలో అబద్ధం చెప్పిన ఆ నీమడు కుడిచేతిని ఖండించు, వెళ్ళు,’ అని ఆజ్ఞాపించాడు. రండి గుడిదగ్గరికి వెళ్దాం. ప్రజలను పిలుద్దాం,” అన్నాను. అంతే! పూజారి గడగడ వణికిపోతూ, “చంద్రన్నా నీకు ముఖ్యమంట్రింటి. ఈ విషయం మరెక్కడా పొక్కునీయొద్దు. ఏదో దురాశకు పోయి అలాంటి కోరిక కోరాను. అలాంటి బుద్ధి తక్కువ పని మరెప్పుడూ చేయను. ఇప్పుడే వెళ్ళి దేవుడికి పూజాది కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తాను,” అంటూ కాళ్ళావేళ్ళాపడి ఆలయం కేసి పరిగెత్తాడు,” అన్నాడు.

గ్రామస్థులు చంద్రన్న తెలివని మెచ్చుకున్నారు.

పేండ్యాల సి బృహరామా

2-7A9, వెంకటేశ్వరగర్, శివాలయం వద్ద

కాకినాడ 533 003, పూ.గో. (ఆం.ప్రి)

నందన్ కానన్

జంతు ప్రదర్శనశాల

నందన్ కానన్ అంటే 'దేవతల ఉద్యానవనం' అని అర్థం. అరుదైన తెల్లపులులు ఇక్కడ అధిక సంఖ్యలో ఉండడం వల్ల ఇది ప్రపంచ ప్రసిద్ధిని సంతరించు కున్నది. ఒరిస్సా రాజధాని భువనేశ్వర్ కు 20 కి.మీ. దూరంలో 45 సంవత్సరాల క్రితం ఏర్పాటు చేయబడిన ఈ బయో లాజికల్ పార్క్ లో ఇప్పిద 30కి పేగా తెల్లమిల్లులు ఉంటున్నాయి. ప్రపంచ వ్యాప్తిగా మళ్ళు జంతు ప్రదర్శనశాలలలో ప్రసిద్ధితంమొత్తం 50 తెల్లమిల్లులే ఉన్నాయి. ఇవన్నీ కూడా చాలావరకు నందన్ కానన్ నుంచి వెళ్ళినవే. 1980లో దీపక్, గంగ అనే పులులకు మొట్టమొదటి సారిగా మూడు పిల్లలు పిట్టాయి. ఆ తరవాత మిట్టిన పిలిపిల్లలను పునదేశంలోని

ఇతర జంతు ప్రదర్శనశాలలకు పంపారు. నందన్ కానన్ 'వైట్ టైగర్ సఫారీ' 12 హెక్టార్ల విస్తీర్ణంలో విస్తరించి ఉన్నది. నందన్ కానన్ లో సీంహాలకంటూ ప్రత్యేకంగా 20 హెక్టార్ల విస్తీర్ణంలో 'లయన్ సఫారీ' కూడా వుంది. ఇలాంటి వాటిలో ఇది ప్రపంచంలోనే మొట్టమొదటిది కావడం చెప్పుకోతగ్గ విశేషం. చండకారణ్యం పుధ్య ఒకవైపున 50 హెక్టార్ల విస్తీర్ణంతో మళ్ళు కంజియా సరస్సును ఆను కుని సహజ సుందర ప్రకృతి వాతావరణంలో నందన్ కానన్ జంతు ప్రదర్శనశాల నెలకొనివుంది. ఈ అడవిలోనూ, సరస్సులోనూ దాదాపు 70 రకాల క్షీరదాలూ, 20 రకాల సిరీసి పాల్నూ, 80 రకాల పిర్నలూ శాంతియుత సహజీవనం కొనసాగిస్తున్నాయి.

రకరకాల మంచినీళ్ళ చేపలు గల 34 చెరువులు నందన్ కానన్ పురో ఆకర్షణ. పునదేశంలోని జంతు ప్రదర్శనశాలలలో ఇక్కడే 620 మీ. పొడవైన 'ఏరియల్ రోప్ వే' 'కేబుల్ కార్' మొట్టమొదటి సారిగా ప్రవేశపెట్టారు. దీనిని సిందర్శించినప్పుడు, "తన కోసం ఏదీ కోరకుండా అసార కర్ణణితో, దాతత్వంతో తన జీవఫలాలను ఉదారంగా ప్రసాదించే వింతజీవి అడవితల్లి!" అన్న గొతవు బుద్ధుడి పూటలు గుర్తుకు వస్తాయి.

భల్లూక మాంత్రికుడు

13

[రాజు ధృత్యుడు అన్నిటికీ తెగించి, తన రాజ్యాన్ని ఆక్రమించిన సామంతుణ్ణి తలపుతూ కోట ప్రవేశించాడు. కోట తలుపులు బద్దలు కొట్టెందుకు భల్లూకుడూ, ఉగ్రదండుడూ ప్రయత్నిస్తుండగా, విచిత్రమైన మాయామర్కటం ఒకటి అక్కడికి వచ్చి, కాళీవర్మా, భల్లూక పూంత్రికుడూ రావటం చూస్తూనే, కోటగోడ మీది నుంచి లోపలికి పూకేసింది. -తరువాత]

కాళీవర్మనూ, భల్లూక పూంత్రికుణ్ణి పూసిన ఉత్సాహంలో తలారి భల్లూకుడు ఎగిరి గంతు మేసే, గండ్రగొడ్డలిని గిరగిరా తిప్పితూ, “ఆహా, అయ్యవారా, ఎన్ని రోజుల తువాత మీ ఇద్దరి దర్శనభాగ్యం కలిగింది. ఇక నా కష్టాలు గట్టిక్కినట్టే!” అన్నాడు.

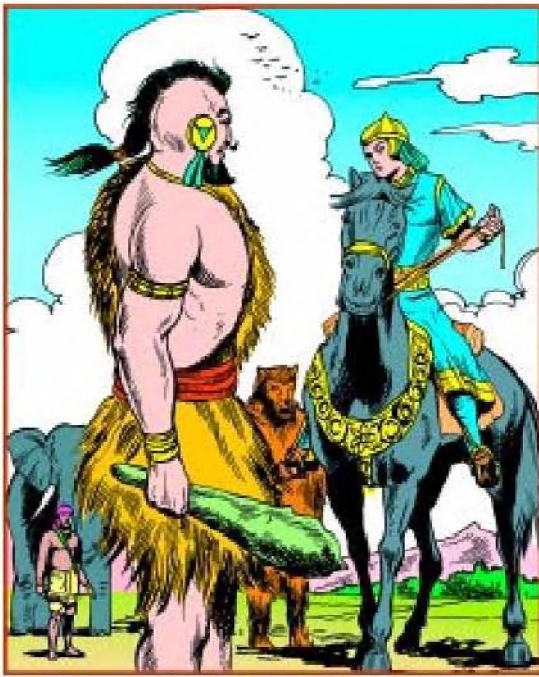
భల్లూక పూంత్రికుడు ఎన్నో బోతు మీది నుంచి దిగి, తలారి భల్లూకుణ్ణి సిమీపించి, “ఒరే, భల్లూకా, అంతగా ఆనందపడిపోకు!

ఆ వింత కోతిరూపంలో వచ్చినవాడు, నిజంగా కోతికాదు. వాడు మిథ్యామిత్రుడనే తాంత్రి

కుడి శిష్యుడైన భ్రాంతిమతి. ముందు వాడు దొంగిలించుకు వచ్చిన నామంత్రదండాన్ని తిరిగి సింపాదించాలి,” అన్నాడు.

తలారి భల్లూకుడు ఏమనెందుకు తోచక తల అడిగిన్నంతలో, కాళీవర్మ అశ్చర్యంగా రాసేపు ఉగ్రదండుడికి పూస్తూ, “తలారి భల్లూకా, ఈ రాసేపుణ్ణి, ఏనాడైనా - ఈ పిరివారాన్నంతా ఎలా సింపాల్తుంచామో” అన్నాడు.

ఆ పూటలకు ఉగ్రదండుడు చిన్నగా నవ్వి, “నువ్వేగదా, కాళీవర్మ అనే త్రిపు

య్య మకుడివి? నీ గ్రంథం తలారిభల్లాకుడు
 చెప్పగా విన్నాను. ఈయనే అన్నపూట, భల్లాకు
 పూంత్రికుడు?” అని, ధూరాన నిలబడిమన్న
 చంద్రశిలా నగరరాజా జితకేతుడి పుంత్రిని,
 అతడి వెంటవున్న కొద్దిమంది ఆశ్వికులనూ,
 సైనికులనూ కాళీవర్మకు చెయ్యిచ్చి చూపుతూ,
 “కాళీవర్మా! వీవు నువ్వుల పుంధ్యకు వచ్చిన
 రాస్థి డిస్కో నన్ను చూసి అశ్చర్యపెత్తుతూ
 కాలయాపన చేయకు. నిన్ను తరువుకు
 వచ్చిన ఆ సేన్యకులు రాజా జితకేతుడు పంపిన
 వాళ్ళని పూర్వపు రుట్టం అనగా విన్నాను.
 వాళ్ళవల్ల రాసున్న అపాయనంబి ఎలా
 ప్రాణాలతో బయట పడాలన్న నుకుంటు
 న్నామో” అని అడిగాడు.

కాళీవర్మ తన గ్రంథం మెనక్కు తీసి, కత్తి
 దూసి, ఉగ్రదండవడితో, “నీ పేరేమో తెలి
 యదు. ఇక్కడ ఇంత మందికీ నాయకుడె

వరు? నువ్వు, తలారి భల్లాకుడా?” అని
 అడిగాడు.

రాస్థి డి ఉగ్రదండవడి ఆ ప్రశ్నకు
 జవాబు చెప్పబోయేంతలో తలారిభల్లాకుడు,
 “దిరిగినవన, భృతవా!” అంటూ కేక పెట్టి,
 “కాళీవర్మ దొరా, ఈ రాస్థి డి ఉగ్రదండ
 వడి, దొంగలనాయకుడు నాగపుల్ల, పుల్ల
 ఖడి అంగరంకుల్లా - అందరికీనేన నాయ
 కుణ్ణి ఏం చేయ వుంటారు? ఆజ్ఞాపించుడి,”
 అన్నాడు.

కాళీవర్మ దిగాలు పిడి పుట్టు కలయ
 చూస్తూ భల్లాకు పూంత్రికుడితో, “గురూ,
 తవు ఆజ్ఞ ఏమిటి? ఒకసారి తవు శక్తి ఎలా
 టిదో చూసిన ఆ జితకేతుడి పుంత్రి జీవ
 గ్రహితు పున్నద దాడి చేస్తాడన్న కోసం.
 చూడండి, అలా ధూరంగా గ్రంథం పుద
 కూర్చుని ఎలా వణికిపోతున్నాడో,” అన్నాడు.

భల్లాకు పూంత్రికుడు నిరతాపంగా
 ఒకసారి పూసీవన్న కొటద్వారాలకేసి చూసి,
 “నా గ్రంథ మత్తు చిక్కులపాలు చేసిన తాంత్రి
 కుడి శిష్యుడైన ఈ మాయామర్మటుడు,
 చాటుగా నన్ను వెన్నంటి వస్తున్నాడని తెలి
 యక పుంత్రిదండాన్ని పొగొట్టుకున్నాను.
 వాడి సింగతి తెలిసీమాటే, పుంత్రిదండాన్ని
 ఆ నది ఒడ్డున చెట్టుకు ఆనించి, నదిలో
 స్నానానికి దిగి మూడేవాణ్ణి కాదు,” అన్నాడు.

తలారిభల్లాకుడు గుండ్రగొడ్డలిని అడ్డుగా
 రెండు అరచేతుల పుదా పట్టుకుని పూంత్రి
 కుడి పుంధ్యకు వచ్చి, “పూంత్రిక ప్రభో!
 ఆ పుంత్రిదండం పొర్లుందని విచారించ
 కండి. ఈ గుండ్రగొడ్డలి పుంత్రిప్రభావం కలదే

గదా? దీని ఛాటికి ఉగ్రదంతుడంతటి రాస్తి దేహదలెత్తిపోయాడు. ఇది తీసి కుని నన్ను వెంటనే మామూలు మనిషిని చెయ్యండి,” అన్నాడు.

“నువ్వూసివు ర్పించు కోవలసిన రాజు ధృత్యుడి తల వూటేమిటి? కోటలో ఈ పాటికి ఆ తల సావుంటున్నది సూర్యభూపతి కత్తి దెబ్బలకు చిన్నాభిన్నమై వుంటుంది,” అన్నాడు రాస్తి ఉగ్రదంతుడు.

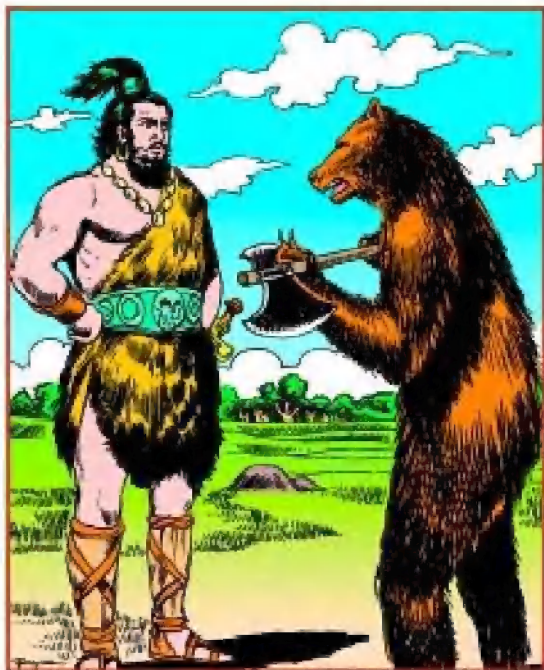
రాజు ధృత్యుడి డిబ్బ మెట్టానే భల్లూక పూరితికుడు అందిపిడి, “తలార భల్లూకా, ఆ రాజు ఇంకా బతికే మామూడా? సావుంటున్నది సూర్యభూపతి ఎవరు? కోటలోపల యుద్ధం ఎవరవరి మధ్య జరుగుతున్నది?” అని అడిగాడు.

తలార భల్లూకుడు కొద్ది మాటల్లో, తాను రాజు దుర్ముఖుడి వెంటబడి అరణ్యానికి పొయి నప్పటి నుంచి, ఆ ణం వరకూ జరిగిందంతా చెప్పి, “పూరితిక ప్రిభో, ఆ రాజు మనం అనుకున్నంత ధృత్యుడు కాదు. తరవాత మీ ఇష్టిం! ముందు నన్ను మనిషిగా మార్చండి. ఈ ఎలుగు బంటి చర్మం లోపల వేడి, ఉక్కులదెబ్బకు తట్టుకోలేక నానా అవస్థా పిడిపావున్నాను,” అన్నాడు.

“గ్రూ, పాపిం, తలార భల్లూకుడి మాట కాడనుకుడి, వాడిరూపం మార్చండి,” అన్నాడు కాళీవర్మ.

భల్లూకపూరితికుడు మంత్రమిగంధ్ర గొడ్డలిని చేతికి తీసి కుని, ఏదో మంత్రం పిలిస్తూ, గొడ్డలిని తలారి పాదాలకు తాకించాడు. వెంటనే అతడి పాదాలు మనిషి

చందమామ

పాదాలుగా మారిపోయినై. తరవాత గొడ్డలిని అతడి తల వరకూ తాకించు కుంటూ పొయాడు. ణాల మీద తలారి భల్లూకం శరీరం అంతా మనిషి శరీరంగా మారిపోయింది గాని, తల మాత్రం భల్లూకం తలగానే మూడి పొయింది.

తను మామూలు మనిషిని పొయా నను కున్న తలారి చప్పిన భల్లూకపూరితికుడి ముందు సాష్టాంగమిడి లేస్తూ, “పూరితిక ప్రిభో, ఎన్నాళ్ళకెన్నాళ్ళకు నేను తిరిగి మనిషి నయ్యాను! ప్రాణాలకెంత హాయిగా మందో మాటలతో చెప్పటం సాధ్యం కాదు,” అన్నాడు.

ఆ మాటలకు దొంగ నాగపుల్లతో పాటు అందరూ పేదగా నవ్వారు. తలారి ఆశ్చర్య పాత్రా వాళ్ళకేసే మామూలలో రాస్తి ఉగ్రదంతుడు తన రాతిగదతో అతడి తలను తాకుతూ, “తలార భల్లూకా! శరీరం కంతం

వరకూ వు నిషేద; పు రి తల వూ టేవు టి?” అన్నాడు .

తలారి ధు ఖం చూ సీ కాళీవర్మ జాలి పిడుతూ , అతడి భు జం వీ ద చేర్చి వేసి, “తలారి భల్లూకా, అంతగా విచార పడకు. వూంత్రిక గు రు మాతన వుంత్రి దండాన్ని పొగొట్టుకున్నాడని తెలిసిన రాజు జితకేత్రుడి మంత్రి జీవగుప్తుడు ధైర్యం పుంజుకుని, వుమ్మల్ని హితం చేయాలనే ఉద్దేశంతో సైనికుల్ని వెంటబెట్టుకుని, మా వెన్నంటి వచ్చాడు . అదు గో, దూ రాన ఆ వుంత్రిని, వెంటవున్న సైనికుల్ని చూడు,” అన్నాడు.

తలారి భల్లూకుడు తల తిప్పి, వుంత్రి జీవగుప్తు వాళ్ళకేసి చూసి, భయంతో చిన్నగా కంపించిపోతూ , “ఆ రాజుగారి మాటేమాగాని, ఈ మంత్రి మాత్రం నిశ్చయంగా నా తల తీర్చించేస్తాడు . నేను అన్ని

విధాలా చిక్కుల్లో పడిపోయాను ,” అన్నాడు జీరబోర్లు న గొంతుతో .

భల్లూక వూంత్రికుడు వుంత్రిమీగండ్రి గొడ్డలిని తలారికి తిరిగి ఇస్తూ, “తలారి భల్లూకా, నీలో ధైర్యం, తెగింపు ఏమాత్రం మన్నా, ఈ వుంత్రిమీగండ్రిగొడ్డలి నన్ను అన్ని ఆపిదల నుంచి కాపాడుతుంది,” అని నత్తం నుంచి వేళ్ళాడుతున్న బర నుంచి కత్తిధూసీ, “వుర్కటం దొంగిలించు కుప్పొర్లు న వుంత్రి దండం అంత శక్తి కలది కాకపోర్లు నా, ఈ కత్తి నా రుణకు చాలు,” అన్నాడు .

“పు రి నా దినభత్యం, నౌకరీ సింగతే వు టి? ఇక్కడున్న దొంగ నాగవుల్లు లాగా నేను , దారులు కొట్టుకు బతికేంత నీవు జ్ఞి కాదు గదా?” అన్నాడు తలారి భల్లూకుడు .

అతడు వూట పుగించే లోపిలే దొంగ నాగమల్లుకోపంతో పెద్దగా రంకె పెట్టి, కత్తిని కింద పిడవేసి, “ఒరే, ఎల్ల గు బంటి తలా, మనిషి శరీరపు సంకరజాతి వెధవా, నేను నీవు జ్ఞా? వుంది వూర్బలం, స్వేచ్ఛాల సిహా యంతో ఏ చచ్చు వెద్దైనా రాజ్యాలు పాలించ వచ్చు. ఒంటరిగా అడవి దారులు కొట్టి బతక టానికి నిజమైన శౌర్యం, ప్రతాపం కావాలి. నా కత్తి పొరేశాను , నీ వుంత్రిమీగొడ్డలి కింద పేట్టి, నాతో వుల్లయ్య ద్దానికి రా,” అంటూ జబ్బులు చరచసాగాడు .

భల్లూక వూంత్రికుడు కళ్ళారచేసి అందరి కేనె ఓవూరు చూసి, కాళీవర్మతో, “కాళీ! ఈ బుద్ధిహనులకు తామెంత ప్రమాదకరస్థితిలో వున్నది అర్థమైనట్టు లేదు. అందర్నీ పట్టి శిరశ్చేదాలు చేసుండు కు ఒకవైపున జితకేత్రుడి

వుంత్రి పిథకాలు వేస్తున్నాడు. ఇక కోటలో రాజు ధృత్యుధుడు జయించినా లేకసావుంతుడు జయించినా, వునకు వేలు కన్న కీడే ఎక్కువ కలిగే ప్రిహదం మన్నది. వుర్కట దుష్టుడు వాళ్ళను మన మీదికి రెచ్చగొట్టక వూనడు,” అన్నాడు.

కాళీవర్మకోపంగా కత్తి పైకెత్తి, “మాంత్రిక గురు మచెప్పింది, ఎన్నారా? ఇక్కడ మీ అందరికీ నాయకు డెవోతలుసుకున్నారా?” అన్నాడు.

ఒక్క రాస్తి ధు ఉగ్రదుంధు ధు తప్పి విగతా వాళ్ళందరూ, “కాళీవర్మకూ, జ్యే” అంటూ కేక పేట్టారు.

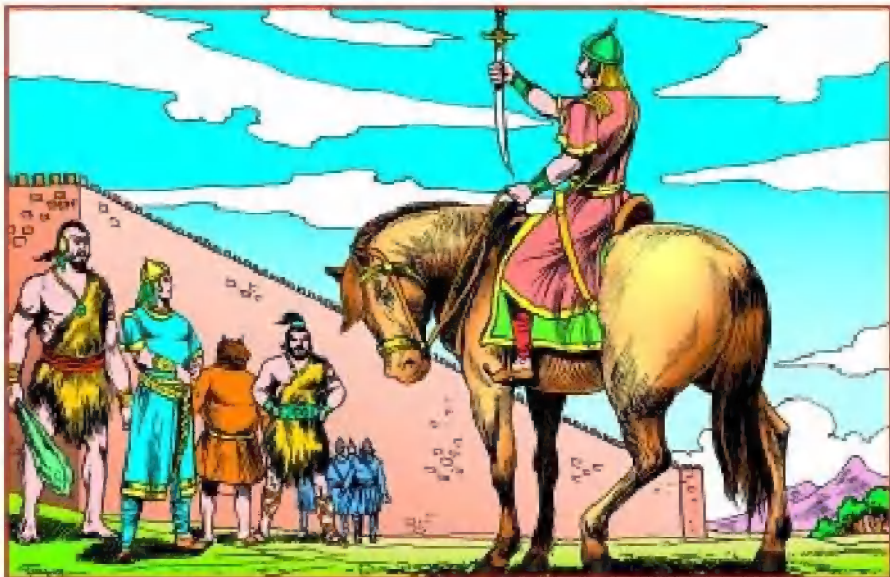
కాళీవర్మ తప్పిగా తలాడించి, రాస్తి ధు ఉగ్రదుంధు ధు పీచిపీచి పీచిచోయేంతలో వుంత్రి జీవగ్ర ప్రిహదగ్గరనుంచి ఒక అశ్వికుడు కత్తిని తలకిందులు గా పిట్టుకుని, వేగంగా వాళ్ళ

దగ్గరకు వచ్చి గుర్రాన్ని ఆపి, “జీతకత వుహ రాజుగారి వుంత్రి జీవగ్ర ప్రిహద నుంచి ఒక వుఖ్యసిందేశం తెచ్చాను,” అన్నాడు.

“ఓహో, అందు కా కత్తిని తలకిందులు గా పిట్టుకున్నది! వుంచిది, ఏమిటా సిందేశం?” అన్నాడు కాళీవర్మ.

“ఇక్కడ మన్న నగర ప్రిధాన తలారిని వెంటనే తన సిపునిగా రావలసిందిగా వుంత్రిగారు ఆజ్ఞాపిస్తున్నారు. వచ్చేటప్పటి రాజుగారివల్ల శిరోధి శిపోంది, తప్పించుకు తిరుగుతున్న కాళీవర్మ అనే నేర్పుట్టి బంధించి వెంట తీసుకురమ్మన్నారు,” అన్నాడు వుంత్రి జీవగ్ర ప్రిహద ఆశ్చర్యపెక్కుకుడు.

ఆ వూటలకు భల్లూక వూంత్రికుడు చిన్నగా నవ్వి, “ఏం, తలారి భల్లూకా, వుంత్రి గారి ఆజ్ఞ విన్నావా? ఏం చేయ బోతున్నావా?” అని అడిగాడు.

తలారి భల్లూకుడు ఏమి చేయటానికి తోచనివాడిలా తల వంచుకు వ్రుకుని, తరవాత తల ఎత్తి, “కాళీవర్మదొరా, ఏమిటి మీ ఆజ్ఞ? ఈ భల్లూకం తలతో నేను చంద్ర శిలానగరం పొవటం అంటే, అక్కడ వీధి పిల్లలచేత రాళ్ళ దెబ్బలు తిని ప్రాణాలు పోగొట్టుకోవటమే అవశ్యుంది,” అన్నాడు.

కాళీవర్మకత్తితో తలారి భల్లూకుణ్ణివు ధు మాతాకి, “తలారి భల్లూకా, నీ స్వోమి భక్తి మెచ్చదగింది. మనం ముందు ఈ కోటలో ప్రవేశించి, పూయూ పుర్కటాన్ని పట్టి కోవ టంతో పాటు, ఇప్పటికే మించి పోకపోతే, ఆ రాజు పుర్కటాని ప్రాణాలు కూడా కాపాడాలి. రాజు జితకేళు దీతో పోల్చితే, పుర్కటాని అన్నివిధాలా ఉత్తము ధుగా కనిపి స్సినాడు. ఇక పుంత్రి జీవగ్రుష్టి ధూతకు ఇవ్వవలసిన జవాబు పూట! గండగొడ్డలితో అతడి తల నర్మకుతావో లేక అతడి కత్తిని రెండుగా విరిచి, ఇక్కడి నుంచి తరిమేస్తావో అదంతా నీ ఇష్టిం!” అన్నాడు.

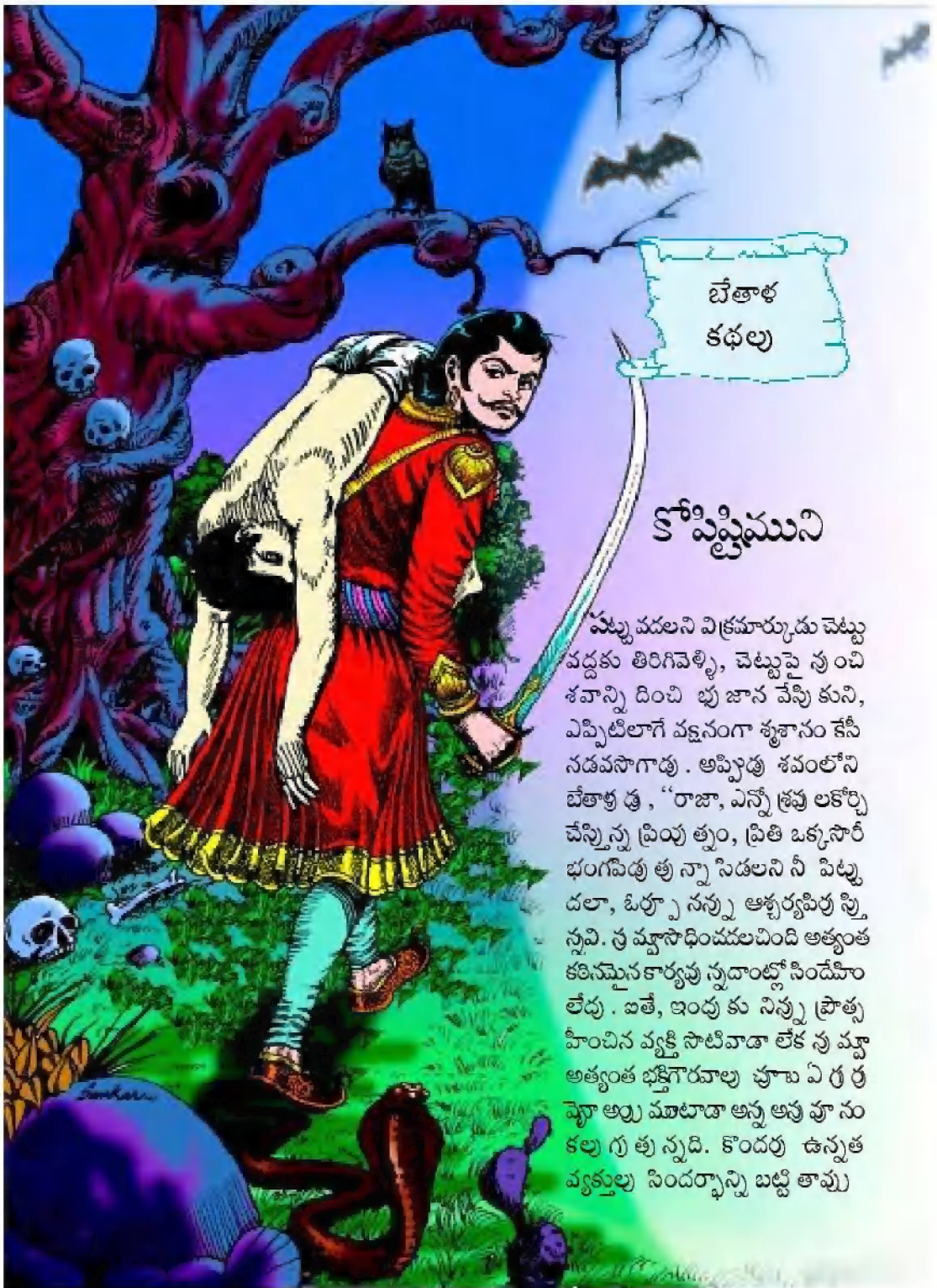
ఆ పుర్కటం తలారి భల్లూకుడు, “దిరిశనవన, భైరవా!” అంటూ భీకరంగా

అర్మస్తానే కుప్పించి ధూత మీదికి ధూకి, అతడి చేతిలోని కత్తిని లాక్కుని, పుర్కటాని విరిచి, పుర్కటాని ధూరంగా విసిరేస్తూ, “ఒరే, ధూతాధనూ! నేను జితకేతరాజుగారి ఉప్పి తిన్నదానికీ, నగరప్రధాన తలారిగా శోత్రుల తలలు నరికి చేసినావకూ, చెల్లు! పుర్కటానిగా పుంత్రి జీవగ్రుష్టి ఇక్కడి నుంచి వెంటనే వెళ్ళకపోతే, అతడి తలను దిరిశనవన భైరవానికి బలి చేస్తానని చెప్పి!” అన్నాడు.

జీవగ్రుష్టి ధూత ఒక చావతోక పేట్టి, గ్రామాన్ని వెనుదిప్పి ఎరిగెత్తించేంతలో, బంధింపబడివున్న కోట ద్వారాలపైనుంచి ఫేళ ఫేళవుంటూ పేడ్ల ధ్వనితో పాటు, “కాళీవర్మకూ, జై!” అన్నకేకలు వినిపించినై.

భల్లూక పూంత్రికుడితో పాటు అందరూ అశ్రురంగా అటు కే తలలు తిప్పి పూశార. కోట ద్వారాలు భగభగవుని కాలిపొత్తున్నవి. వాటిపైంధ్ర అటవికుడూ, దొంగనాగప్రల్లా, అతడి ఇద్దరు అనుచరులూ పుంధ్రుత్తున్న ఎండుకట్టలు ఎత్తిపట్టుకుని ఉత్సాహంగా గంతులు వేస్తున్నారు. -(ఇంకామాది)

బేతాళ
కథలు

కోప్పిమ్మని

పట్టు వదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసి కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షనంగా శ్మశానం కేసీ నడవసాగాడు. అప్పిడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, ఎన్నో శ్రమలకోర్చి చేస్తున్న ప్రియత్నం, ప్రితి ఒక్కసారి భంగపెడుతున్నా సెడలని నీ పట్టుదలా, ఓర్పునన్ను ఆశ్చర్యపెరుస్తూన్నవి. నవ్వాసాధించుదలచింది అత్యంత కఠినమైన కార్యపున్నదాంట్లో సిందేహిం లేదు. ఇతే, ఇందుకు నిన్ను ప్రాప్తు హించిన వ్యక్తి సాటివాడా లేక నవ్వా అత్యంత భక్తిగోరవాలు చూచి ఏ గ్రర్యో అల్లి మబటాడా అన్న అనుభూతు కలుగుతున్నది. కొందరు ఉన్నత వ్యక్తులు సిందర్భాన్ని బట్టి తాము

చెప్పదలచిన దాన్ని సర్మగర్భంగా, స్త్రీ వన ప్రాయంగా చెబుతుంటారు. అది విన్నవారికి తవు తవు వివేకాన్ని బట్టి అర్థవు మతూం ట్లుంది. ఇంధ్రు కు ఉదాహరణగా, ఒక కోప్పిష్టి ముని కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియకుండా, విను,” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

స్త్రీ ర్వం ఒక అడవిలో స్త్రీ తీవ్రమనే వాడు తపాసాధన చేస్తూండేవాడు . ఒకసారి ఇద్దరు కోయ వాళ్ళు అడవి అంతా తిరిగి తిరిగి ఏమీ దొరక్క అలసీపొల్లి , పు నిమత్తు చోట్ల కు వచ్చి కూర్చున్నారు . అంతలో ఒకడికి శోషి వచ్చి పడోయూడు. రెండో కోయవాడు ఏంచేయాలో తెలియ క వు నిని సాయ వు డిగాడు . ఆయ న బదు లివ్వకపోతే పిట్టి కుదిపాడు .

పు ని కళ్ళు తెరిచి కోపంగా వాడివంక చూసి , భస్మమైపామ్మని శపించాడు . అంతే, ఆ కోయ వాడు బూ డిదగా పూ రిపొయా డు .

అప్పటికి శాంతించిన ముని, రెండో కోయ వాడికి స్త్రీ హితైప్పించి, జరిగింది చెప్పి, “నేను జీవించగలవు కానీ, శాపాన్ని ఉపసంహరించ లేవు . నీమనీ పు త్రు డి బూ డిదగ జాగ్రత్త చేసివుంచు. నేను నా గురువు దగ్గరకు వెళ్ళి, శాపం ఉపసంహరించేందు కు ఏంచేయా లో తెలు సు కుని వస్తాను ,” అంటూ అక్కణ్ణించి ప్రియాణవు య్యాడు .

స్త్రీ తీవ్రమత్ర వారం రోజులు ప్రియాణం చేసి, పు రో అడవిలో మత్తు తన గ్ర రు మనీ శాం తుణ్ణికలుసుకుని విషయం చెప్పాడు. అంతా విన్న స్త్రీ శాంత్రు డు , “నాయ నా! తన కోషివు తన శత్రు వంటాడు . నీ కోపం నీ తపాబలాన్ని హరించివేస్తోంది. శాంతం అలవర్చుకుంటే నీకు తప్పిక వే లు జరు గు తుంది. శాపి పు చ్చాక పు గిలిన నీ తపాబలాన్నంతా ధార పొస్తా, ఆకోయ వాడు తిరిగి జీవిస్తాడు ,” అని చెప్పాడు.

ఇందుకు సుతీవ్రుడు దుఃఖపడి, మరేదైనా ఉపాయ పు రం దే చెప్పమన్నాడు. అప్పిత్రు స్త్రీ శాంత్రు డు , “విష్ణి పితంలో పూ ధమతే సాపూ న్య గ హిస్థి మన్నాడు . ఆయ న తను చేసిన మిశ్కాన్ని కొంత ధారపాసీనా, ఆకోయ వాడు బతు కుతాడు . నీ వాయ న వద్దకు వెళ్ళి,” అన్నాడు .

సుతీవ్రుడు వెంటనే విష్ణుపురానికి బయల్దే రాడు . దారిలో ఆయ నకు కొందరు యు వ త్ర లు వసవిహారు చేస్తూ కనిపించారు . వారిలో ఒకామె అద్భుత నోందర్యవతి. స్త్రీ తీవ్రమత్ర కాసేపు ఆమెను అబ్బురంగా చూస్తూవుండి పొయా డు .

ఆ యు వతి, సి తీవ్రమీ గ్ర బు ర్ర గెడ్డాన్నీ, తీవ్రమైన చూపిస్తూ చీదరింపు కుని, “అడవిలో పుక్కు పూసిన కుని తపిస్తూనే ఉన్నావని నీకు, నా అందు చూడాలనిపిస్తోందా?” అన్నది.

దాంతో పు నకి కోపం వచ్చి, “నీ అందం నీకు మహా గర్వకారణమైంది! ఈ క్షణం నుంచీ కుర్రపిల్లా,” అంటూ శపించాడు. ఆ యు వతి మెంటనే కుర్ర పిల్లా పూరిపూర్తి, తనకు పట్టిన దుర్గతికి వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది.

తర్వాత సి తీవ్రమైన విప్లవ పితం చేర్చు కున్నాడు. ఆయన దారిలో కనిపించిన ఓ యు వ కుణ్ణి పిలకరించి, పూ ధమణింటికి దారి అడిగాడు. వాడాయనను ఎగాదిగా చూసి, “పూ ధమణి కూతురు పు హానందర్యవతి. అమెను నేను బ్రాహ్మినిస్తాను. అవై కోసం

పు ను లంతవాళ్ళ కూడా తపిస్తూ పూ ను కుని వచ్చి పేళ్ళాడగోర్రు త్త న్నారని తెలిసింది. ను వ్న అలాంటి వాడే అయితే, నీ ప్రాణం తీస్తాను; జాగ్రత్త!” అని హెచ్చరించాడు.

సి తీవ్రమైన ఎక్కడ లేని కోపంతో, వాడికి పూటపిడిపాలని జేపించాడు. చివరికాయన పూ ధమణి ఇల్లు చేర్చు కునే సరికి, ఇంటి అర్చ గు వీ ద కూర్చున్న పూ ధమణి, ఆయనను ఆప్యాయంగా పిలకరించి, “సి శాంత పు ని ేవు వు గదా?” అన్నాడు.

సి తీవ్రమైన, ఆయనకు నవు స్కిరించి, “తప్పు ర్త పు హామీల్యాత్మలని సి శాంత పు ని పిలవిచ్చాడు. వీ దుర్గన భాగ్యం, నా అదృష్టం,” అన్నాడు.

ఇంతలో, లోపిల్లుంచి ఓ అందమైన యు వతి వచ్చి, ఆయన పుంధు చిన్న చాపి

పిరచింది. దాని ప్రిద పినసికాయ ను పేట్టి, కత్తిని వూధమణికి అందించింది. తర్వాత, ఒకసారి సి తీవ్రమణి చూసే చేతులు జోడించి వెళ్ళిపోయింది. మాధవుడు పినసికాయ చెక్కడం ప్రారంభించాడు.

తన గురువు సుశాంతుడి మెప్పుపొందిన వూధమణి ఏంచేసే మిత్యాత్మకయ్యోడోనని సి తీవ్రమణికి కుతూహలంగా మారింది. అందు కని ఆయన, వూధమణి ఏం చేస్తాడో తెలు సి కోగోరాడు. “పొద్దున్నే లేస్తాను. శ్రీచిగా, శ్రీభంగా మూటాను. ఇంటిపిన్నలూ, బయటి పసులూ చేస్తాను. చేతున్నతలో నలుగురికీ సాయ పడతాను. తీర్చబడి దొరికినప్పుడు వుంచి గ్రంథాలు చదువుతాను. వేళకు నిద్ర పొతాను. కోపం, ఆవేశం, ఉద్రేకం రాకుండా వున్నప్పుడు ప్రశాంతంగా మూచు కుంటాను,” అన్నాడు వూధమణి.

ఆయన దినచర్యలో దైవపూజ, ధ్యానం లేకపావడం గవు నించిన సి తీవ్రమణి శ్చర్య పడి, “మరి రోజుకొక్కసారైనా దేవుణ్ణి స్మరించరా?” అని అడిగాడు.

“దేవత వేరే ఎక్కడున్నాడు? నాలోనూ, నాసాటి వున్న ప్రిల్లోనూ మన్న దేవతకి వేరే ప్రార్థనలు దేనికి? వున్న నం నలు గురికీ వుంచి చేస్తూ సంతోషంగా వుంటే, అదే దైవ ప్రార్థన, తపిస్సు,” అన్నాడు వూధమణి.

అది వింటూనే సి తీవ్రమణి కోపంగా, “నవ్వు నన్ను పింహసించే న్నిన్నామానేన చూ తపిస్సు వధా అనే కదా నీ ఉద్దేశ్యం?” అన్నాడు.

“అయ్యా! నేను నా గురించి చెప్పాను. తమ గురించి చెప్పలేదు. నాకు సంబంధించి నంతవరకూ తపిస్సు వధా!” అన్నాడు వూధమణి.

సి తీవ్రమణి కోపం పట్టలేక, “నీ వంటి నాస్తికుడిని ఏమి నచకూడదు. నువ్వు ఈ ‘ణం’ నుంచి కదలలేక, చూపానక రోగిష్టివై వుంచాన పిడిమూడు,” అన్నాడు.

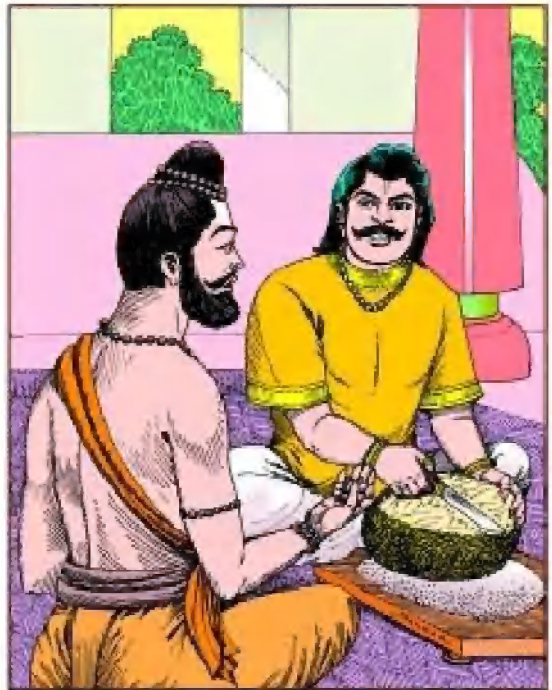
అయితే, వూధమణికి ఏమీ కాలేదు. ఆయన పినసికాయ ను పొట్టుగా వూర్చు తూనే, “అయ్యా! తవు రు తపాధనులు. తవు వంటివారికి కోపం తెప్పించానంటే, అది నా తప్పి. ప్రిత్ర నా ప్రిద కోపం తగ్గించుకోండి. ఒక్కసారిగా ఎవరూ వూరిపాలేరు కదా!” అన్నాడు.

సి తీవ్రమణికి ఏమీ నాలో తెలియ లేదు. ఆయన ఖిన్నవదనుడై, “నా శాపం నీమీద పిని చేయలేదు. నా తపిస్సు వధా. నీవే నాకంటే గొప్పవాడివనిపిస్తోంది,” అన్నాడు.

“లేదు, స్వామీ! మీ ద స్టీల్ తప్పి చేసిన వారిని, తవు ర్న తపాబలంతో శించాలన్న కుంటార్న. అందు వల్ల మీ తపాబలం తరిగి పాత్రుంది. ఇంతవరకూ మీ రోకోయ వాణ్ణి బూడిద చేశారు. ఓ అందగత్తెను కురూపిగా వూర్చారు. ఓ యువకుడి వూట పొగొట్టారు. అందు వల్ల మీ తపాబలం పై ర్తిగా తరిగి పొల్లింది. ఇప్పిత్త అనిలు విషయం మీ కు చెబుతాను. తవు ర్న శపించిన వారిని శాపి విప్పు కుట్టి చేయడం కోసం, నావంటి సావూ న్న యి మిశ్రాన్ని కోరవచ్చు. మీ కోరిక తీరే దాకా నన్ను శాపిస్తూ ఏమీ చేయ లేదు. ఇప్పిత్త మీ కోరిక తీరింది. మీ ర్న శపించినవారంతా ఇప్పిత్తు వూవూలు పు న్న పులయ్యారు. కావాలంటే ఇప్పిత్తు మీ ర్న నుట్న జేంచి, మీ శక్తిని పీరించు కోండి!” అన్నాత్త వూ ధమత్తు వినయంగా.

మీ తీవ్రత్తు, వూ ధమత్తు శపించలేదు. ఆయన తిర్ర గ్గ న్నియా ఇన్వెయారిలో, తనవల్ల శాపం పొందినవారందరూ యథాప్రకారం వూరిపొవడు వూసీ ఆశ్చర్యపోయారు. ఆయన మీ శాంత్రుణ్ణి కలు మీ కుని, తన అన్న భవం చెప్పి, ఇలా ఎందుకు జరిగిందని అడిగాడు.

దానికి మీ శాంత్రుత్తు, “తపాశక్తి గొప్పదే. అల్లుతే, క్రమ శిక్ష పాటిస్తూ, బాధ్యతలు నిర్వహిస్తూ, పిరోపికార గ్గణం కలిగిమన్న సావూ న్న యి మిశ్రాన్ని, నీవంటి కోపిష్టి తపి: సాధకుడి తపాబలంకంటే గొప్పది. సావూ న్న యిత్తు పుణ్యాత్ముడైతే అతడికి శపించే శక్తి మూడవ కాబట్టి, అతడివల్ల ఇతర్ల లకు హాని మూడవ,” అన్నాత్తు.

“పురి వూ ధమత్తు శాపిగ్రస్థులను కాపాడడానికి తన మిశ్రాన్ని ధారపాశాత్తు. ఆయన మిశ్రాన్ని కూడా తరిగి పొల్లి మూట్తుంది. పొల్లి న మిశ్రాన్ని తరిగి నీంపొల్లించడానికి, పుల్లి ఆయనకు ఎంతకాలం పిత్తుత్తుంది?” అని అడిగాత్తు మీ తీవ్రత్తు.

మీ తీవ్రత్తు పిశ్నకు మీ శాంత్రుత్తు చిన్నగా నవ్వి, “ఒకరి తప్పిన్న సిరిద్దేందు కు తన మిశ్రాన్ని ధారపొయడం చాలా గొప్ప మిశ్రాన్ని. అందు వల్ల, నీ కారణంగా వూ ధమత్తు మిశ్రాన్ని పురింతగా పేరిగింది. ఆయన మిశ్రాన్ని ధారపొయ పలసీ వచ్చినందు కు, నీ పాపం పురికాస్తా పేరిగింది!” అన్నాత్తు.

ఆవెంటనే సుతీవ్రుడు అక్కడి నుంచి బయల్దేర్చుతూ, “గ్గర్న వర్యా! పొల్లి న తపి శక్తిని, పుట్టుకున్న పాపాన్ని పిరిహారంచేసి కునేందు కు, నేనిప్పుడే నా పిర్వస్థానానికి

పొయి తిరిగి తపిస్సి ప్రారంభిస్తాను,” అన్నాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, సుశాంత్రుడు, సి తీవ్రమీ ప్రిశ్నలకు ఇచ్చిన సిహాధానాల్లో, అతడు తపస్సు చేసి దైవానుగ్రహం పొందాలను కోవడం వ దా శ్రవు అన్న సూచన వున్నది. అతడు ఏనాటికైనా తన కోపాన్ని అదు మిత్ పేట్టుకోగలగడం ప్తి ర్తిగా అను వూ నాస్పదం. ఆ కారణం వల్లనే సి శాంత్రుడు, సి తీవ్రమి ఎంతో పుణ్యాత్ముడైన గ హిస్తి వూ ధమమీటికి పింపాడు. అక్కడవ తపిస్సి చేయ ని వూ ధమమీలోని అప్పుత శక్తులు చూసి కూడా, సి తీవ్రమి తిరిగి తపిస్సి చేయ డానికి బయల్దేరడం, ఏదో అపిశ తిలా తోస్తున్నది. సి శాంత్రుడు, అతడికి సు మ్మ తపిస్సి మేంధు కు అర్హుడివి కాదు, గ హి స్థాశ్రుం న్వెకరింపు అని, సూచనప్రాయంగా, నర్మగర్భంగా కాక, సూటిగా చెప్పివుంటే బావుం డేది కదా? సి శాంత్రుడు అలా ఎంధు కు చేయ లేదు? ఈ సిందేహాలకు సిహాధాను తెలిసి కూడా చెప్పక పోయావో, నీ తల పిగిలిపోతుంది,” అన్నాడు.

డానికి విక్రమా ర్ముడు, “సి తీవ్రమీది ప్రధానంగా తావు సిగ్ర ణం. అలాంటి వాళ్ళు తపిస్సి చేయ డానికే కాదు, ఎన్నో ఒడిదుడు కులకు కారణంయ్యే గ హిస్తి జీవితాని క్కూడా అంతగా సివర్ములు కార్త. సి తీ వ్రమి, వూ ధమమీతో ప్రివర్తించిన తీర్తి విన్నాక, సి శాంత్రు డికి అతణ్ణి గ హిస్తి మాకవ్వుని ఆదేశించడం ఇంగితం కాదనిపించింది. అంధు వల్లనే, సూచనగా చెప్పి, నిర్ణయం అతడికే వదిలేశాడు. పేగ్గా, సుతీవుడు మొదట అహింకారిగానూ, కోపిష్టిగానూ ఉన్నప్పటికీ, ఆ తరవాత అవి తనకు ఎంతటి హాని చేయ గలవో అను భవపై ర్వకంగా గ్రహించాడు. తనలోని లోపాన్ని సిరిదిద్దు కోవాలను కు న్నాడు. అతనిలోని అహింకారం, కోపం, తావు సిగ్ర ణం నశించి సాత్విక స్విభావం ఏర్పడింది. అంధు వల్లేవు శ్శీ తపిస్సి చేయ డానికి బయల్దేరాడు,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగ గానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

-(కల్పితం)

[ఆధారం: “వసింధర” రచన]

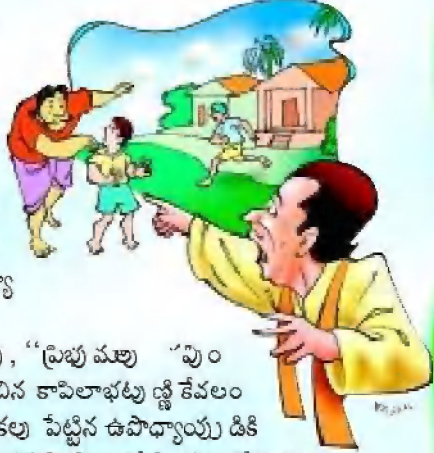

పాఠకులకు కథల పోటీ

ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

పేరుమోసిన బందిపోటును చాకచక్యంతో పట్టి బంధించిన కాపిలా భట్టు డికి బంగారం ఉన్న సెక్యూరిటీ రిందాడ్రా రాజు రవేణువర్మ. కొన్ని వారాలు గడిచాయి. కొన్నాళ్ళ క్రితం పిదపీ విరపుణ చోసిన ఉపాధ్యాయుడొకడు, ఒక పసివాడి మెడ నుంచి హారం దొంగిలిస్తూన్న ఒక ధుండగ్రుణ్ణి చూడగానే, “దొంగ! దొంగ!” అని అరిచాడు. ఆ దొంగనే వెతుకుతున్న కొందరు, దొంగను పట్టి బంధించి రాజుకు అప్పగించారు. రాజు ఉపాధ్యాయుణ్ణి వజ్రాలహారంతో సత్కరించాడు.

పురుషాడు కొలు మఠీరిన రాజును ఒక నిధికుడు, “ప్రభు ముఖ్యం చాలి. భయంకరుడైన బందిపోటు ను పట్టి బంధించిన కాపిలాభట్టు ణ్ణి కేవలం ఉంగరంతో సత్కరించిన తరువాత, దొంగను చూసి కేకలు పెట్టిన ఉపాధ్యాయు డికి వజ్రాలహారం బహూకరించారు కదా? ఎందుకింత వివేక పాటించారో ఎంత ఆలోచించినా అంతు బట్టడం లేదు,” అన్నాడు.

దానికి రాజు ఇచ్చిన సమాధానం ఏమిటి?

కథను పై రై చూపుండు ఈ అంశాలను గుర్తుంచుకోండి:

- ♦ రాజు నిబంధన, కాపిలాభట్టు డు, ఉపాధ్యాయు డి వు ధ్య వివేక పాటించాడా?
- ♦ ఆయన వివేక చూపింది బందిపోటు, ధుండగ్రు డి వు ధ్య? కాపిలాభట్టు డు, ఉపాధ్యాయు డి వు ధ్య?

100-150 పూటలతో కథకు పుగింపొస్తానీ, చక్కసాల వట్టి పూకు వంపండి. కవిత్ర పుడ 'కథల పోటీ' కి అని రావచ్చుండి. కింది కూపనను తప్పక జతచేయండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: నవంబర్ 30, 2004

నా పేరు _____ వయస్సు _____ మిత్రుని తేదీ _____
 పాఠశాల _____ తరగతి _____
 ఇంటి చిరునామా _____

 _____ పిన్ కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

విదేశ పూర్వగాథలు (ఫ్రాన్స్)

ఏడోరోజు

దాదాపు రెండువేల సంవత్సరాలకు పై ర్వం బ్రిటానీ నగర సిరిహద్దులో వెలసిన చిన్న కొండ మీద అందమైన భవనం ఉండేది. ఆ కొండ కవతల పేద్దపేద్ద నల్ల బండరాళ్ళతో నిండిన సింపు ద్రం ఉండేది. సిగం నీళ్ళల్లో పు నిగిన ఆ బండలు కొన్ని ఆకాశంలో తేలే వే పూ ల కేసీ గ్ర రిపేట్టిన పేద్ద పేద్ద ఖడ్గాలాగానూ , గదల్లా గానూ కనిపించేవి. కొండపై ది భవనంలో సముద్రం వైపుగా వున్న కిటికీ వద్ద కూర్చుని డోరిజెన అనే ఓ అందాల యు వతి తదేకంగా చూ స్త్తా గంటల తరబడి గడిచింది.

ఆమె అలా చూస్తూ కూర్చోవడానికి కారణం ఆమెకు సింపు ద్రవు ఎందో ఇష్టపూ అందో అదేం కాదు. చెప్పాలంటే చెప్పరానంత భయం కూడా. పు రెండు కలా చూ స్తిన్నది? సహిసి ప్రీయు డెస్ ఆమె భర్త ఆర్పార్ సి ధూ రంలోని ఒక దీవికి వెళ్ళాడు . ఆయ న తిరిగి వచ్చేప్పుడు ఆయ న ప్రియా ణం చేస్తాన్న ఓడ దారితప్పి, రా సి బండలకేసీ గ్ర థ్త కుంటు ఎదేవై నన్న భయంతో ఆమె అలా చూస్తూ కూర్చుంటుంది.

ఆమె భర్త ప్రియా ణం కట్టిన దీవికి వెళ్ళి రావడానికి ఒక సంవత్సరం కన్నా ఎక్కువ కాలం పట్టడంతావు . పు రి ఆయ న వెళ్ళి రెండు సంవత్సరాలు గడిచిపోయింది. ఆయ న వుంచి ఎలాంటి సిపూ చారపూ లేదు . సింపు ద్రమీ దొంగల బారిన పడిగానీ, వారు వెళ్ళిన దీవు ల్లోని దోపిడీదొంగలకు చిక్కిగానీ, ఆర్పార్ ఆయ న అను చవు లు పాపు లెస్టాయి మూటా రనీ, లేదా వాళ్ళ ప్రియా ణం చేసిన ఓడ సింపు

ద్రంలో పు నిగిపొల్లు మూట ఎదనీ నలు గ్ర పూ నాలుగు విధాలుగా చెప్పుకోసాగారు.

బ్రిటానీ నగరంలోనే ఆరిలియ ఐ అనే ఒక ధనిక యు వకుడు ఉండేవాడు . అతడు డోరి జనపు పేళ్ళికాక పు ందు తను పేళ్ళాడేండు కు ప్రయత్నించి విఫలుడయ్యాడు. ఇప్పుడు ఆమె భర్త ఆర్పార్ ఆచూ కీ తెలియ లేదు . ఇక వీ దట అతడు వచ్చే అవకాశం కూడా లేదు గనక, ఇప్పిడు తనను పేళ్ళాడవు ని కోరాడు . ఆరిలి య ఐ, అంటే డోరిజెనకు ఏహ్యభావం ఉండేది.

అల్లు నా అతడు ధనమూ , పిల్ల కుబడీ గలిగిన రాచకుటుంబానికి చెందినవాడు . అందు వల్ల తన వు నన్ను లోని వూ టను నిర్వహిస్తూ టంగా చెప్పిలేక పాల్చుంది. దాన్ని అతడు ఆసిరాగా తీసి కుని వు రీవు రీ పెడించసాగాడు .

ఒకనాడు డోరిజెన దామితున్న ఆలయానికి వెళ్ళింది. అక్కడ ఎదురుపడ్డ అరీలియస్, “డోరిజెన, నీ కోసం ఎలాంటి త్యాగానికైనా వెనుకాడను. నువ్వు నన్ను పేళ్ళాడతానంటే, నువ్వు ఏం చేయ వు న్నా చేస్తాను,” అన్నాడు .

అతడు వు ను వుందు తనకు వు ఖం చూపలేని విధంగా గట్టిగా సమాధానం చెప్పా లను కుని డోరిజెన ఆగ్రహంతో ఆలోచించింది. “అరీలియస్, నన్ను పేళ్ళాడడానికి నువ్వేమైనా చేస్తావా? అల్లు తే, సివు ద్ర తీరంలో మళ్ళరాసి బండలన్నింటినీ తొలగించగలవా?” అని అడి గింది డోరిజెన.

“తప్పకుండా! అల్లు తే, నేను వాటిని తొల గించిన ఏడు రోజులలోగా నన్ను పేళ్ళాడతానని నువ్వు ప్రమాణం చేయాలి!” అన్నాడు అరీలి యస్ ఉత్సాహంగా.

“అలాగే, ప్రమాణం చేస్తున్నాను,” అన్నది డోరిజెన, వాడి వెడను వదిలింపు కుంటే చాలు నన్ను తొందరపాటు తో.

“ఈ ఆలయం లోపల చేసిన ప్రమాణాన్ని తప్పిక పాటించాలి. అలా పాటించక , వూ ట తప్పిన వారి కుటుంబపుంతా శాశ్వత నరకం పాలమవుతుంది. తాత వు తాతల ఆత్మలకు కూడా అదే గతి తప్పదు . ఆ సంగతి నీకు తెలుసను కుంటాను . పురిచిపాపపు,” అంటూ అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు అరీలియస్.

ఆవూ ట వినగానే డోరిజెన భయంతో ఒక్క ంణం ఉలిక్కి పడింది. ఆ సంగతి తెలియక తొందర పడ్డానా అని కలవరపడింది. అల్లు నా చందమామ

తను పేట్టిన షరతు ను నెరవేర్చడానికి వూ నవ వూ త్రులకు సాధ్యం కాదన్న విషయం గుర్తుకు రావడంతో చిన్నగా నవ్వుకుంటూ ఆలయం నుంచి వెలుపలికి వచ్చింది.

తన భవనం చేరిన అరీలియస్ ఈ విషయం గురించి తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు . వు ఖం నుంచి చిరు నవ్వు పు టు వూ య వు ల్చుంది. అసాధ్యాన్ని పి సాధ్యం చేయడం ఎలా? నిద్రా హారాలు వూ ని ఆలోచించాడు . సన్నిహితీ లనూ , శ్రేయోభిలాషులనూ సంప్రదించాడు. “ఏమిటి పిచ్చి? నీ నుంచి తప్పించుకోవడానికి ఆమె ఆ షరతు విధించిందని అర్థం కావడం లేదా?” అని హితవుచెప్పారు వు త్రులు .

ఇది అతని మొండితనాన్ని మరింత పెంచింది. తనన వు భగ్గపెట్టి పూసిం చేయడానికి చూస్తుందా? అమెనలాగైనా తనతో పేళ్ళకి ఒప్పించి తీరాలి!

అతడిన్నహిత దెకడికి వూ య లు వుంతాల్లు తెలు పు . ఆన్నహీ తుడి ద్వారా వెయ్యిమైళ్ళు

కావల ఒక గృహలో ఉంటూ నువ్వు హాహుంత్రి కుణ్ణి గృహించి తెలుపు కున్నావు. అప్పటికప్పుడే బయల్ పడిరి కొన్ని రోజుల ప్రియ చానంతరం గృహలోని వూంత్రికుణ్ణి దర్శించి, బ్రిటానీకి వెంటబెట్టుకుని వచ్చాడు. ప్రమాద భరితమైన సింపు ద్ర తీరాన్ని పరిశీలించిన వూంత్రికుడు , “వీటిని నిర్మూలించడం అసాధ్యం. అయితే, ఈ బండలు ఏత్త రోజుల పాటు కనిపించకుండా ఒక వూయ ను సింప్తించగలను,” అన్నాడు .

“అహ! అది చాలు నా వంతం నెగ్గి కోరిక తీర దానికి” అన్నాడు అరీలియం అవు తానందంగా.

వూంత్రికుడు కళ్ళు పూసి కుని చేతులు ఊపితూ ఏవో విచిత్ర శబ్దాలు మిట్టించాడు . వుర్ల ణవ్వు సింపు ద్ర తీరంలోని బండలు అదృశ్యమై పోయాయి! అరీలియం పరిగెత్తి కొండ వద్దకు వెళ్ళి డోరిజెనను గట్టిగా పీట

చాడు . అయితే, ఆ కేసుని భవనం నుంచి ఆవు భర్త ఆర్పర్ వెలుపిలికి వచ్చాడు . అరీలియం వూంత్రికుణ్ణి వెతుక్కుంటూ వెళ్ళిన సమయంలో ఆర్పర్ తిరిగి వచ్చేశాడు.

“వుత్రమా, అరీలియం, బావానావా? నువ్వేదో బండలను నిర్మూలించినా వూట ఇచ్చా వట. వింతగా మారింది. అయినా, నేను లేనప్పుడు డోరిజెనకు నీ వూటలతో కాన్సి వినోదం కలిగించి నందుకు క తజ్జతలు,” అన్నాడు ఆర్పర్ నమ్మతూ .

“ఏమిటీ, నా వూటలు వింతగా ఉన్నాయా? ఒక్కసారి సింపు ద్రం కోసే చూడు . నీకే తెలు స్పింది,” అన్నాడు అరీలియం ఆగ్రహంతో.

ఆ సింపు యానికి భవనంలోనున్న డోరిజెన కూడా వెలుపలికి వచ్చింది. భార్య భర్తలిద్దరూ ఒక్కసారిగా సింపు ద్రం కోసే చూశారు . అక్కడ ఒక్క బండ కూడా కనిపించకపోవడంతో దిగ్భ్రాంతి చెందారు. వారి ముఖాలు వెలవెల బోయాయి . డోరిజెన నిలబడలేక తూలికింద పడింది. కొంతసేపటికి ఆవుకు స్పృహ వచ్చాక, “నువ్వ చెప్పినట్టు అసాధ్యమైనా నిధించి చూపాను . వురినన్ను ఎప్పుడు పేళ్ళాడతామా!” అని గద్దించాడు అరీలియం.

“డోరిజెన, ఇచ్చిన వూటను నిలుపివేయడం ప్రాణాలు కన్నా మిలువైనది. మనం వూట తప్పే, వున తాతవు తాతల ఆత్మలను నరకంకా త నల పాలు చేయడం భావ్యం కాదు,” అన్నాడు ఆర్పర్.

డోరిజెన నోట వూట రాలేదు . శిలాస్థితివులా నిలబడి పొర్లుంది. ఆ తరువాత కొంతసేపటికి తేరుకుని, “బండలు అదృశ్యమైన ఏడు రోజు లలోగానే నిన్ను నేను పేళ్ళాడతానని వూట ఇచ్చాను . ఏడో రోజే పేళ్ళాడగలను . అంతకు ముందు కాదు,” అన్నది.

ఆమె నిర్ణయానికి అడ్డు చెప్పలేక పోయాడు అరీలియం. ఈ వూయ ఏదో రోజులు కొనసాగి తుంది గనక భయం లేదన్న కున్నాడు. ఏడో రోజు పేళ్ళికాగానే, డోరిజెనతో కలిసి సుధూర ప్రాంతంలోని మరో నగరానికి వెళదామని పథకం వేసి కున్నాడు.

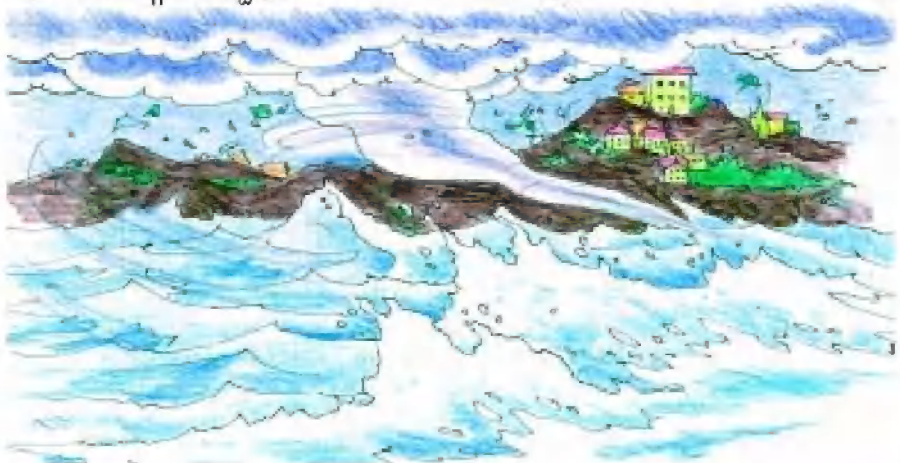
ఆ రోజునుంచే ఆకాశం వేపు వ తం కాసాగింది. ఏడోరోజు గాథాంధకారం కప్పుకుని ఉరుములతో, మెరుపులతో కుంభవ స్థి అరంభమైంది. ఇళ్ళ నుంచి ఎవరూ వెలుపలికి అడుగు పెట్టలేకపోయారు. తుపాను గాల్పులతో ప్రకృతి బీభత్సం సింహించింది. ఆలయాలలో పి జలు ఆగిపోయాయి. అరీలియం తన పేళ్ళికూతురును తెచ్చుకోవాలని పిలువూర్లు బయలుదేరాడు. కాని ప్రతికూల వాతావరణం కారణంగా గుర్రాలు బెదరడంతో వాహనం ముందుకు సాగక వెనుతిరగపలసి వచ్చింది. అలా ఏడోరోజు గడిచి పోయింది. పురు నాడు తెల్లవారగానే ఆకాశం నిర్మలంగా కనిపించింది. డోరిజెనను ఎలాగైనా తీసుకుపోయి, ఆలయంలో పేళ్ళాడేదాపున్న ఆశ చావక, అరీలియం కొండ దగ్గరికి వచ్చాడు.

డోరిజెన కూడా అప్పటికే సీద్ధంగా ఉంది. ఆర్పర్ ఆమెకు కన్నీళ్ళతో వీడుకోలు పలికాడు.

అయినా, అంతలోనే అరీలియం కంగారు పడసాగాడు. సత్యసింధు లెస్స డోరిజెన, ఆర్పర్ దంపతుల శక్తి ముందు బండలు లేనట్లు వూయ కల్పించిన అతడు నిలబడలేక గడగడలాడసాగాడు.

హఠాత్తుగా ఉరుము ఉరివి సిప్పు ద్ర తీరంలో వీధు గు వీడిన భీకరధ్వని ప్రకంపనలు సింహించింది. అందరూ ఒక్కసారి అట్లాకే తిరిగి చూశారు. వేలాది సంవత్సరాలు గా ఉన్నట్లే ఇప్పిడ్డా నల్లటి బండలు ఆకాశంకేసి నిక్కబొడుపు కుని కనిపించాయి. ఆవరించిన వూయ పిటాపించలల్లింది!

అరీలియం స్పృహతప్పి పిడిపోయాడు. డోరిజెన, ఆర్పర్ సుపకులను పీలిచి, అతడికి స్పృహవచ్చేలా పిరిచర్యలు చేల్లిందాల్సింది. స్పృహ రాగానే అతడు ఆ దంపతులకు నమస్కరించి, “విచండి. పాపినైన నన్ను విచండి!” అంటూ అక్కడినుంచి పారిపోయాడు. ఆ తరువాత అతని జాడ మరెప్పుడూ బ్రహ్మానీలో కనిపించలేదు. (ఎం.డి)

చందమామ కబుర్లు

పాఠ్యపుస్తకాలలో సచిన్

మేడ్ర పాలిత ప్రాంతమైన ఢిల్లీ ప్రభుత్వ పాఠశాలలలో 10, 11, 12 తరగతులలో చదివే విద్యార్థులు ఈ విద్యాసంవత్సరం నుంచి తమ పాఠ్యపిఠ్ఠికాలలో మన

సుప్రసిద్ధ క్రికెట్ క్రీడాకారుడు సచిన్ టెండూల్కర్ జీవిత విశేషాలను చదవనున్నారు. ఇంటర్వ్యూ రూపంలో ఉన్న ఈ పాఠంలో న్ని ప్రసిద్ధ బ్యాట్స్మన్ తన జీవితంలోని పుఖ్య ఘట్టాలను గురించి వివరించాడు. సాధించి తీరాలనే అచంచలమైన ఆకాంక్ష, పట్టుదల, నిరంతర అభ్యాసం, దేన్ను నాసిరేపు రుగ్గా అర్థంచేస్తుకునే శక్తి ఇవే తన విజయానికి కారణాలని సచిన్ ఒక ప్రశ్నకు సెవూధానంగా తెలియజేశారు.

ఎత్తయిన చెత్త ప్రదేశం!

ఎత్తయిన పర్వత శిఖరం ఎవరెస్ట్! నిజమే. అయితే పరిస్థితులను చూస్తూంటే మరో పది, పదిహేను సంవత్సరాలలో ఎవరెస్టు ఎత్తయిన చెత్త ప్రదేశంగా వూరిపోయే ప్రవూదం ఉందంటున్నాడు జాప్లింగ్ నార్గే. యూ ట్యూబక్స్ సంవత్సరాల క్రితం ఎడ్మండ్ హీల్లరీతో కలిసి మొట్టమొదటి సారిగా ఎవరెస్టు పర్వత శిఖరాన్ని అధిరోహించిన టెన్సింగ్ నార్గే కుమారు

డితడు. ఇతడే కాదు. ఎవరెస్టును అధిరోహించి వచ్చే పర్వతారోహకులు - ఎత్తయిన ఈ పర్వతశిఖరం క్రమంగా ఎత్తయిన చెత్త ప్రదేశంగా మారుతున్నదని హేచ్చురస్తున్నారు. పర్వతారోహకులు తిని పెడే ఆహార పదార్థాలు, కాగితాలు, ప్లాస్టిక్ కప్పులు, ఖాళి సీసాలు, గుడారాలు మొదలైనవాటితో శిఖరాగ్రం నిండి పోతున్నదని జాప్లింగ్ అంటున్నాడు. శిఖరాగ్ర ప్రదేశం ఒక్కసారిగా ఇరవై ముప్పై మంది నిలబడగల 200 చదరమీటర్ల గురి విస్తీర్ణం వూత్రవే ఉన్నది. ఇక్కడిట వివూ నాశయోల్లోలాగా పర్వతారోహకులను కూడా పిరిించి వట్టి చేత్తులతోనే అనువు తించవలసిన అవసరం ఉంది!

పిల్లల రచనలు - చిత్రాలు

చందూ కథలవనం

ఓకానొకప్పుడు ఒక అడవిలో చంద్రు అనే అందమైన కుందేలు ఉండేది. తన ఇంటి ముందున్న చెట్టుకింద కూర్చుని కథలు చదవ మోవడం అంటే చందూ కు వు హా ఇష్టం. అది చాలా తెలివైనది. మిగతా జంతువులతో అది ఎంతో ప్రాపు తో వు సెల్లు కునేది. అందు వల్ల అది చెప్పే కథలు వినడానికి పక్షులు, జంతు ముల్లా రాసాగాల్లు .

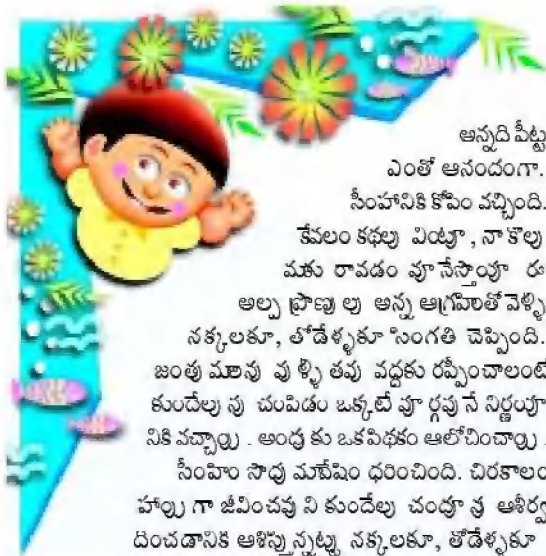
చందు కథలు చెప్పడం ప్రారంభించినప్పటినుంచి వు గరాబా సీంహం కొల్లు మతో రోబా రోబాకూ బంతు మూ సింఖ్య తగ్గిపొసాగింది. ఆఖరికి ఒక్క జంతు మా కూడా రాని పరిస్థితి ఏర్పడింది. నక్కలకూ, తోడేళ్ళకూ

కుందేలు అంటే అసూయ ఉండేది. ఆ కారణంగా అవి వూ ప్రం చందూ కథలు వినడానికి వెళ్ళేవికావు.

ఒకనాటి ఉదయం సీంహం అడవిలో తిరుగుతూ - కుందేలు ఒక పట్టుకు కథ చెప్పడం గమనించింది. కథ పూర్తి కాగానే పట్టు చెట్టు మీదికి, కుందేలు ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయాయి. సింహం పట్టు కథలు వింటు న్నావేమి టని అడిగింది అవూ య్ కంగా.

‘నేనే కాదు; చందూ చెప్పే కథలను రూ అడవిలోని జంతు ముల్లా, పిర్లూ అన్నీ వింటు న్నాల్లు . అందుకే అవి నీ కొల్లు మకూటానికి రావడం కూడా వూ సేనాల్లు ,’

అన్నది పీట్ట ఎంతో ఆనందంగా. సేంహానికి కోపం వచ్చింది. కేవలం కథలు విడిచి, నాకొక్క మకు రావడం పూసేస్తాయో ఈ అల్లు ప్రాణులు అన్న అగ్రహారంతో వెళ్ళి నక్కలకూ, తోడేళ్ళకూ సంగతి చెప్పింది. జంతు మూపు పుళ్ళి తప్ప వద్దకు రప్పించాలంటే కుందేలు పు చుపిడం ఒక్కటే పూర్ణమనే నిర్ణయానికి వచ్చాయి. అంద్రకు ఒకపిథకం ఆలోచించాయి. సేంహం సొద్దు ముఖం ధరించింది. చిరకాలం హాయిగా జీవించపు వి కుందేలు చంద్రా న ఆశీర్వాదించడానికి ఆశీస్సున్నట్లు నక్కలకూ, తోడేళ్ళకూ చెప్పుకున్నది. ఈ సంగతిని ఒకకోతి వెళ్ళి చుండా చెప్పి వేసింది. చంద్రా సంతోషంగా బంపులు దేరు తూన్న ప్పిత్త ఒక పీట్ట ఎగిరి వచ్చి, దానిని చుండానికి సేహం వేసిన పథకం గురించి చెప్పింది. చుండా ఇంట్లోకి వెళ్ళి

తల్లి మిథూని కున్నది. అప్పిత్త ఒక తోడేలు వచ్చి కుందేలు తలుపు తీసింది. అల్లు తే కుందేలు, “ఇప్పుడు బాగా పొద్దు పొద్దు చీకటి పడతోంది. రేమిటచ్చి సొద్దు ముఖం వెళ్ళి పొందవు తాను,” అన్నది.

పీట్ట జంతు మూన్నిటిని సేచురించడంతో పురు నాడు తెల్లవారే సరికి, జంతు మూ, పెర్రె లూ ఆ అడవి వదిలి పక్క అడవిలోకి వెళ్ళి పొయ్యాయి.

అక్కడ జంతు మూకు చంద్రా చక్కని కథలు చెబుతూ, వాటికి అదే రాజయింది. ఆ అడవికి చుండా కథలవనం అనేబురు ఏర్పడింది.

కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచాయి. చంద్రాకు భార్య ద్వారా చాకూ, చల్లా అనే ఇద్దరు పుత్ర పిల్లలు

స్క్రీన్ పలేట్
నవీ ముంద్ర

నయ్య చందా
కొత్తక

మిక్చూర్లు . వాటికి కూడా అన్నీ చందూ భుజ్యులే వచ్చాయి . చెప్పాలంటే అవి చందూ కన్నా చాలా తెలివైనవే కూడా. చందూ తన పిల్లలకు, తనను చంపి దానికి ప్రియ్ తీసుంచిన సీంహం గురించి చెప్పింది.

ఒకనాడు ఒక సీంహమిల్ల వాటితో ఆడుకోవడానికివచ్చింది. సాయంకాలం వరకు ఆడుకు

న్నాయి. ఇంటికి వెళ్ళి, “నాన్నా, మాతో ఆడుకోవడానికి ఒక సీంహమిల్ల వచ్చింది. బుర్రే శా అది నిన్ను చంపి దానికి ప్రియ్ తీసుంచిన సీంహమిల్లలే అర్పి మూట్రుంది. ఇప్పుడు దానికి వు నం మళ్ళు చోట్లు తెలిసిపోయింది గనక, అది మన మీదికి వస్తుందేమో!” అన్నవి భయం భయంగా.

అర్పి నా చందూ, “భయ్ పెడకండి. ఆ సీంహం ఇప్పుడు బాగా ముసలిదై పోయివుంటుంది. నా మీద పెగ కూడా చల్లారి పోయి మూట్రుంది. విచారించకండి,” అని ఓదార్చింది. వు ర్త నాడు తెల్లవారగానే వు సెలి సీంహం, కుందేలు వీ దికి దాడికి బయల్ పు దేరింది. తన

నేస్తూలర్పి న కుందేలు పిల్లల తన తండ్రికి శత్రు మూని సీంహమి పిల్లకు అప్పిడే తెలియ్ వచ్చింది. వాటిని చంపివద్దని తండ్రిని వాచ్చరించింది. సీంహం తన చర్యకు సీగ్గ పెడు త్తూ ఒంటరిగా తన గృ పెకు తిరిగి వెళ్ళింది. తండ్రి వీ ది కోపంతో అది దాని వెంట తిరిగి వెళ్ళలేదు.

చందూ ఇంటికి వచ్చాక, సీంహమిల్ల బరిగిన సంగతి చెప్పి ఇక్కడ ఉండిపోవాలన్న తన నిర్ణయాన్ని తెలియ్ జేసింది.

కొన్ని రోజులు గడిచాయి . తన బిడ్డ తనను వదిలి శత్రు మూ పెంప చేరడంతో, వు సెలి సీంహం అసలు వేటాడలేక పోయింది. పిసాంతంగా ఆలోచించింది. తన పోరబాట్రు కు పిశ్చాత్తాపి పెడింది.

ఒకనాటి స్తూ ర్యోదయ్ వేళ చందూ కథల వనానికి వెళ్ళి చందూను చూసి, “ఇకపె నేను కూడా నీకు నేస్తుంగా వుంటూ, నువ్వు చెప్పే కథలు వినాలని వుంది. అన్న వు తీస్తావా?” అని అడిగింది.

చందూ అంగీకరించింది. ఆ తరవాత జంత్త మూన్నీ కలిసె మెలిసె వుంటూను ఖసంతోచాలతో జీవించాయి .

అధికారి (ఫోన్లో) : చంద్ర చేసీ, ఒక ఫిజిపు ల వూ అఫెన్సి కు పింపిండి.

హోటల్ వు నేజర్ : “వు చంపిండి సొర్, ఆఫెన్సి కు భోజనం పింపిలేం.

అధికారి : ఎందు వల్ల?

వు నేజర్ : మేము ‘హోండా లివర్’ వూ త్రవ్వే చేపిడతాం.

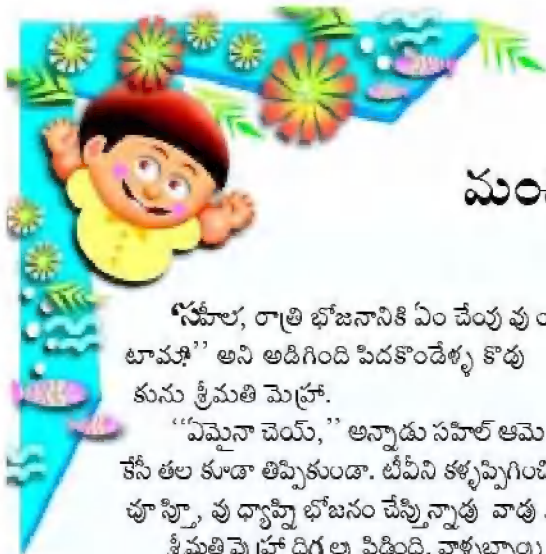
ఆర్. రామచంద్రన్ (12) చెన్నయ్

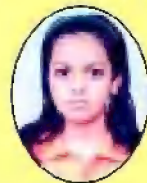
న్యాయ వూర్తి : 10 రోజుల జైలు లేదా 5,000 రూ పాయ్ లు .

నిందిత్రు డు : ఆహో, గొప్ప చాలు! డబ్బే మిక్చుకుంటావు .

సిసిల్ డి. క్విజ్ (10) ముంబై

మంచి మార్పు

సందితా మేనక్
ఫిల్మీ

“సీహీల్, రాత్రి భోజనానికి ఏం చేయ వుంటామో?” అని అడిగింది పిదకొండేశ్వర్ కొడుకును శ్రీమతి మెహ్రా.

“ఎమైనా చెయ్,” అన్నాడు సహిల్ ఆమె కోసీ తల కూడా తిప్పికుండా. టీవీని కళ్ళప్పిగించి చూస్తూ, వుధ్యాప్తి భోజనం చేస్తున్నాడు వాడు.

శ్రీమతి పై ప్రోదిగ్రలు పిడింది. వాళ్ళబ్బాలు చురుకైన విద్యార్థి. వుంచి వూర్కలు తెచ్చుకుంటాడు. ఆటల్లోనూ వుండుంటాడు. వాడి కున్న లోపపుల్లా ఒక్కటే. ఇంటికి వచ్చాడంటే టీవీ చూడకుండా భోజనం వుట్టుకోడు. ఆఖరికి బిస్కెట్ తినాలన్నా టీవీ ఆనచేయాలిందే. తల్లిదండ్రులు దీన్ని మొదట అంతగా పట్టించుకోలేదు. కానీ ఆ తరువాత నయోనా, భయోనా ఇది వుంచి అలవాటు కాదని చెప్పి చూశారు.

తిట్టారు. అయినా సీహిల్ తన అలవాటును వూర్చుకోలేక పోయాడు.

బడికి వెళితే, సహిల్ శాండివిచరెండు వూర్కలు తింటాడు. అదీ ఆటలాడుతూ వుధ్యుతింటాడు. అంతే.

ఒకరోజు తండ్రి ఆఫీసు నుంచి అలస్యంగా ఇంటికి వచ్చినప్పుడు, సీహిల్ ఎప్పటిలాగే టీవీ చూస్తూ భోజనం చేయడం చూశాడు. సీహిల్ టీవీ చూడడంలో లీనమైపోయి తండ్రి రావడం కూడా గమనించలేదు. మెహ్రాకు కోపం వచ్చింది. దీనికేదైనా పరిష్కారం చూడాలనుకున్నాడు. వెంటనే ఆయనకో ఆలోచన తట్టింది. మెహ్రానికను విలిపించి టీవీ కన్వెన్షన్ తొలగించాడు.

వూర్కలు సీహిల్ బడి నుంచి రాగానే భోజనానికి టీవీ వుండు కూర్చుంటూ టీవీని ఆనచేశాడు. టీవీ పనిచేయడంలేదు. దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. రిమోట్ ను అట్లా ఇట్లా తిప్పి చూశాడు. తట్టాడు. స్విచ్ ని చెక్ చేశాడు. ప్లగ్ సరిగ్గా మూడాలేదా అని పరిశీలించాడు. అయినా టీవీ పనిచేయలేదు. “నాకు అకలిగా లేదు,” అంటూ భోజనం చేయకుండానే అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

సాయంకాలం వెలుపలికి వెళ్ళి వున్న లోలో క్యాపిటాల్ కున్నాడు. బాగా ఆకలి వేయడంతో

దేవీ ప్రస్తుత జూరూ
మయూర్భంజ్

ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు . అల్లునా, టీవీ చూడకుండా ఎలా తినడమో అని బాధ పడసాగాడు . తండ్రి ఇంటికి రాగానే టీవీ పనిచేయడం లేదని ఫిర్యాదు చేశాడు . “ఇవాళ ఒంట్లో బావ్ లేదు . రేమిచూద్దాం,” అన్నాడు

తండ్రి దాన్ని గురించి అంతగా పట్టించుకోకుండా.

“అదెలా? టీవీ చూడకుండానేను భోజనం చేయలేనని నీకు తెలియదా? టీవీ లేక పావడంతో వుధ్యాప్తిం కూడా తినలేదు. ఇప్పుడేమో చెప్పలేనంత ఆకలి. ఎలా భోంచేస్తావు?” అన్నాడు సిహీల్.

“నీకు ఆకలిగా మాటే వెళ్ళి తిను . ఇవాళ టీవీని బాగు చేయించను , అంతే!” అన్నాడు మెహ్రా తీవ్రమైన కంఠస్వరంతో.

తల్లల్లునా తనకు వుద్ధతగా వూటసాయం చేస్తుందేమోనని సిహీల్ ఆమె శేసీ ఆకగా చూశాడు . ఆమె ఏమీ ఎరగనట్లు గుడ్డుంచి మెల్ల పలికి వెళ్ళిపోయింది.

సిహీల్ కాబ్బుమి అట్లా ఇట్లా తిరిగాడు . పిళ్ళైం వుండు కూర్చున్నాడు . చాలా ఇబ్బంది అని పించింది. “ప్లాజ్ డాడీ, టీవీ రిమోట్ చేయించు,” అని బతివూలాడు . “టీవీ లేకపోతే ఏం? ఆకలిస్తున్నది కదా. తిను నాన్నా,” అన్నాడు తండ్రి ఇప్పిడు కొన్ని వుడుమా.

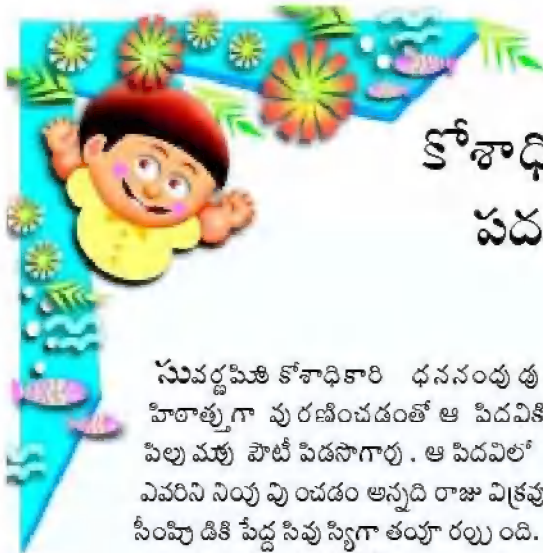
సిహీల్ పిళ్ళైం కేసీ చూశాడు . తల్లి తయారై చేసిన భిండి, ధాల్, చపాతీలు ఉన్నాయి . భిండి ఎలా మాటుందో కూడా సిహీల్ కు

తెలియదు . ఇన్ని రోజులు టీవీ చూడ్డంలో వునిగిపోయి , ఏ వంటకం గురించి ఎలా మాటుందో కూడా పట్టించుకోలేదు వాడు . అల్లుతే ఇవాళ వాడు భిండి తింటూ న్నప్పిడు చాలా గుచ్చిగా ఉందని పించింది. మెల్లగా కడు మిశుండా తిన్నాడు .

క్రమేణా వాడికి టీవీ చూడకుండానే హాల్లుగా తినవచ్చునే విషయం అనుభవం ద్వారా అర్థమయింది. అంతే కాదు . వాడు రోజూ డైనింగ్ టేబుల్ వుండు కూర్చుని భోజనం చేస్తూ - తన బడి గురించీ, స్కూలు వుల గురించీ, ఉపాధ్యాయుల గురించీ, ఆ రోజు చదివిన పాఠాల గురించీ తల్లిదండ్రులతో ఆసక్తిగా వూట్లాడడం ప్రారంభించాడు . తల్లిదండ్రులు ఆశించింది కూడా అదే కావడంతో వాళ్ళు అతని సంతోషించారు .

సిహీల్ జీవితంలో వచ్చిన వుఖ్యమైన మంచి వూర్పుగా దీనిని సిహీల్, అతని తల్లిదండ్రులు భావించారు .

కోశాధికారి పదవి

కె.స్వీహ
హైదరాబాద్

సువర్ణపతీ కోశాధికారి ధననంధుడు హతాత్ముగా పురణించడంతో ఆ పదవికి పిల్లమర్త పోటీ పడసాగాడు. ఆ పదవిలో ఎవరిని నియమించడం అన్నది రాజు విశ్రమ సీంహిడికి పేదల సమస్యగా తయారయింది. రాజు పుత్రులను ఎంపిక చేసి నియమించాడు. పుత్రుల దీర్ఘంగా ఆలోచించి, రాజుకు ఒక చక్కని సలహా ఇచ్చాడు.

పుత్రుల నాడే కోశాధికారి పదవికి అర్హతలు నిర్ణయిస్తూ-అర్హత, సామర్థ్యపు గల యువకులను ఎంపిక చేసి ఫిలానా రోజు పుత్రులను ఎంపిక చేసి నియమించి రావలసిందిగా దేశపు అంతటా పిలుపు పంపాడు.

తన దగ్గరకు వచ్చిన అభ్యర్థులను పుత్రుల నిశితంగా పరీక్షించిన తరువాత నియమించుకుని, విశ్రాంతి అనే ఇద్దరు యువకులను ఎంపిక చేశాడు. ఇద్దరు ఆస్తి పోటీల్లోనూ సమర్థులుగా నిలిచారు. ఇక ఆ ఇద్దరిలో ఒకరిని పూత్రులను ఎంపిక చేస్తామి. అదే అసలు నియమం.

పుత్రుల, రాజుకు సంగతి తెలియజేశాడు. రాజు ఇద్దరు యువకులను పిలిచి, చెప్పక పట్టు

నింపి అందిస్తూ, “ఇంపులో వంద బంగారు నాణాలు ఉన్నాయి. వీటిని తీసి కుని వెళ్ళండి. రాత్రికి విడిదిలో బస చేసి, రేపటికి వచ్చేప్పుడు ఈ వంద నాణాలను భద్రంగా తెచ్చి నాకు అప్పగించాలి,” అన్నాడు.

యువకులిద్దరూ ఆ సంచలన తీసి కుని విడిదికి వెళ్ళిపోయారు. అర్ధరాత్రి సమయంలో విడిదిలో దొంగలు పిడ్డలు. ఇద్దరు యువకులూ దొంగలను ధైర్యంగా ఎదుర్కొని పోరాడారు. కొందరు దొంగలు పారిపోయారు. ఒక దొంగ

పునీత్ జె. హీరెమత్
బెంగళూరు

వారికి పిట్ట బడ్డాడు . వాణ్ణి
య్య వకులు బంధించి,
తెల్లవారాక రాజభట్ట లకు
అప్పగించారు .

ఆ తరవాత ఇద్దరు
య్య వకులూ బంధులు దేరి
వెళ్ళి రాజున దగ్గించి తన
దగ్గర న్న నాణాల సంచు

లను అప్పగించారు .

దొంగను పట్టి బంధించి నందు కు, రాజు
వారిద్దరినీ అభినందించాడు .

ఆ తరవాత వుంత్రి ఆ య్య వ
కులు తెచ్చిన సంచు లలోని నాణా
లను లెక్కించవు ని భట్ట లను ఆజ్ఞా
పించాడు . వాటిని లెక్కించిన భట్ట లు
స్థి నందు డి సంచీలో వంద నాణాలు ,
విశాఖు డి సంచీలో తొంభైనాణాలు
మాత్రమే ఉన్నాయని చెప్పారు .

వు హావుంత్రి వుందహాసం చేస్తూ,
“వుహరాజా, విశాఖుణ్ణి కోశాధికారిగా
నియ్య వుంచండి,” అన్నాడు .

“ఇది అన్యాయం!” అన్నాడు
స్థి నందుడు .

అందు కు వుంత్రి, “కాదు,
నూటికి నూరు పాళ్ళు న్యాయం .

కోశాధికారికి తెలివి తేటలు, ధైర్య సాహసాలతో
పాట్ర నిజాలు తీసిధాను. దాని కోసమే ఈ పీఠీ
పెట్టాము. నిజానికి మీ ఇద్దరికీ ఇచ్చిన రెండు
సంచుల్లోనూ తొంభైనాణాలే ఉంచావు . దొంగ
లు గా వచ్చిన వాళ్ళు కూడా వూ వున్నపులే.
వారిని ఎదుర్కోవడంలో పీఠీ చూపిన సాహసం
ద్వారా మీరిద్దరూ ధైర్యవంతులని తెలిసింది.
ఇక తేలవలసింది వీ నిజాలు తీ. రాజుగారు

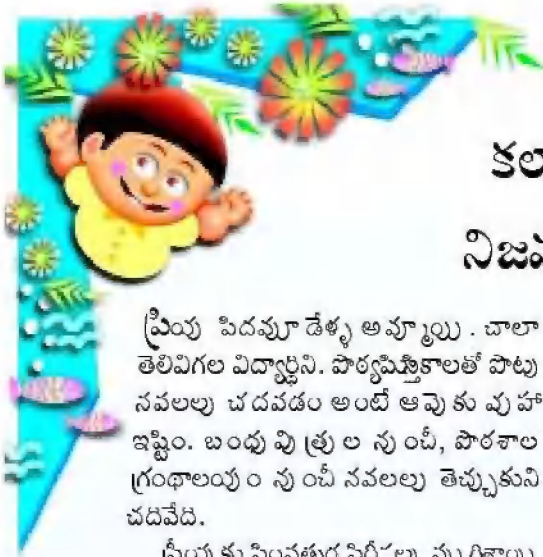
వంద నాణాలను
భద్రంగా తీసి కురవ్వు
న్నాడన్న భువంకొద్దీ న్న మ్హసంచీ
విప్పి చూసీ అందు లో పది నాణాలు
తక్కువ ఉండే సరికి, గాభరాపిడి, నీ
దగ్గరున్న నాణాలు కలిపి, వాస్తవాన్ని మెరుగు
పరిచే ప్రయత్నం చేశామా అయి తే, విశా
ఖుడు అలా చేయలేదు . నిజాన్ని నిర్భయంగా
నిజాలు తీగా ఎదుర్కోవడానికి సిద్ధ వున్నాడు .
రాజుగారు ఇచ్చిన సంచీని ఆలాగే తెచ్చి ఇచ్చాడు .

అందుకే అతడు కోశాధికారి పదవికి అర్హు
డయ్యాడు,” అన్నాడు .

స్థి నందుడు వూరు పూట్లాడకుండా రాజుకూ,
మంత్రికీ నమస్కరించి అక్కిడినుంచి వెళ్ళి
పోయాడు .

విశాఖుడు కోశాధికారి పదవి చేపట్టి, అచిర
కాలంలోనే సీపుర్లు డిగాబురు తెచ్చుకుని అందరి
ప్రీతంపిలకు పాత్రుడయ్యాడు .

కలా? నిజమా?

కావ్యశ్రీ భట్
దొరంగాబాద్

ప్రియ పిదమూడేళ్ళ అమ్మాయి. చాలా తెలివిగల విద్యార్థిని. పాఠ్యపాఠ్యాలతో పాటు నవలలు చదవడం అంటే ఆమె కు వుహా ఇష్టం. బంధువు త్రుల నుంచి, పాఠశాల గ్రంథాలయం నుంచి నవలలు తెచ్చుకుని చదివేది.

ప్రియ కు సంవత్సర పరీక్షలు వు గిశాయి.

చాలా ఆకర్షణీయంగా కనిపించింది. దానిని తీసి కుని ఇంటికి బయలు దేరింది.

ఇంటికి చేరగానే, నవలను చదవకుండా అట్టసమీకండలేక పోయింది. కుచ్చలో కూర్చుని వెల్లగా బిస్కెట్లు తింటూ నవలను చదవడం మొదలు పెట్టింది.

కథ నిజం గానే భయంకరంగా మారింది. హఠాత్తుగా ఆమె కళ్ళెదురు బ్లాక్ హోల్ బొమ్మ కనిపించింది. అది ఆమెను తనకేసి ఆకర్షించ సాగింది. రెప్పపాటులో ఆమె వేరొక ప్రపంచంలో సంచరించ సాగింది. చుట్టూ గాఢాంధ కారం. ఆమెకు ఊపిరాడటం లేదు. చుట్టూ పిక్కల వింత వున్న పులుల కనిపించారు. కొందరికి కాళ్ళు లేమావురి కొందరికి చేతులు లేమా ఇంకా కొందరికి కాళ్ళు చేతులు వంకర్లు తిరిగిమన్నాయి. ఎట్టు

సేలమత్తు ఆరంభం కానున్నాయి. వుంచి నవల పట్టుకెళ్ళి చదవాలని ఉవ్వెళ్ళొచ్చుతూ పాఠశాలగ్రంథాలయానికి వెళ్ళింది. అక్కడ చాలా నవలలు ఉన్నాయి. దేనిని తీసి కుందామా అని చాలాసమీకండించింది. ఉన్నట్టుండి ఆమెచూపులు బీరువా మూలలో ఉన్న ఒక నవల పై దిగింది. అట్ట పై దిగి రంగుల బొమ్మ

చూసినా వికలాంగులు గానే ఉన్నారు. ప్రియ భయపడిపోయింది.

ఆమెను చూసిన ఒక వింతమనిషి ఆమెను సిఫీ పించాడు. అతడు ఆక్సిజన్ సీలిండర్ను పీమిక మోసుకుంటూ వచ్చాడు. ప్రియ ఆ వద్దుడి నుంచి తప్పించుకుని పారిపోవాలని పరిగెత్తడానికి ప్రియ త్నించి కిందపడింది.

బి. శైల్ష్
సికిందరాబాద్

మోకాలికి గాయ వుంది. “అమ్మయ్యా, అక్కడే ఆగ్ర. నేను నీకు సాయం చేయడానికి వస్తానన్నాను,” అంటూ ఆమెను సీపు పీచిన వద్ద తన వద్ద అదనంగా ఎక్కువ సీలిండర్లను ఆ పైకు అందించాడు.

ప్రియ మొదట భయపడ్డా, అతడు నిజంగానే తనకు సాయం పడడానికి వచ్చాడని గ్రహించి కుదుట పడింది. ఆ తరువాత వృద్ధుడు ఆమెతో, “ప్రియా, ఇది నీ భవిష్య ప్రపంచం. నువ్వు 23వ శతాబ్దంలోకి అడుగు పెట్టావు” అన్నాడు.

“నిజంగానా! ఎందుకీ ప్రపంచం ఇంత వింతగా కనిపిస్తోంది?”

“అంతా స్వియర్లక తాపిరాదు తల్లీ. మానవులమైన వేళ్లు ప్రకటితమైన వూలను అతి క్రమించావు. వూ స్థానం కోసం పిచ్చని చెట్లను నరికి, వాటి స్థానంలో కాంక్రీటు భవనాలు నిర్మించాం. ప్రకటితమైన వూలను పొడి చేశాం. ఇంధనాలన్నీ అడుగుంట పొయ్యాయి. అభివృద్ధి

బతుకులు సాగిస్తున్నాయి.”

“ఈ నిపున్యకు పరిష్కారమే లేదా?” అని అడిగింది ప్రీయ. “లేదు. పరిష్కారాలు చేశారీ చెప్పారు. వూ అంతం సీపు పీస్తోంది. నువ్వు మాత్రం సాయం పడగలము” అన్నాడు వద్ద.

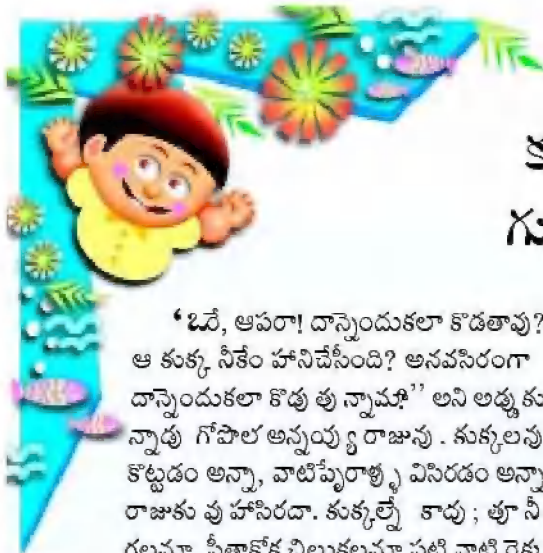
“అలాగా” అని ప్రీయ తన పూట పిర్తి చేసుకోగా, ‘ప్రియా’ అంటూ తనను ఎవరో గట్టిగా పిలవడం వినిపించింది. ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచింది ప్రీయ. చదువు మాత్రం అలాగే నిద్రపోయిందన్నమాట. ఆమె తల్లివచ్చి

ఊరిట ఫ్యాక్టరీలు నెలకొల్పి పరివారణ కాలాన్ని సృష్టించాం. అది ఓజోన్ పొర రంధ్రం పేర్లది కావడానికి దోహదం చేసింది. ఈ ఓజోన్ పొర వూ నమూనూ భూమి మీద ఇతర ప్రాణులనూ పిరిరంచేది. అందులో తూట్లు పడడంతో సూర్యుడి నీలలోహిత కిరణాలు వుప్పుల్ని వేధిస్తున్నాయి. అంగభేకల్యాతతో జన్మించి

లేపి వెళ్ళింది. మోకాలి మీద రాసుకు పోయిన గాయం చూసి ఆమె ఆశ్చర్య పడింది.

తను కన్నది కలా? నిజమా? ఏది ఏమైనా అది భవిష్యత్తును గురించిన ఒక హెచ్చరిక అన్నది వూత్రం అలా నిజం. ప్రపంచ పిరిరణకు తన వంతు కృషి చేయడానికి ఆమె సమాయత్తు వుంది.

కలనుంచి గుణపాఠం

పి. కార్తికేయ
విజయవాడ

“ఒహే, అపరా! దాన్సెందుకలా కొడతావు? ఆ కుక్క సీకేం హానిచేసింది? అనవసరంగా దాన్సెందుకలా కొడుతున్నావూ!” అని అడ్డుకున్నాడు గోపాల్ అన్నయ్య రాజునకు. కుక్కలను కొట్టడం అన్నా, వాటిపై రాళ్ళు విసిరడం అన్నా రాజుకు వుహాసరదా. కుక్కల్నే కాదు; తూనీ గలనూ, సీతాకోక చిలుకలనూ పట్టి వాటి రెక్కలను విరిచేవాడు. దారం కట్టి వదిలేవాడు.

బడిలో కూడా వాడు ఎగిరే తూనీగలనూ, సీతాకోక చిలుకలనూ పట్టి జేబు తూలులో దాచి అదివి ఊపిరాడకుండా చేసేవాడు.

రాజు తప్పు తప్పు గోపాల్ ఇంటికి రాగానే, అప్పుతో అన్న చేతులు దుండుతున్నాయి కుచ్చెల గురించి చెప్పేవాడు. అమ్మ కోపంతో, “ఎరా, వాటినిందు

కలాహింసీస్తామనాహింస! వాటినిలా హింసించావంటే తప్పిక శిశువు భవిష్యత్తు జాగ్రత్త,” అని వుండ లించేది. అలా తల్లి ఒకనాడు వుండ లించి నప్పిడు రాజు గట్టిగా నవ్వి, “అవి నా వేలెడంతలేని అల్లు ప్రాణులు! నన్నలా శిక్షిస్తాయమ్మా?” అన్నాడు రాజునకు. “నవ్వున్నది. అవి శిశువుల పాలు నా, దేవుడు నిన్ను శిక్షిస్తున్నాడు,” అన్నది తల్లి కొప్పింగా. రాజు, “అప్పిడు చూపుకుందామే,” అంటూ వెళ్ళి పడుకున్నాడు. అదే ఆలోచనతో వెళ్ళగా నిద్రలోకి జారు కున్నాడు.

పురుషాడు తెల్లవారి కళ్ళు తెరిచి నప్పిడు వింతగా తోడడంతో తన్ను ఒకసారి పిరికిలనగా చూపు కున్నాడు. తన రెండు చేతులూ లేమాబోరు న విలపిస్తూ, “అమ్మా అమ్మా,” అంటూ అతి క్షణం పీడ లేచి కూర్చున్నాడు.

అంతలో అక్కడికి వచ్చిన గోపాల్,

హరిణి వెంకటరామన్
చెన్నై

“అరె, విజంగానే నీ కు చేతులు లేవే? ఎక్కడికి వెళ్ళాం?” అంటూ ఆశ్చర్యపోయాడు.

“నిన్ను ఎన్నోసార్లు హెచ్చరించాను. వాంసి వూ ను కోరా, మీంసి వూ ను కోరా అని. విన్నామకాదు.

ఇప్పుడు చూడు ఏమైందో. ఆ దేవతేనిన్ను శించాడన కుంటాను,” అన్నది తల్లి బాధగా.

రాజు, గోపాల్ సాయంతో బడికి వెళ్ళాడు. తోటి విద్యార్థులందరూ వాణ్ణి చూసి నవ్వారు. పిరిహి సించారు. ఆటపట్టించారు. రాజు అవ పూ సంత కుంగిపోయాడు. ఏమిని చేసి కో లేక పోయాడు. పురీ బాధ అని పీచించింది. ఇంటికి తిరిగివస్తూంటే, వీధిలోని కుక్కలూ, కుక్క పిల్లలూ వాణ్ణి తరువు కున్నాయి. వాటి నుంచి తప్పించుకుని అతి కష్టం పుడ ఇల్లు చేరు కున్నాడు. వాడు కూర్చుంటే చుట్టూ ఈగలు ముసీరాయి. వాటిని తరవు లేక నానా యా తన పిడ్డాడు.

రాజు తన నిన్నటిదాకా హింసించిన ప్రాణుల గురించి ఒకసారి తలుచు కున్నాడు. తన హింసించేటట్లు ఆ అల్పజీవులు ఎంతటి బాధ అనుభవించి మూటాయి? అని పిస్సా త్పడి పిడ్డాడు. మునుముందు ఏ ప్రాణికి, ఎలాంటి హింస చేయ కూడదని నిర్ణయించాడు. నన్ను లోనే దేవతే పుడ ప్రాణులు చేశాడు. ఆ వూటను తల్లికి కూడా చెప్పి, వెళ్ళి పడుకున్నాడు. మరునాడు నిద్రలేవ గానే తన శరీరం కేసీ చూసి కున్నాడు. రెండు చేతులూ యథాస్థానంలో ఉన్నాయి. “అహా, నాకు చేతులు వచ్చేశాయి! చేతులు

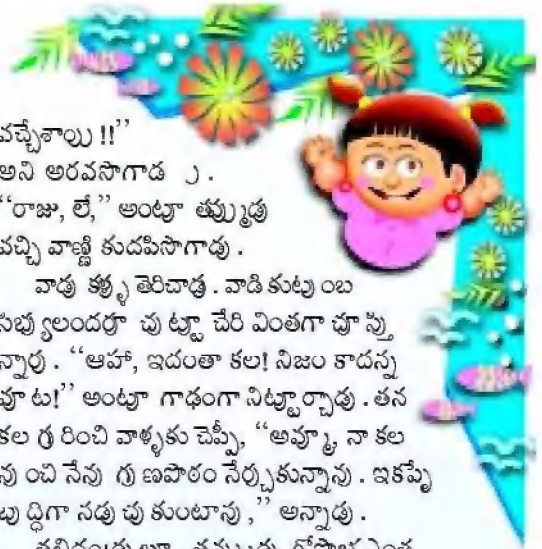
వచ్చేశాయి!!”

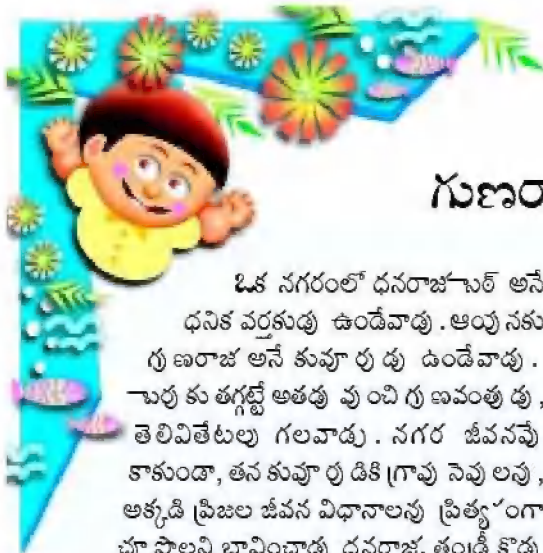
అని అరవసాగాడు.

“రాజు, లే,” అంటూ తమ్ముడు వచ్చి వాణ్ణి కుదపిసాగాడు.

వాడు కళ్ళు తెరిచాడు. వాడి కుట్రంబ సభ్యులందరూ చుట్టూ చేరి వింతగా చూస్తున్నారు. “అహా, ఇదంతా కల! నిజం కాదన్న పూట!” అంటూ గాఢంగా నిట్టూర్చాడు. తన కల గురించి వాళ్ళకు చెప్పి, “అమ్మా, నా కల నుంచి నేను గుణపాఠం నేర్చుకున్నాను. ఇకపై బుద్ధిగా నడుపు కుంటాను,” అన్నాడు.

తల్లిదండ్రులూ, తమ్ముడు గోపాల్ ఎంతగానో సంతోషించారు.

గుణరాజ్ దృష్టి

చేజర్.పి. బిదగాడ్
సత్య

ఒక నగరంలో ధనరాజ్ గుల్ అనే ధనిక వర్తకుడు ఉండేవాడు. ఆయనకు గుణరాజ్ అనే కుమారుడు ఉండేవాడు. ఆయనకు తగ్గట్టే అతడు వుండి గుణవంతుడు, తెలివితేటలు గలవాడు. నగర జీవనమే కాకుండా, తన కుమారుడికి గ్రామ నెవులను, అక్కడి ప్రజల జీవన విధానాలను ప్రత్యేకంగా చూపాలని భావించాడు ధనరాజ్. తండ్రి కొడుకులు సుదూర గ్రామానికి వెళ్ళి, అక్కడి ఒక పేద రైతు కుటుంబంతో కలిసి ఐదు రోజులుండి నగరానికి తిరిగివచ్చారు.

పుర నాథ్ గుల్ కుమారుణ్ణి పిలిచి, “నాయనా గుణరాజ్, గ్రామ జీవితం ఎలా మారుతుంది?” అని అడిగాడు ఆప్యాయంగా.

“అప్పుడే, నాన్నా,” అన్నాడు గుణరాజ్ నవ్వుతూ.

“అంటే నీకిప్పుడు ఒక ప్రజల జీవన విధానం ఎలా మారుతుంది? బాగా తెలుసు నన్నవూట,” అన్నాడు తండ్రి సంతోషంగా.

“సరే, తెలుసు,” అన్నాడు గుణరాజ్.

దేవీ ప్రసన్న జూనియర్ ఫంక్షన్

“ఏవేం తెలుసుకున్నావో చెప్పుచూద్దాం,” అని అడిగాడు.

“వున ఇంటికి కాచిలాగా ఒకే కుక్కమూది. వాళ్ళింట్లో నాలుగు కుక్కలున్నాయి. వున ఇంటి వెనకవున్న తోటలో ఒకే కొలను మూది.

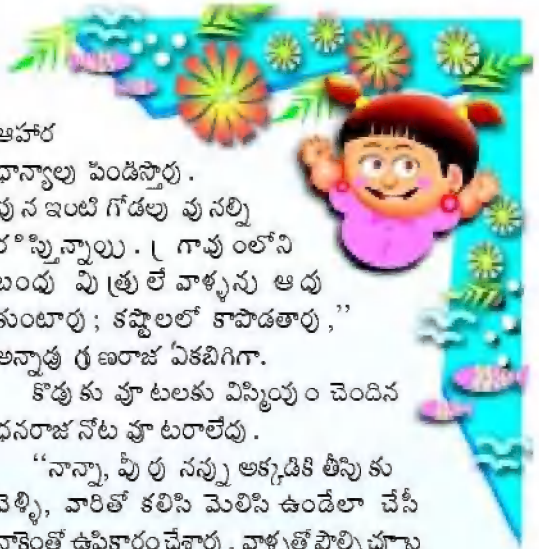
ఆ గ్రామంలోని ప్రజల కేవల పెద్ద చెరు మతోపాటు, ఏరు కూడా ఉంది. వున ఇంటి వుండు అలంకార దీపాలు ఉన్నాయి. పిల్లలూరి ప్రజలకేమో ఆకాశం నుండి నక్షత్రాలే. వున ఇంటికి సిరిహిద్దుగా ప్రహరీగోడ మూది. వాళ్ళకు సిరిహిద్దుల్లేమావునం నిర్ణీత ప్రదేశం లోనే ఉంటున్నాం. వాళ్ళ పోలాలు కవులూమీ పేరకు విసిరించి మున్నాయి. వున పినులు చేయడానికి పిలు మురుగువకులున్నారు. వాళ్ళ పినులు వాళ్ళే చేస్తుంటారు. ఇతరులకు కూడా పినులు చేసే పేరు తూంటారు. వునం ఆహారానికి అహార ధాన్యాలు కొంటాం. వాళ్ళు

అహార ధాన్యాలు పండిస్తారు. వున ఇంటి గోడలు వునల్ని రోస్తిన్నాయి. గ్రామంలోని బంధువు త్రులై వాళ్ళను ఆడుకుంటారు; కష్టాలలో కాపాడతారు,” అన్నాడు గుణరాజు ఏకబిగిగా.

కొడుకు వూటలకు విస్మయం చెందిన ధనరాజు నోట వూటాలేవు.

“నాన్నా, పురు నన్ను అక్కడికి తీసుకు వెళ్ళి, వారితో కలిసి మెలిసి ఉండేలా చేసే నాకెంతో ఉపకారం చేశారు. వాళ్ళతో పొల్చి పూని వునం ఎంతటి పేదవాళ్ళమో నాకిప్పుడు బాగా అర్థమవుతుంది,” అన్నాడు గుణరాజు వళ్ళి.

వునం ప్రపంచాన్ని ఎలా చూస్తున్నది చాలా ముఖ్యం. వునలోని కోరికలు, వునంపడే శ్రమ వునకు కావలసిన ప్రాపంచిక సుఖాలను సేపు కూర్చున్నప్పుడు! కావలసిన దాన్ని కొనుక్కోవచ్చు. అయితే, కావలసినప్పుడు వునశాంతిని అలా కొనుక్కోలేము కదా!

ఉపాధ్యాయిని : నెపాలియన్ ఎప్పుడు జన్మించాడు ?

విద్యార్థి : అయిన జన్మదినం నాడు.

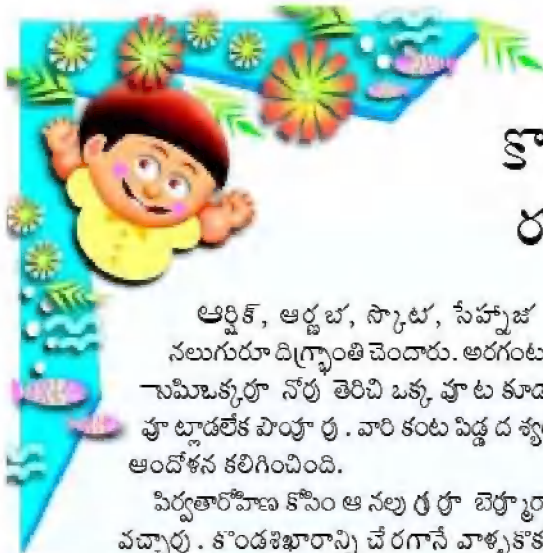
ఆర్. నితీష్ దాస్ (12)
బెంగళూరు

ప్రశ్నాంత : వున వివేకను క్లాస్సుకు పూనిటరను చేశారు, తెలుసా?

రాజా : అలాగా! పురి క్లాస్ నిమిష లీడర్ ఎవరు ?

జి. ఎన్. అనుష్ (10) ఓమర్

కొండ మీది రహస్యం!

రోసలీనాదాస్,
మయూర్‌భండ్

అర్విక్, అర్జబ, స్కాట్, సేహ్జాజ్ నలుగురూ దిగ్భ్రాంతి చెందారు. అరగంట సమీపకృత నోరు తెరిచి ఒక్క పూట కూడా పూట్లాడలేక పొయ్యారు. వారి కంట పిడ్డ దశ్యం అందోళన కలిగించింది.

పిర్వతారహిణి కొం ఆ నలు గ్రూ బెర్మా రా వచ్చారు. కొండశిఖరాన్ని చేరగానే వాళ్ళకొక ఫ్యాక్టరీ కంట బుడిచింది. అప్పు ధాలు ధరించిన భటులు కాపిలా కాన్స్టాబులు. కొంతదూరం ముందుకు వెళితే గన వోడర్, పుష్పిపిట్టిన

పుపాకీ, కొన్ని తూటాలూ కంట బుడ్డాయి. పురికొంత ముందుకు వెళదామను కుంటున్నప్పుడు భీకర కంఠస్వరం వాళ్ళను హేచ్చరించింది. అకేకలు వినగానే వాళ్ళు ప్రాణభయంతో పిరిగెత్తుకు వచ్చేశారు. కొండపొదతలంలో తపు క్యాంప వద్ద కూర్చున్న తీవ్రంగా ఆలోచించసాగారు. అఖరికి అర్జబ, “వాళ్ళు తీవ్ర వాడు లైమాటారని అనుకుంటాను. వెంటనే పునంపొలిస్తే లకు తెలియ

పునీత్ జె. హీరామత్
బెంగళూరు

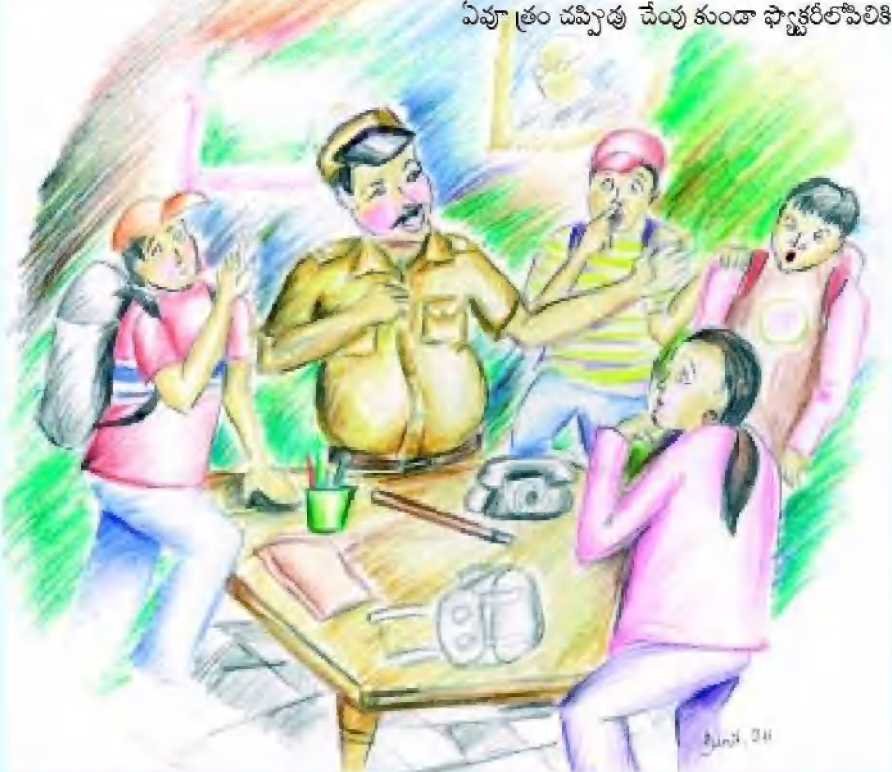
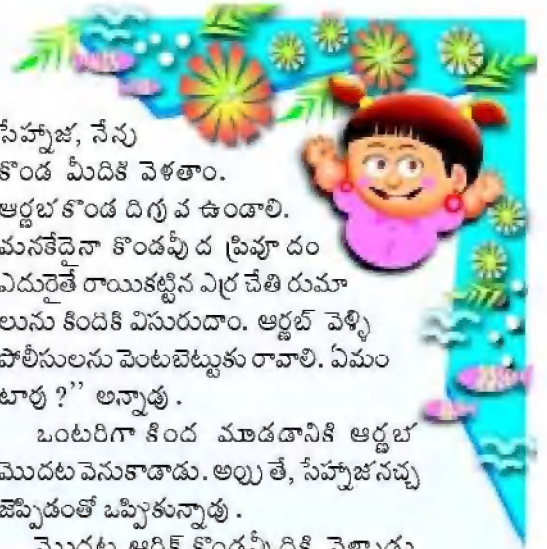
జేయో లి. ఇటీవల తీవ్ర వాదుల కార్యకలాపాలు పేచ్చుపేరిగాయి. బహుశా నిర్మాణ స్థితిగా ఎన్నో బెర్మా రాకొండను వాళ్ళ తమ రహస్య స్థావరంగా ఏర్పరచుకుని మూటాల్చు, అన్నాడు.

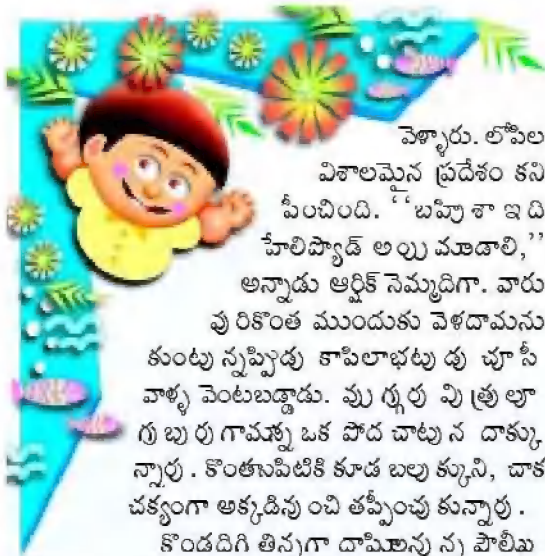
అయితే, ఆ నలుగురి లోకీ చాలా తెలివైనవాడైన ఆర్టిక్, “వద్దు. మనం పురికొంత సింహ దారాన్నికరిద్దాం. వాళ్ళ నిజంగానే తీవ్రవాదులే అన్న సింగతి రూఢి చేసి కున్నాక పోలీసులకు తెలియజేద్దాం. అందుకు ఒక పథకం వేశాను. ఈ రాత్రికి స్కాట్,

సేహ్వాజ్, నేను కొండ మీదికి వెళతాం. ఆర్డబ్ కొండ దిగువ ఉండాలి. మనకేదైనా కొండపై ద ప్రమాదం ఎదురైతే రాయికట్టిన ఎర్ర చేతి రుమాలును కిందకి విసురుదాం. ఆర్డబ్ వెళ్ళి పోలీసులను వెంటబెట్టుకు రావాలి. ఏమంటారు?” అన్నాడు.

ఒంటరిగా కింద మాడడానికి ఆర్డబ్ మొదట వెనుకాడాడు. అయితే, సేహ్వాజ్ నచ్చ జెప్పడంతో ఒప్పికున్నాడు.

మొదట ఆర్టిక్ కొండపై దికి వెళ్ళాడు. స్కాట్, సేహ్వాజ్ అతన్ని అనుసరించి వెళ్ళారు. పుగ్గలూ అదుగులో అదుగు వేసి కుంటూ ఏమాత్రం చప్పిపు చేయకుండా ఫ్లెక్సిబిలిటికి

వెళ్ళారు. లోపల విశాలమైన ప్రదేశం కనిపించింది. “బహుశా ఇది హేలిప్యాడ్ అయి మూడాలి,” అన్నాడు ఆర్థిక్ సమ్మదిగా. వారు పురికొంత ముందుకు వెళదామనుకుంటున్నప్పుడు కాపిలారాజులు చూపిస్తూ వెంటబడ్డారు. పురుగు పుత్రులూ గుబురుగా మళ్ళీ ఒక పొడ చాటున దాక్కున్నారు. కొంతపిటికి కూడ బల్బు కున్నది, చాక చక్కగా అక్కడినుంచి తప్పించుకున్నారు. కొండదిగి తిన్నగా దామిలను న్న పొలిమిట్టపైనకు వెళ్ళి, “ఇన్స్పెక్టర్, వేపు తీవ్రవాదుల పురాను చూశావు,” అన్నారు. అపరాధివేళ ఈ కుర్రాళ్ళింపు కు వచ్చారా అని ఆశ్చర్యపొతూ న్న ఇన్స్పెక్టర్, “ఎక్కడ? తీవ్రవాదుల్ని ఎక్కడ చూశారు?” అని అడిగాడు అత తతో. “బెర్మూ కొండపై వాళ్ళొక ఆయుధాల ఫ్యాక్టరీ కూడా నడుపుతున్నారు,” అంటూ అశ్చర్యంతో ఆర్థిక్ చెప్పిన వివరాలు విని ఇన్స్పెక్టర్ ఫిక్కున నవ్వాడు.

“ఈ ఇన్స్పెక్టర్ కూడా తీవ్రవాదులతో కుమ్మక్కై నట్టుంది. రండి ఇక్కణ్ణించి వెళ్ళి పొదాం,” అన్నాడు ఆర్థిక్ మెల్లగా తమ మిత్రులతో భయం భయంగా.

“వాళ్ళు తీవ్రవాదులు కారు. వున ప్రభుత్వవే అక్కడొక గన్ ఫ్యాక్టరీ నెలకొల్పింది. దానిని సాధారణ ప్రజలకు తెలియకుండా రహస్యంగా మూచింది. అంతే,” అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్.

ఇప్పుడు అవూట వినగానే నలుగురు కుర్రవాళ్ళు పికిపికా నవ్వారు. “అయినా, మీ ధైర్య సాహసాలు మెచ్చుకో తగినవి,” అంటూ ఇన్స్పెక్టర్ వాళ్ళతో కరదాలనం చేశాడు.

“ఈ సింఘటన వున జీవితంలో వురమీరానిదిగా విగిలి పోతుంది,” అంటూ నవ్వాడు స్కాట్ పుత్రులతో క్షాయకు తిరిగి వస్తూ.

విగిలిన పుత్రులూ అతనితో కలిసి బిగ్గరగా నవ్వారు.

జాన : పూ ఉపాధ్యాయుడితో సిహా పూ బడిలో ఎవరూ చేయ లేని ఒక పినిని సేపు చేయ గలవు, తెలుసా?
జెర్రి : ఏమిటది?
జాన : నా చేతిరాతను చదవడం!

జి. ఆర్. వెంటవోస్(12)
జగ్గయ్యపేట

ప్రియా ణీకుడు (రైల్వేస్టేషన్ కు వెళుతూ) : సేపు నీ పొలం గుండా అడ్డుదారిలో వెళితే, మూడు గంటల రైలును పిల్చుకోగలనా?

రైతు : భేషుగ్గా. మరి మా కుక్క మిమ్మల్ని చూసేందంటే, మీరు అంతకు ముందు రైలును కూడా పట్టుకోగలరు.

రత్నశేఖరుడి సూచనలు

రత్నశేఖరు డనే పిండితు డు , ప్రిశాంతనగరా న్నేలే రాజుకు గు ర్త మా ఆయ న గు ర్త కు లంలో చాలావు ంది విద్యార్థు లు ండేవార . వారి వారి విద్యలు పై ర్తికాగానే రత్నశేఖరు డు , విద్యార్థులకు తగిన వ త్తులు ప్రిాచించి వీడ్కోలు చెప్పాడు . వారిలో ఆసిపూ న ప్రితిభ కలవారని తను భావించిన వారిని పూ త్రం, ఎంపీక చేసీ రాజాస్థాన ఉద్యోగాలకు పిరబ వాడు . అలాంటి వారికి రాజు ఆదర ప్తి ర్వకంగా ఆస్థానంలో తగిన ఉద్యోగాలి ప్త్తాండేవాడు .

ఆ విధంగా ఒక సింవత్సరం విద్యలు ప్పు గించిన ఐదు గు ర్త శిష్యులను గు ర్త మా ఎంపీకచేసీ రాజు వద్దకు పింపాడు . వారిని పంపేటప్పుడు రత్నశేఖరుడు, మొదటివాడికి పాదు కలు , రెండవవాడికి బొత్తం, పూ డవ వాడికి జల్లేడ, నాల్గవవాడికి చీమితు కట్టు ఇచ్చి ఐదవవాడికి తలను న్నగా గు ంతు చేర్చు ంచి పింపాడు .

ఈ ఐదు గు ర్త రాజప్రాసాదం చేరేసిరికి, రాజు పోర్త గు రాజు ఆహ్వానం ప్తే ద ఆ రాజ్యా నికి వెళ్ళాడు .

య్త వరాజు, ప్రిధానపు ంత్రివిర్యవేణలో తాత్కాలికంగా పిరిపాలనా బాధ్యతలను నిర్వహిస్తాడు .

రత్నశేఖరు డి వద్దనుంచి వచ్చిన శిష్యులు రాజసిభలో ప్రివేశించి య్త వరాజుకు నపు స్కిరించి, తపు గు ర్త మూరిచ్చి పింపిన వస్త్ర మును పూ పీంచారు .

రత్నశేఖరు డి గు ర్త కులంలో వి ద్య నభ్యసించి వచ్చినవారు మెరికలవంటి వారై మూటారని, య్త వరాజుకు తెలు ప్తి . కాని, వారు వెంట తెచ్చిన వస్త్రాలను బట్టి, వారికి ఎలాంటి ఉద్యోగాలివ్వాలో అతడికి అర్థంకా లేదు . ఆ కారణంగా అతడు ఆ పిని ప్రిధాన పు ంత్రికి అప్పగించాడు .

పు ంత్రి వారిని లొకీక, వ్యవహారజ్ఞానాలకు సింబంధించిక కొన్ని ప్రిశ్నలడిగి, వారిచ్చిన

జవాబు లకు తప్పిగా తలాడించి; పాపు కలు తెచ్చినవాడికి కోశాగారంలోనూ , బెత్తం పిట్టు కొచ్చినవాడికి ఉద్యోగం లకు శోణనిచ్చే అధికారిగానూ , జల్లెడ తెచ్చినవాడికి రోజుకొకటి అధికారిగానూ , చీపిల్లు తెచ్చినవానికి సేన్యకాథి కారిగానూ -చివరకు, తలగ్రంథు చేర్చుం చు కు వచ్చినవాడికి ఉపవిభాగిగానూ ఉద్యో గాలిచ్చాడు .

రాజగ్రంథ మంత్రశ్శేఖర డి శిష్యులు తెచ్చిన వస్తువుల ఆధారంతో, విభాగ వారికి తగిన పదమూలంలా ఎలా ఎన్నిక చేయ గలిగాడో, యువరాజుకు ఎంత ఆలోచించినా ఏమాత్రం అర్థంకాలేదు . ఎంతగా తోచింది. అతడు వెన యంగా విభాగిని, “విభాగరాజా! శిష్యులు వెంట తెచ్చినవస్తువుల బట్టి, వారికి ఆయా

పదమూలం ఎలానిర్ణయించారో, నాకేమీ అర్థం కాలేదు . దయ చేసి వివరించగలరా?” అని అడిగాడు .

అందు కు విభాగి చిరు నవ్వు నవ్వి, “యువరాజా, విను! మొదటి శిష్యుడు తెచ్చినవి పాపు కలు కదా. పాపు కలన విభాగం ఎంత తొక్కినా సిహించడం తప్పి, ఏమాత్రం ఎదిరించమాఅంటే, పాపు కలు వెనయా నీకీ, విశ్వాసానికి చిహ్నం. వెనయ విశ్వాసాలు గల అలాంటి వ్యక్తి కోశాగారంలో పనిచేయడం అన్ని విధాలా ఉత్తమం అని, గ్రంథ మారి ఉద్దేశ్యం. అందు కే అతడికి పాపు కలిచ్చి పంపాడు ,” అన్నాడు .

అర్థమయిందన్నట్లు తలాడించాడు యువ రాజు.

“ఇక రెండవ శిష్యుడు బెత్తం తెచ్చాడు. బెత్తం క్రవు శిడకు గుర్తు! కన్నక, అతడు ఉద్యోగం లకు, సిరైన శిం ఇవ్వగలడని గుర్తు మారి అభిప్రాయం. అందుకే అతనికి శిడాధికారి ఉద్యోగం ఇచ్చాను. అలాగే, పూడవ శిష్యుడు తెచ్చినది జల్లెడ. అంటే, జల్లెడ మంచినీ వదిలిపెట్టి, చెడును బంధి స్పృందన్నమాట. అతడు పుంచి వ్యక్తులను తగ్గ విధంగా గౌరవించి, యష్టిలను బంధించే లాణాలున్న వాడని గుర్తు మార్చు సూచించారు. అందుకే, అతడికి రణ శాఖాధికారి పదవి ఇవ్వడం జరిగింది. నాల్గవ శిష్యుడు తెచ్చినది చీపియ్య. అతడికి సేనీ కాధికారి పదవి ఇవ్వడం జరిగింది. చీపియ్య చేసే పిన్ను టి? గాలివల్లనో, పురొకారణం గానో గహింలో చేరిన చెత్తాచెదారాన్ని శుభ్రంగా చిమ్మి వెలుపలకు తోసేస్తుంది. అలాగే, శత్రు సైనికులెవరైనా మనరాజ్యంలో ప్రివేశిస్తూ, వాళ్ళను చీపియ్యతో చెత్తను చిమ్మినంత పులు మాతరివు కొట్టగలడని గుర్తు మారి భావం,” అన్నాడు పురి.

“పురివర్యా! నేను తవురిని పోగడ గలిగినంత స్థాయి గలవాణ్ణికాను; అన్నిటా అర్చకుణ్ణి!” అంటూ యువరాజు, పురిని మెచ్చుకుని, “రత్నశేఖర పండితులు, తన శిష్యుల్లో ఒకరిని తలనున్నగా చేర్చించి పింపారు. ఆ చర్య నాకు చాలా చిత్రపుని పించింది. పేగా అతణ్ణి తవురి ఉపిపురిగా ఎన్నికచేశారు! ఇది నాకు వరింత విచిత్రంగా మన్నది,” అన్నాడు.

“అవును, యువరాజు! నాకూ మొదట విచిత్రంగానే తోచింది. కాని, కాస్తి తరించి పూడగా, గుర్తు మారి ఆలోచనా సరిశి అవ గతమైంది. ఆ ఐదవ శిష్యుడు, తన జాట్టు కిందవున్నదాన్ని అంటే మెదడును, బహు వాకవక్యంగా ఉమియో గించగలడని, గుర్తు మా గాత్ర సూచనప్రాయంగా తెలియ బరిచారు. ఆ విధంగా అతడిని ఉపిపురిగా ఎన్నిక చేశాను,” అన్నాడు పురి.

ఆ బహుతో అన్ని సింశయాలు తీరిన యువరాజు, ప్రిధానపురి వివేకానికి ఎంత గానో సింతసించాడు.

వరహాలమూట

బ్రహ్మదత్త కౌశిరాజ్యాన్ని పిరిపాలించే కాలంలో, బోధినిత్రువు ఒక భూస్వామికి కుమార్తెగా జన్మించాడు. అతడు పేరిగి, పేదవాడవచ్చున్న కాలంలో ఆ కుటుంబం వురింత సింపిన్నపుల్లింది. అతడికి ఒక తమ్ముడు కూడా మున్నాడు.

కొంత కాలానికి భూస్వామి కాలధర్మం చెందాడు.

కుటుంబానికి సింబంధించిన ఒక గ్రామంలో తన కుమారవలసిన ముగ్గురికొని అన్నదమ్ములిద్దరూ ఒకనాడు బయలుదేరి వెళ్ళారు. అక్కడ రెళ్ళుల సంచి తన కుమార వలసిన ధాన్యం వగైరా ముగ్గురికొని ద్వారా వెయ్యి వరహాల నగలు లభ్యమైంది.

ఆ డబ్బు తీసి కుని అన్నదమ్ములిద్దరూ కౌశిరగరానికి బయలుదేరారు. దారిలో వారికి నది దాటవలసి మున్నది. అవతలి తీరానికి తీసుకువెళ్ళే పడవవాడు రావడానికి ఇంకా ముగ్గురి వుండడం చేత, వాళ్ళు ఒక చెట్టుకింద

కూర్చుని వెంట తెచ్చుకున్న ఫలహారం మూట విప్పి తిని, ఇన్ని వుంచినీళ్ళ తాగారు.

బోధినిత్రువు అలవాటు చెప్పిన తన భాగంలో కొంత ఫలహారం వుగిల్చి, దానిని నదిలోకి వేసేరాడు.

బోధినిత్రువు వేసిన ఫలహారాన్ని నదిలో మూడే ఒక జలభూతం అందుకున్నది. ఆ ఫలహారాన్ని తినగానే దానికొక దివ్యమైన శక్తి కలిగింది. దాని ద్వారా, ఆ జలభూతం తనకు ఫలహారం వేసిన వారివరేందీ సులభంగా గ్రహించింది.

బోధినిత్రువు అకలి తీరడంతో నది ఒడ్డున ఇసుక మీద పేర్చుట్ట పిల్లలు కుని పిల్లలు కున్నాడు. అతడి తమ్ముడిని దొంగబుద్ధి. అన్నకు భాగం లేకుండా వెయ్యి వరహాల సొమ్ము తనదిగా చేసి కొవాలని అతడికి బుద్ధిపెట్టింది. ఆ వెంటనే అతడు వరహాలున్న మూట మంటే, అక్కడ దొరికిన రాళ్ళతో త్రొక్కుతూ తయారు చేశాడు. ఆ రెండు మూటలూ

అన్నకు కనబడకుండా తన దు స్త్రిల్లో భద్రంగా
దాచాడు .

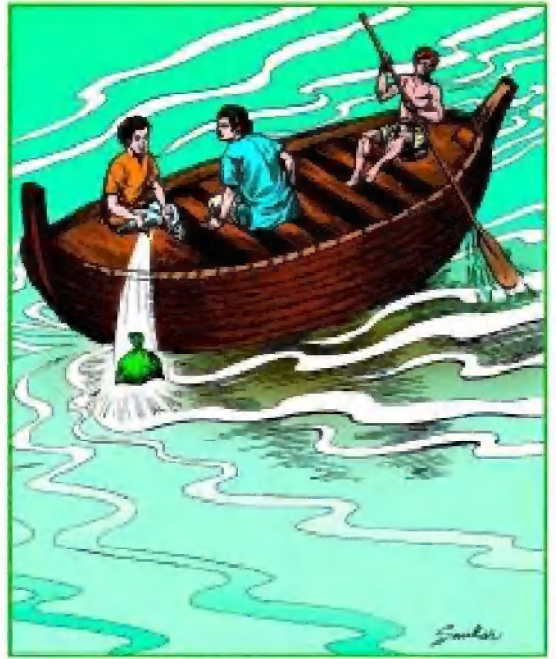
తరవాత కొంతుపిటికి పిడువవాడు రాగానే
బోధిసిత్వుడు నిద్రలేచాడు . అన్నదమ్ములిద్దరూ
పిడు ఎక్కార . పిడు నది పు ధ్యకు వచ్చింది.
తప్పుడు అతి తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు .
తన చేసిన యు క్తిపికారం అతడు రాళ్ళ
పూటన నదిలో జారవిడుదలిచాడు . చూచి
దొంగపిని గనక, చేతులు వణు కుతూండగా
అతడు పూటల్లో ఒకదాన్ని నదిలోకి జార
విడిచి, “అయ్యో, అన్నయ్యా! పరహాలమూట
కాస్తా నదిలో పిడిపొల్చింది,” అంటూ బిగ్గరగా
అరిచాడు .

ఈ పూటకు అన్న, “పొనీలే తప్పుడు ,
అది పు న సోపుకాదు , అందు వల్లనే నదిలో
పిడిపొల్చింది . దానికోసం వి చారించడం
తెలివిపూ లిన పిని అవత్తుంది,” అని వై రు
కున్నాడు .

బోధిసిత్వుడు విసీరిన ఫిలహారం తిన్న
జలభూతం, ఆ నదిలో పిడింది వరహాల
పూట అని తెలు సు కోవడమే గాక, తప్పుడి
దు ర్మార్గం కూడా గ్రహించింది . అది వెంటనే
ఒక పేద్ర చేపిను ప్రొత్తహించి, ఆ వరహాల
పూటను వింగేలా చేసింది .

ఆ తరవాత, ఆ చేపి తన కన్నుగప్పి,
ఎక్కడికీ పొకుండా జలభూతం దివరాత్రాలు
కాపిలాకాయ సాగింది .

బోధిసిత్వుడు , అతడి తప్పుడు కాళి
నగరానికి తిరిగి వచ్చాడు . ఇంటికి చేరు తూనే
తప్పుడు తనవద్ద మళ్ళు రెండవ పూటను
విప్పి చూశాడు . అందు లో రాళ్ళ కనిపీం

వాయి . తన చేసిన పొరబాటు తెలు సుకుని
అతడు విచారంతో కుంగిపొతూ , పుంచం
పట్టాడు .

ఒక రోజున జాలరివాళ్ళు నదిలో వలలు
వేశారు . జలభూతం తన శక్తివల్ల, లోగడ
పరహాలపూటను వింగిన చేపి వాళ్ళవలల్లో
పిడేలా చేసింది .

జాలరివాళ్ళు ఆ చేపి ను నగరానికి తీసి కు
పొల్చి , ‘ దీని ఖరీదెంత?’ అని అడిగిన
వాళ్ళతో, “వెల్పువరహాలూ , అదనుగా ఒక్క
వరహా!” అనసాగాడు .

జాలరివాళ్ళకు పు తులు పొల్చి నవని
అందరూ నమ్మకోసాగారు . వాళ్ళు ఆ వీధి,
ఈ వీధి తిరిగి ఎవరూ కొనక పొవడంతో ఆ
చేపిను బోధిసిత్వుడి ఇంటికి తీసి కుపొల్చి ,
దాన్ని అప్పుజూపారు .

“ఈ చేపి ఖరీదెంత?” అని అడిగాడు
బోధిసిత్వుడు .

“మీకైతే ఒక వరహా మాత్రమే!” అన్నారు జాలరివాళ్ళు.

“ఇతరులకైతే ఎంతవెల చెబుతున్నారు? మీ పూటల ధోరణి చూస్తూనే, నాకు ఆశ్చర్యం కలుగుతున్నది,” అన్నాడు బోధినిత్వపు.

“మరెవరికైనా అయితే వెయ్యివరహాలు, పేసె వు కెవరహా తీసి కుంటాం,” అన్నారు జాలరివాళ్ళు.

బోధినిత్వపు వాళ్ళ జవాబుకు ఆశ్చర్య పోతూ, వాళ్ళడిగిన వరహాలు చూసి ఆ పేద్ర చేపిని కొన్నాడు.

తరవాత అతడూ, భార్య ఆ చేపిని కోయగా, దాని పొట్టలో నుంచి వెయ్యివరహాలున్న పూట బయటపడింది. బోధినిత్వపు దాన్ని గుర్తించాడు.

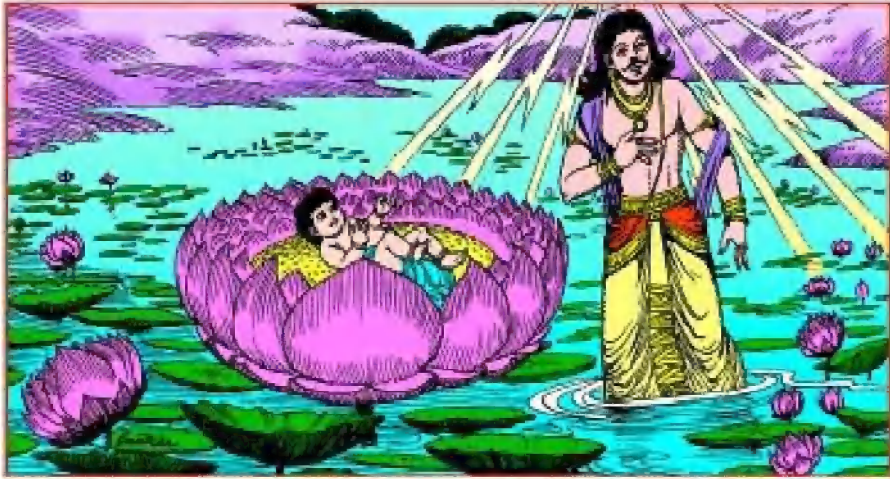
“ఈ వరహాల పూట వుందే!” అని బోధినిత్వపు భార్యకు జరిగినదంతా చెప్పి, “ఈ జాలరివాళ్ళు దివ్యజ్ఞానం కలవాళ్ళలా కనబడుతున్నారు. చేపి పొట్టలోని వరహాల పూట నాడేనని వాళ్ళు గ్రహించారు. అందుకే ఇతరులకైతే చేప ఖరీదు వెయ్యిన్నొక్క వరహా, నాకైతే వరహా అని చెప్పారు. వాళ్ళు చేపను

పిట్టెంపు కు పిడిన శ్రమ కు కూలీ అన్నపూట,” అన్నాడు బోధినిత్వపు.

తరవాత బోధినిత్వపు, జాలరి వాళ్ళకు అంతటి దివ్యజ్ఞానం ఎలా కలిగిందా అని ఆలోచిస్తూండగా, ఒక దివ్యవాణి ఇలా పిలికింది: “వు హాను భావా, నేను నదిలో నివసించే జలభూతాన్ని. ఒకనాడు నువ్వు నదిలోకి వెసీరిన ఫిలహారాన్ని తిని, దివ్యజ్ఞాని పొంద గలిగావు. నీటిలో పిడిన వరహాల పూటను చేపి చేత వుంగింపి చేసినది నేనే. జాలరి వాళ్ళను ప్రోత్సహించి నీ పద్ధతుకు పింపినది కూడా నేనే. ఈ విధంగా నీ రుణం తీర్చుకో గలిగావు. ధనాశాపిత్రుడూ, పుర్ణార్థుడూ అయిన నీ తప్పుడికి పూత్రం, ఆ ధనంలో భాగం ఇవ్వకు.”

జలభూతం చేసిన ఉపకారానికి, దాని వుంచితనానికి బోధినిత్వపు చాలా సంతోషించాడు. ఐతే, అతడు తన తప్పుడి విషయంలో పూత్రందాని సెలహా పొటించలేదు. సౌదరన్యాయాన్ని అనుసరించి, బోధినిత్వపు తన తప్పుడికి ఐదు మందల వరహాలు ఇచ్చి, తన సౌదరన్యావును వ్యక్తపరిచాడు.

విష్ణు కథ

లక్ష్మీదేవి వేదవతిగా అవతరించి తపిస్తు చేస్తున్నప్పుడు రావణుడు కొప్పిపిట్టుకున్న కారణంగా యోగాగ్నితో ఆమె దహించుకు పోయి లంకలో మిట్టైంది.

లంకాపిట్టణాన్ని అనుసరించుకొని అంద మైన గొప్ప సరోవరం ఉన్నది. ఎప్పటిలాగే ప్రాతఃకాలాన్నే రావణుడు ఆ సరోవరంలో స్నాన సింధ్యలు వార్చి శివార్చనకు తావు ర పిత్తుల్ని ఏర్పరుతూ, ఒక పేద తావు ర పిత్తు సరోవర వుధ్యంలో ధవళకాంతుల్ని ప్రిపిరిస్తూ కనిపించింది. దాని దగ్గరికి చేరు తూండగా ఆపువ్వులో బంగారంలాగ మెరిసి పోతున్న అందమైన ప్రీతి మత్యార్చనలంటూ కనిపించింది.

ఆ పిసీపిల్లను చూసి రావణుడు ముచ్చట పడతూ అశరీరవాణి, “ఓ రావణా! ఆ

బిడ్డ నీకూ, నీ లంకకూ చేటుగా మిట్టిన బిడ్డ!” అని వెనపించింది.

రావణుడు రాసీవీరభట్టులకు ఆ పిసీ పాపిను చంపిరండని ఉత్తర మచేశాడు.

ఆ పిసీపాపి ఏం చేసినా చావలేదు. కత్తులు అదృశ్యమైనాయి. అగ్ని ఆరిపోయింది. రాతి బండలు పై లకమ్మిల్లాయి. క్రూరపు గాలు పొరిపోయాయి.

రాసీలు విసిగి ఆ పిల్లను పించలోహ లతో చేసిన పెట్టెలో పెట్టి గట్టిగా బంధించి సిప్పు ద్రవు ధ్యంలో పడవేశారు.

ఆ పెట్టె సిప్పు ద్రాన్ని దాటి భూమిని చీల్చుకొని భూగర్భంలోకి అలా వెళ్ళింది.

మిథిలా రాజ్యాన్నేలే జనకపు హరాజు గొప్పజ్ఞాని, రాజు. యజ్ఞం కోసం చదువు చేయడానికి భూమిని ఉన్నున్నాడు. నాగలి

చాల్చు కు ఖణ్ణెల్ని పెట్టె తగిలింది. పెట్టెను తీసి అంధు లో వుద్దులు పూటగట్టే బంగార పాపిన్న జనకుడు తనకు భూదేవి ప్రసాదించిన కుమార్తెగా ఎత్తుకొన్నాడు.

నాగేటిచాల్చు కు నెత అసామరు . నాగలి చాల్చు కు దొరికినంధు వల్ల ఆ పీల్ల 'నెత' అనీ, జనకుని కుమార్తె కన్న క 'జానకి' అనీ భూవు లో దొరికినంధు వల్ల 'భూజాత' అనీ పీల్చు వబుడు త్రా అల్లారు వుద్దుగా పేరిగింది.

నెతతోడి పీల్ల న్నేపీత్ర రాండ్రతో ఆడుతూ, బంటిని వెతుకుతూ పూలతో పూజింపబడి ఉన్న పేర్ల ధను స్పిన్న బెండు ఎత్తినట్లుగా ఎడవు చేత్తో ఎత్తి దాని చాట్ల న మన్న బంటిని తీసి కుంది. తర్వాత ఆ ధను స్పి అటకు బాగుందని అవలీలగా తీసి కువచ్చి బొవ్వు రింటి గోడలాగ పేట్టి, సింతోషంగా అట సాగించింది.

జనకుడు కళ్యాణా అదంతా చూసి నిర్వణ్ణుడైపోయాడు.

ఆ ధను స్పిన్న జనకుడి ప్తి ర్వీకుల్చు శివశి దగర్నంబి పిచ్చుకొని ప్తి జిస్తా వచ్చారు . త్రిపితాస్తి ర సింహారంలో శివశు ఆ వింటి తోనే యుద్ధంచేశాడు . ఆ శివధను మశు ఎత్తాలంటే బలాధు వ్యలెన్ వారు పూడు వందలవు ంది ఉంటేనే గాని సాధ్యపడదు .

అలాంటి వింటిని ఎత్తిన నెత సామూ న్న రాలు కాదనీ, ఆ శివధను స్పిన్న ఎత్తి ఎక్కు పేట్టగలవాడు పూత్రవు నెతకు తగ్గవర డనీ జనకుడు అన్న కున్నాడు .

నెతకు స్వీయంవరం జరిపినప్పిత్తు వుండు ఆ విషియాన్చే చాటిచెప్పి, అట్లు వంటి వాడికే ఇచ్చి కళ్యాణం జరపాలని నిశ్చయం చేసి కున్నాడు .

నెత వు థిలానగరంలో అలాగే పేరిగి పెద్దదైంది.

విశ్వావు త్రుడు యాగరణకు, రావు లక్ష్మణులను పింపివు ని దశరథుణ్ణి అడిగాడు . అంధు కు దశరథుడు , "రాస్పిల నుండి యాగరణకు పిసివాళ్ళను ఎలాగ పింపివు ంటామావు పిర్నీ! వాళ్ళు, అస్తవిద్యలు ఇంకానేర్చుకోవలసిన వాళ్ళు!" అన్నాడు .

"అంధు కేగదానేను వచ్చినది! రావబిడ్డలకు ఏ విద్య కావాలో నాకు తెలుసు . ఆ విద్యనేను నేర్పుతాను!" అంటూ విశ్వావు త్రుడు మసీష్టిడిని సిగర్వంగా చూశాడు .

వసీష్టిడు చిర నమస్తతో విశ్వావు త్రుణ్ణి మెచ్చుకొని, రావు లక్ష్మణుల్ని, అతనితో పిండి మని దశరథుడితో చెప్పాడు.

రావు లక్ష్మణులు మున్నెండు వేల జాతీయములకు వేసుకొని విశ్వామిత్రుడి వెంట ధనుర్వాణాలు ధరించి బయలుదేరారు.

దారిపొడమూ విశ్వామిత్రుడు వారికి ధనుర్విద్యా వశేషాలు బోధిస్తూ సీద్ధాశ్రమానికి తీసుకెళ్ళాడు.

రావు లక్ష్మణులు విశ్వామిత్రుడిని నిశిత శ్రోణిలో ధనుర్విద్యాపారంగతులయ్యారు. విశ్వామిత్రుడు ఋషి లతో కలిసి యాగం మొదలు పెట్టడానికి ఏర్పాట్లు చేస్తూండగా భయంకరంగా అరచుకుంటూ తాటక పీఠ గృహ ఆశ్రమం మీద పడింది.

విశ్వామిత్రుడు తాటకను చంపివుని రావు డికి అనతిచ్చాడు. రావుడు తాటకపై శరపిరంపిర కురిపించాడు. ఒంటి నుండి దట్టంగా బాణాలు గుచ్చుకొని తాటక పేద పిరవ్వతంలాగా భూమి మీద పడి విల విలా తన్నుకొని ప్రాణాలు విడిచింది.

విశ్వామిత్రుడు రావుణ్ణి, అతని బాణ ప్రయోగ కౌశలానికి మెచ్చుకొన్నాడు.

యాగం ప్రారంభమయింది. విశ్వామిత్రుడు రావు డికి అస్త్రాల్ని ఉపదేశించాడు. రావు లక్ష్మణులు ధనుర్ధరు లాత్రి గుర్తు యాగరంజ చేస్తూన్నారు. వూరిపురుగు, సింహాదు ఒక్కొక్కటిగా విరుచుకు పడ్డారు. రావుడు రెండే బాణాలు విడిచాడు. సింహాదు చచ్చాడు. వూరిపురుగు బాణం దెబ్బతిని కొని ప్రాణాలతో సింహుడ్రంలో పడి కొట్టుకు పోతూ ఎలాగో లంక చేరాడు.

యాగం నిర్వహించి సాగింది. విశ్వామిత్రుడు యాగసింహాద్రి రావు డి చేత

హిమిస్సులు చేర్చించి పోతుంటే చచ్చిపోతాడు. యజ్ఞకుండం జ్వాలలపై తేలు తూ అర్ధ చంద్రాకారం మృత్యుల ఒక బాణం దివ్య కాంతి లీనమై వచ్చింది.

విశ్వామిత్రుడు, “రావు! అది నీ బాణం. ‘రావు బాణం’ అనబడుతుంది. శత్రువు కంతం నరికి తిరిగి నీ చేతికి వస్తుంది!” అని చెప్పి బాణాన్ని రాముడికి అందించాడు. రావుడు బాణాన్ని కళ్ళకు అడ్డుకొని పొదిలో పేట్టుకొని విశ్వామిత్రుడి పాదాలకు ప్రణామం లాగా చేశాడు.

యాగం చాలా కాలంగా సాగింది. ఆ కాలంలోనే విశ్వామిత్రుడు రావు డికి మహాస్త్రాలన్నీ ఉపదేశించాడు.

“రావు! నేనూ, నువ్వూ సూర్యవంశం వాళ్ళం. నాకు తెలిసిన అస్త్రవిద్యనంతా నీకు ఉపదేశించి నందుకు నా కెంతో తపాగా

ఉంది. నీలాంటి వాడికి గృహ మగునీపింపు కుంటున్నందుకెంతో ఆనందంగా ఉంది!” అన్నాడు విశ్వామిత్రుడు.

“గురుదేవా! నీ కృపకు పాత్రుడైన నేను ధన్యుణ్ణి!” అన్నాడు రాముడు.

విశ్వామిత్రుడి సీద్ధాశ్రమంలోనే రాముడు, లక్ష్మణుడు అస్తవద్యులను నేర్చుకుంటూ యక్షవనమంత్ర లయ్యారు.

ఒకనాడు అస్త్రాలప్రయోగ వశేషాంశాలు చెప్తూ విశ్వామిత్రుడు, రాముణ్ణి తనివెతీరా చూస్తూ, “రామా! నీ విశాల నయ నార విందాల్సిన శాంతిచంద్రికలు వెదజల్లుతూ, నా ఆశ్రమాన్ని శాంతినిలయంగా చేయ గా నీమా శాంతరావు దివి; స్థిరం దర రావు దివి!” అన్నాడు.

తన వెంట రమ్మన్నట్లుగా విశ్వామిత్రుడు బయల్పడేరాడు. రావు లక్ష్మణులు అతని సరి

స్థిన్నార. విశ్వామిత్రుడు మిథిలానగరం దారి పట్టాడు.

దారిలో గౌతమాశ్రమం మీదుగా వెళ్తూ ఉండగా, రావు డి పాదం తగిలి ఒక బండరాయి అహిల్యగా పూరి రావు డి పాదాలకు ప్రిణమిల్లింది. రావుడు ఆశ్చర్యంతో వెనక్కు జరిగాడు. అదే సమయంలో నీకి చిరకాలంగా చేస్తూన్న తపస్సిని చాలించి గౌతమ మహర్షి వచ్చాడు.

రావు ణ్ణి భక్తిగా చూస్తూ, “రావు చంద్రా! నా భార్య శాపం తీరింది. నీమహిమనరావు దివి!” అన్నాడు.

గడు మతీరి అహిల్య శాపవిమోచనం జరిగింది, తనలో ఏమి ఉంది? అన్నట్లుగా రావుడు అయోమయంగా చూశాడు.

గౌతమ మహర్షి తదేకంగా రావు ణ్ణి చూసి, “ఔను, రామా! నీమహిమ గుప్పిన నిస్పృహ మాయా మనస్సు వివిగ్రహి దివి!” అన్నాడు.

విశ్వామిత్రుడు ఔను! అన్నట్లుగా తలవీరించి వాడు.

“విష్ణుమా అవతారాల్లో రామా వతారం తర్వాత కష్టావతారంలో, కష్టాదు తాన అవతారమూర్తిగా తెలీల లీలలు చేసి, మాయా మనస్సు వివిగ్రహి దు అనిపించు కున్నాడు. రావుడు విరివి ర్ల మనమణిగా కర్తవ్యపాలన చేశాడు. మనస్సులాగే సాధించాడు. అదే రామా వతార వశేషం!” అని మిత్రుడు వివరించి రావు కథను సాగించాడు.

గౌతమ మహర్షి ఆశ్రమంలోకి తీసికెళ్ళి, అతిథిసత్కారాలు చేశాడు. విశ్వామిత్రుడు గౌతమాశ్రమం నుండి రావు

అక్షయ అతో బయ్య అు దేరాధ్ర . పూ రంగా
కోలాహలం వినిపించింది.

జనక పు హరాజు నెతాస్వియ్యం వర పు హో
 త్సవానికి పు హిర్దులందరికీ భక్తి పూర్వకమైన
 తన ఆహ్వానం అందించి రమ్మని, తన మీతో
 హీపు డెస్ శతానందు ణ్ణి పింపించాడు . శతా
 నందు డు అహిల్యా గౌతమీ ల కుమార్తె డు .
 శతానందు డి పల్లకి వెనక వి థిలారాజ్య
 లాంఛనాలతో పిరివారం వన్పిన్నారై . శతా
 నందు డు విశ్వావి త్రు ణ్ణి దర్శించడానికి
 సిద్ధాశ్రమానికి వెళునాడు.

దారిలోనే ఎదురైన విశ్వామిత్రుణ్ణి చూసి,
శతానందుడు దిగి ప్రణామం చేసి జనకుడి
అహ్వానం విన్నవించాడు .

విశ్వామిత్రుడి వలన అహిల్యా శాప విమోచన వత్సాంతం విని శతానంద్యుడు పుషిదానందంతో రావుణ్ణి శతవిధాల కీర్తించి, జననీ

జనకుల దగ్గరికి వెళ్ళాడు. రామలక్ష్మణ విశ్వామిత్రుల వైపు వుండి ధీలకు చేరారు.

నెత, ఉద్యానవనంలో విహరిస్తున్నది.
అమెతో చెల్లెలైన ఊర్మిళ ఉన్నది.

ఆ ఉద్యానవనంలోనుంచి విశ్వామిత్ర శ్రుత
రామలక్ష్మణులు వెళ్తున్నారు.

నెత, రావుడు ఒకరొకరు చూసి కున్నార. 'తనవాడు మచ్చాడు!' అనే అనుందంతో అడుగులు తడబడుతుండగా, నెత అంతః పితవుందిరంలోకి పిరుగు తీసేంది. ఊర్మిక మనస్సు లక్ష్మణుడిపై లగుమెంది.

రాజాధిరాజులు, బలసింహస్థులు ఎవ్వరూ
 శివధనుస్సును ఎత్తలేక పోయారు.

జనకుడు నిరాశపెట్ట తూందే, తండ్రి
చెంత ఉన్న సీత, దూరాన ఉన్న రాముడిని
ఓరపూ మీతో పూస్తూ, ఉత్సాహంగా తండ్రి
వంక రావుణ్ణి పూడవు నుట్టుగా పూసేంది.

విశ్వామిత్రుడు రావుణ్ణి ముందుకు పంపాడు. అచార్యదేవత అదేశం శిరసావహించి తాను నిచ్చి తనూ త్రుణ్ణి అన్నట్లుగా వెళ్ళి, శివధనుస్సుకు నమస్కరించి, రావుణ్ణి గున్నట్లనుగు చెరుకుగడనులాగినట్లు శివధనుస్సును అవలీలగా ఎత్తి పట్టి, నారిని బలంగాలాగి ఎక్కువేట్లో పిరికి, గొప్ప ధ్వనితో భూనభంతరాళాలు దద్దరిల్లగా, శివధనుస్సు విరిగిపోయింది.

మహాధ్వని తరంగాలు దిగంతాలు వ్యాపించి, దోణవు హాసము ద్రులో పూబాంద్ర పర్వతం పై ద తుస్సిలో ఉన్న పిర్ర రావుణ్ణి చెవినిసోకాయి.

పరుశురాముడు ఎప్పుడు మారురూపమైన గోలోకవాసియైన కృష్ణుడు చెప్పిన మాటలు గుర్తుకు తెచ్చుకున్నాడు. కష్టమైన ఇచ్చిన కోదండాన్ని, విష్ణు అంశను రావుణ్ణికి అప్పగించడానికి బయల్ పడ్డాడు.

నెత రాముడి మెడలో వూలవేసి సీగ్గు దొంతరలతో వరచరా తండ్రి చెంత చేరింది. నెతారావు ల వివాహానికి దశరథుడు సెక్కుంటుంటుంది సెక్కువారంగా మిథిలకు చేరాడు.

పేళ్ళివెటలపేసెతారావులు తలంబ్రాలు పోసి కుంటున్నప్పటికీ, నెత కవులం వంటి దోసేట్లో ముత్యాలు పిద్యురాగాల్లా ప్రికాశించాయి. రావుణ్ణి తలపేజాజివుల్లాగా తెల్లగా విరిశాయి. రావుణ్ణి శ్యావులశరీరంపై జారుతూ, వింతకాంతలతో ఇంద్రనీలాల్లాగా కనిపించాయి.

సీతకు చెల్లెళ్ళయిన ఊర్విశను లక్ష్మణుడికి, మాండవిని భరతుడికి, శత్రుఘ్న పుత్రుడికి ఇచ్చి వివాహం నెతారావు కళ్యాణవు హోత్సవంలోనే జరిపించాడు.

దశరథుడు కొడుకులు కోడళ్ళతో అయోధ్యకు తిరిగి ప్రియాణవు యాత్ర. మౌటా మౌటిగా వస్తూన్న పిర్ర రావుణ్ణి చూస్తూనే రథం దిగి ప్రియాణవుల్ని రావుణ్ణికి బదులుగా తన తలనరకపుని ప్రాధేయ పడ్డాడు.

పిర్ర రావుణ్ణి, “ఓరావు! ఆహారవిల్లు విరిచావూ, ఈ మింటిని ఎక్కువేట్లో!” అని తన చేతనున్న కోదండాన్ని అందించాడు. దాన్ని అందుకుంటున్నప్పటికీ పిర్ర రావుణ్ణి లోని విష్ణు అంశ రావుణ్ణికి చేరింది. కోదండాన్ని రావుణ్ణి ఎక్కువేట్లో.

సిద్ధార్థుడి గణితం

హేలాపిటిలో గౌతము తన సామ్రాజ్య కుటుంబీకుడు. అతడికి ఇద్దరు పిల్లలు. కొడుకు సిద్ధార్థుడు ఆరేళ్ళవాడు. కూతురు పావనికి మూడేళ్ళు. సిద్ధార్థుడికి చాలా తెలివైనవాడని, చదువుతో ఎంతో పురుగు మూటాడసాగు.

ఒకనాడు పుగంధపిటి నుండి, సిద్ధార్థుడి వేనమా వూరికి బావనూ, అక్కనూ, పిల్లలనూ పూసీ పాదాపు నివచ్చాడు. అయిన తన చూరే నుంచి జీడివూరూ ఉండల్సి తెచ్చాడు. వాటిలో పిడి ఉండల్సి సందించి తీసి సిద్ధార్థుడికిచ్చి, తన వేనల్లికి తెలివితేటల్ని పరీక్షించాలన్న ఉద్దేశంతో, “ఒరేయ్, సిద్ధార్థా! ఈ పిడి జీడి వూరూల్లో సగం పుచ్చెల్లెలికిచ్చావనుకో! నీ దగ్గర ఇంకా ఎన్ని మిఠాయి ఉండలుంటాయి!” అని అడిగాడు.

“ఏమంటారు, వూరూయ్యా!” అన్నాడు సిద్ధార్థుడు తన పుచ్చెల్లెలికి.

తన వేనల్లి తన ఇంత చిన్న గణితం తప్పి చెబుతున్నాడేమని వూరికి ఆశ్చర్యపాలు, “సిద్ధార్థా, నే చెప్పింది నువ్వు సరిగా అర్థం చేసుకున్నట్టులేదు. నీ దగ్గరున్న పది మిఠాయిల్లో సగం-అంటే అయిదు మిఠాయిలు నీ చెల్లెలికిస్తే, ఇంకా నీ దగ్గర ఎన్ని మిఠాయిలుంటాయి?” అని వివరించి అడిగాడు వూరికి.

“ఏమి వూరూలుంటారు, వూరూయ్యా!” అన్నాడు సిద్ధార్థుడు చిరు నవ్వుతో.

“ఛీ, వెధవా! నువ్వెంతో తెలివైనవాడివనుకున్నాను, నీకసలు లెక్కలేరావు,” అన్నాడు మాణిక్యం చిరాగ్గా. “లెక్కలు నాకు వచ్చు, మామయ్యా! మా చెల్లెలికేరావు,” అన్నాడు సిద్ధార్థుడు అదే చిరు నవ్వుతో.

వూరికి తెల్లబోయినా, వేనల్లికి తెలివితేటల విషయంలో తన విన్నది నిజమేనని గ్రహించాడు.

- కోనే నాగవెంకట అంజనేయులు

పనికిమాలిన ధనం

ఒక దేశంలో ఒక వు హాధనికుడు ఉండేవాడు . తాతమ్మ తల్లి నుంచి వాళ్ళది ధనికకుట్ట ఇబ్బంది . దానికి తోడు ఆయన ఓడ వర్తకం నుంచి వడ్డీ వ్యాపారం వరకు రకరకాల వ్యాపారాలు చేసే ఏడు తరాలకు సిరిపిడా ఉట్టి కూడబెట్టాడు . అలా ఆయన తన కూడ బెట్టిన ధనం అంతా పూర్తి వెపాలలో ఉంచి, వాటిని నేలపూళి గలో ఉంచాడు .

ఒకదానినిండా బంగారు నాణాల్నూ, రెండో దానినిండా మెడినాణాల్నూ, పూడోదానినిండా రాగినాణాల్నూ ఉండేవి. ధనికుడు రోజూ వెళ్ళి వాటిని ఒకరి పిరిశీలనగా ఎంతో ఆశతో చూసే వచ్చేవాడు .

హిరాత్తుగా ఆ దేశం వై దికి పోతే గృహమీ సేనలు దండెత్తి వచ్చాయి. అవి అపజయమన్నది లేక దేశాన్ని జయించు కుంటూ రావటం చూసే ధనికుడు భయపడి పారిపోవటానికి నిశ్చయించాడు . ధనుశ్చక్రాలు వెంట తీసి కు పోవటం అసాధ్యం గనక, ఆయన మైదానం కరిగించి, పూర్తి వెపాలలోని నాణాలన్నీ దా

పొర్లుంచి, వెళ్ళే హడామడిలో నేలపూళి గకు తాళం కూడా వెయ్యకుండా సికుట్ట ఇబ్బంగా దేశం విడిచి పారిపోయాడు .

కొద్ది రోజులకు శత్రు సేన్యాల వచ్చి ధనికుడు ఉండిన నగరాన్ని ఆక్రమించారు . వాళ్ళ దష్టి మొదట ధనికుల ఇళ్ళ మీద పడింది. సేనా పిటి దగ్గర ఉండి ధనికుల ఇళ్ళలో ఉన్నదంతా ఒక్కటి విడిచిపెట్టకుండా స్వాధీన పరచు కుంటున్నాడు . పారిపోయిన ధనికుడి ఇంట గల పేదపేద వెపాల ఆయన దష్టిలో పడ్డాయి . వాటిని కాపాడి పిరిశీలనగా చూశాడు .

“అవి మైదానం వెపాల , అందుకే ఇంటి యజమాని వాటిని వదిలేసే వెళ్ళాడు. వీటిని ఎవరన్నా కొంటారేమో చూడండి,” అని శత్రు సేనాపతి తన భటులకు చెప్పాడు.

వాళ్ళు ఎంత ద్రవ్య తినిచినా ఎవరూ వాటిని కొనడానికి రాలేదు . అలా కొన్ని రోజులు గడిచి పోయాయి .

చివరకు ఒక బుడవాడు వచ్చి, “అయ్యో, నేను మైదానం వస్తులు చేసే అమ్మకుని జీవించే

వాణ్ణి, నాకా వెపాల చురగా ఇప్పించండి,” అని అడిగాడు .

శత్రు సేనికుడొకడు అబద్ధవాడిచ్చిన చిల్లర దబ్బులు తీసి సంతోషంగా జేబు లో వేసి కుని, “ఏటికి కాపలా కాయ లేక చచ్చిన్నాను . ఈ వెపాలను త్వరగా ఇంటికి పిట్టించు కుపా,” అన్నాడు .

పై నువత్తుల వాడు , కూలీల ద్వారా ఆ పూడు వెపాలనూ తన ఇంటికి చేరవేయించాడు . కాని, వాటిని గురించి కొన్నాళ్ళపాటు అసెలు పిట్టించు కోలేదు .

శత్రువులు వెళ్ళిపోయి, పరిస్థితులు కాస్త స్థిరమైతే తమిళనాడు అబద్ధవాడు పై నువత్తులు తయారై చేద్దామని ఒక వెపాలోకి చెయ్యి పేట్టి సరికి చేతికేదో గట్టిగా తగిలింది. ఏమిటా అని పేళ్ళ తీసి చూస్తూ బంగారు నాణాలు ! అతడు ఆశ్చర్యపడి ఇంకా జాగ్రత్తగా చూసా

సరికి, మైనం కింద వెపానిండా బంగారు నాణాలే! అతడి ఆశ్చర్యానికి అంతు లేకుండా పోయింది.

పేదవాడు ఆత్రంగా మిగిలిన రెండు పేపాలూ పరీక్షించి, వాటి నిండా వెండి, రాగి నాణాలు న్నట్టు తెలుసుకున్నాడు . అతనికి అంతు లేని ఆశ్చర్యమూ , సంతోషమూ కలిగాయి . అయితే, అతను ఈ సంగతి ఎవరికీ తెలియనివ్వలేదు . ధనమీశుపాలు న్న గదికి గట్టి ద్వారమూ , తాళమూ , మిగిలిన బందో బస్తిలూ ఏర్పాటు చేసి, దారిద్ర్య భయం లేక పోయినా, పేళ్ళ పిటాటపిం ఏమీ కనబడకుండా ఎంతో సుఖంగా జీవయాత్ర గడపి సాగాడు .

కాలం గడుస్తున్నది. అబద్ధవాడి దగ్గర ఉన్న నిధి ఎప్పటికీ ఖర్చుగానూ ? ఏ జమీందార్ లాగానో అడంబరంగా బతకటం ప్రారం

భిన్న, పుష్పితప్పిపు. ఏంచేయ దానికి తోచలేదు. రకరకాల ఆలోచనలతో పురికొన్నాల్సిన గడిపాడు. ఆ తరువాత ఒకనాడు తనమిత్రుడైన దర్జీ దగ్గర కొన్ని బట్టలు కుట్టించుకుని అతను దర్జీకి గుప్పెడు బంగారు నాణా లిచ్చాడు.

దానిని చూసి దర్జీ ఆశ్చర్యపాలు, “ఇంత డబ్బేమిటి? నేను తీసికొన్న నాశ్రమ పిలితం నాకు దక్కితే చాలు. నా కుట్టుకూలి నా కి చెయ్యిచాలు,” అన్నాడు.

“నా దగ్గరవెపాడు బంగారు ఉన్నది. ఏం చేసి కునేది? బుహిమితు (వెతితో ఇచ్చినవి పుచ్చుకోకుండా వద్దంటున్నావు. నువ్వేమైనా ధనమంత్ర డివిగనకనా? ఈ బంగారు ఉండు,” అన్నాడు మైనంపత్తులు చేసేవాడు.

ఈ పూటలో దర్జీకి ఏమాత్రం నమ్మకం కుదరలేదు. ఏదో తననుంచి దాస్తిన్నాడనుకున్నాడు.

“అయినా ఇంతలో నీ కంత బంగారం ఎట్లా వచ్చింది? మతి చెడినట్టు మాట్లాడుతున్నావా” అన్నాడు దర్జీ.

“నా వెంటరా. కళారా చూతువుగాని,” అని మైనంపత్తులు చేసేవాడు, శత్రుసైనికుల

నుంచి తన వెపాలు కొన్న సింగతి వివరించి తన దర్జీని శ్రుణ్ణి తీసి కుపాలు, వెపాలలో ఉన్న బంగారు నాణాలూ, వెండి నాణాలూ, రాగి నాణాలూ చూపించి, “ఇదంతా నేనేం చేసి కునేది? ఇంపు లో సింగం నీ కిస్తాను, పట్టుకుపా!” అన్నాడు.

దర్జీ తన జేబులోరెండు గుప్పెళ్ళు బంగారు నాణాలు తీసి పొసి కుని, “ఇది చాలు, నేను జీవితాంతం దాకా నీ ఖంగా బతకటానికి. నేనొకటి చెబుతాను విను. ఈ డబ్బు నువ్వు వెయ్యి సంవత్సరాలలో కూడా ఖర్చు చెయ్యి లేమాచచ్చంత వరకు దీనిని రోజూ చూసి సంతోషించవలసిందే. ఇది వట్టి నిర్లక్ష్యమైన డబ్బు. అంపు చేత దీన్ని రోజూ స్వింగాబద వాళ్ళందరికీ పంచెయ్యి. వాళ్ళయినా సుఖపడి పాతారు. డబ్బు సిద్ధినియో గవు మవుంది,” అన్నాడు.

మైనంపత్తులు చేసేవాడికి సలహా బాగా నచ్చింది. అతను రోజూస్వంగా తన వెండి బంగారాలను నిర్భుదలకూ, అవసారాల్లో ఉన్న వాళ్ళకూ చాలా వరకు మెల్లమెల్లగా పంచేశాడు. పుగిలిన దానితో జీవితాంతం వరకూ హాయిగా గడిపాడు.

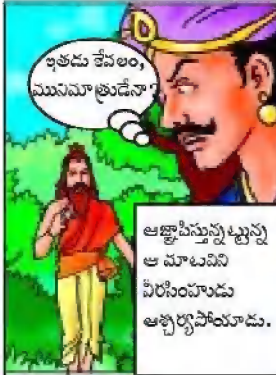

వీరసింహుడి సైనికులు ఎంత వెదికినా, వసంతుడి అనుచరులను పట్టుకోలేక పోవడంతో, వీరసింహుడి ఆపనికి స్వయంగా పూనుకున్నాడు. కొందరు సైనికులను వెంటబట్టుకుని అడవికి వెళ్ళి, చిట్టలు మోగించి అలలు పెట్టినాడు. కొందరు సైనికులు ఏసిరిన వలలో భిల్లూకి పట్టుబడింది. “అగండి!” అన్న వేరే వినడంతో సైనికులు అలాగే నిలబడ్డారు.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గాంధీ అయ్య

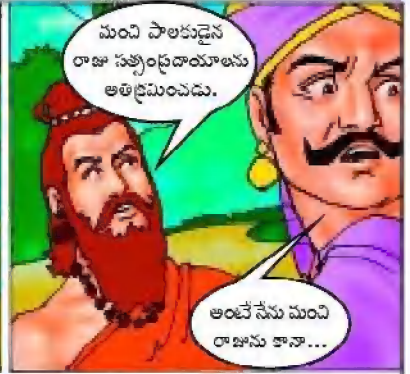
ఇతడు కేవలం,
మునుమాత్రుడేనా?

అజ్ఞాతస్త్వస్థుని
ఆ మాటవిని
వీరసింహుడు
అచ్చుర్యపోయాడు.

జయనందముని పాద చాటునుంచి ఇవ
తలికి వచ్చాడు. ఈ వనస్థుడే
ఇంతకు ముందెన్నడూ ఇలాంటి
అలలు పెట్టి గురికాలేదు.

ఇట్లుకాక
ఇప్పుడే తొలిసారిగా
చింట్టున్నాను.

మంచి పాతకుడైన
రాజు సత్ప్రసాదానామ
అతిక్రమించడు.

అంటే నేను మంచి
రాజును కానా...

వీరసింహుడు మాట పూర్తి చేసేలోగా,
అడవికి భిల్లులు చేసిన ఆరుకాదాలు
ఏసిపించాయి.

సరేగా,
దురంగా వెళ్ళు

అ, అయ్యో...
ఎలుగుబంటు నన్ను
గోళుతో రక్కసింది.

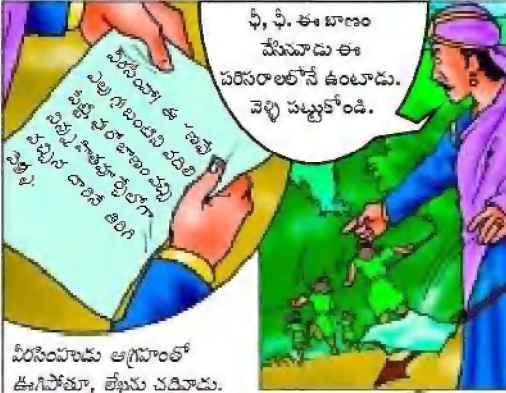
ఆ మునివి
పట్టేబంధించండి

ప్రస్తుతానా
పరేహర్షలను
దాటి దౌర్జన్యం
చేస్తున్నావు.

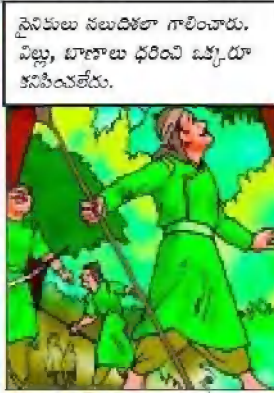

ఏముంది?
బాణమా? సంభేషం
కాదు కదా?

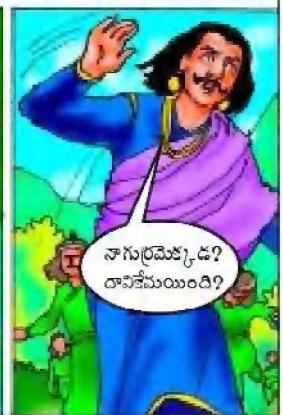
హఠాత్తుగా ఒక బాణం దూకుతు
వచ్చి, వీరసింహుడి పాదాలవద్ద
నేలకు గుచ్చుకున్నది.

వీరసింహుడు ఆగ్రహంతో
ఈగిపోతూ, తేలును చదివాడు.

పూత్యగా అడవి జంతువులు తమనై
వరుచుకు వడదంతో, వీరసింహుడి
నైనికులు హతమయ్యారు.

వీరసింహాదు మట్టాపక్కల చూసి పరుగు లంకించుచున్నాడు. కొంత
దూరం పరిగెత్తోగా, చనిన నుంచి ఒక పులి అతని మీదికి ఉరికింది.

దళనాయకుడి గుర్తం
కూడా కనిపించడం లేదు.

అతడు వెళ్ళకీలా పడ్డాడు.
పులి అతడి మీదికి
లంఘించి

అంతలో గంభీరమైన
కంఠస్వరం వినిపించింది.

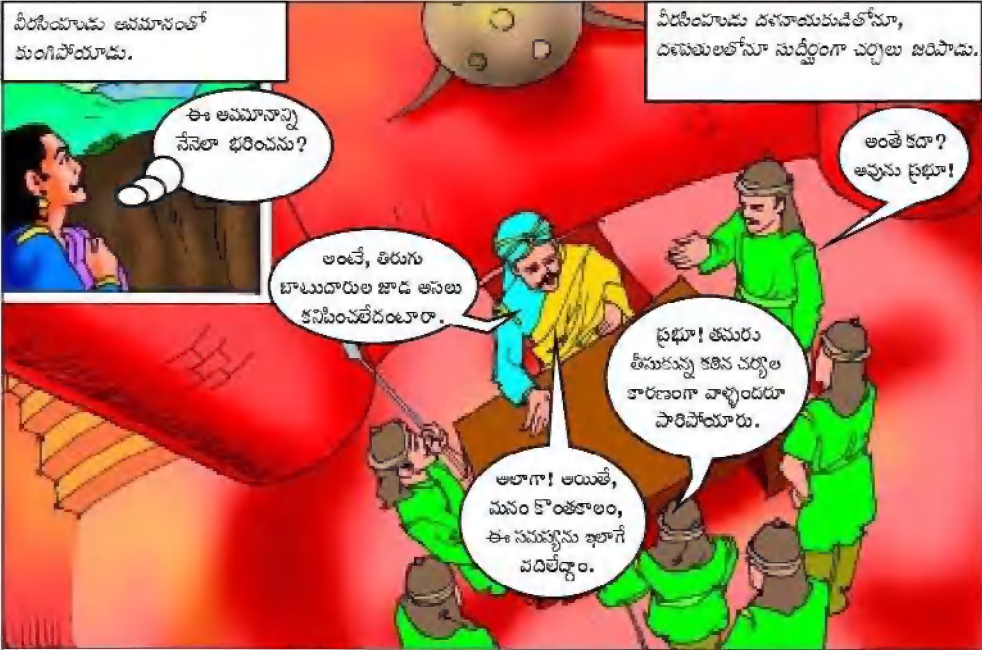
వీరసింహాదు వీరీలని దుస్తులు దులుపుచుంటూ
జంతువులను వెనక్కు పీలిచింది ఎవరా అని
మట్టాపక్కల కలయ చూశాడు.

అతడు జంతువులను
అజ్ఞాపించడం
విచిత్రంగా ఉంది!

చాలు బాపూ
చాలు! ఇక మీ మీ
స్థానాలకు తిరిగి వెళ్ళండి.
ఇది ఆర్య అజ్ఞ!

ఆర్య?
అతడు ఎవరై
ఉంటాడు?

-(ఇంతాంది)

విద్యుత్తులేని సమయం

“ఆ! ఎండ వుండిపోతోంది. కాస్త ఫ్యాన్ స్వీచుమెంట్ వున్నీ” అంటూ వీణ సొఫాలో చతికిల బడింది. అల్లుతే, తల్లి ఏమీ మాట్లాడలేదు. వీణ తల పైకెత్తి చూసి లైట్లపై వెలగడంలేదని గ్రహించింది. “వద్దు, వద్దు, కంటింటు పోయిందని చెప్పొచ్చు,” అన్నది వీణ విసిగ్గా.

తల్లి వీణ కోసే చిన్నగా నవ్వుతూ పచ్చి, “వీణా, ఇది పివర్ కట్. ప్రిభుత్వం రూ. రోజు నుంచి రోజూ మూడు గంటల పాటు ‘విద్యుత్తుకోత’ విధించింది,” అన్నది.

“పు ధ్యానించు ఎందుంటుందలను ఎలా భరించడం?” అంటూ మూలిగింది వీణ.

“పురోవార్గంలేదు. భరించక తప్పదు. నదీ పిరివాహిక ప్రాంతాల్లో సరైన వర్షాలు రాక, నీళ్ళ లేక రాష్ట్ర అవసరాలకు సిరిపిడా ప్రిభుత్వం విద్యుత్తు ఉత్పత్తి చేయలేకపోతున్నది,” అన్నది తల్లి.

వీణ గుటగుటా గ్లాసేదు నీళ్ళ తాగి, “అమ్మా పురి ఎలా? పునం విద్యుత్తును

పోదు మిచేసు వూర్గవే లేదా?” అని అడిగింది.

“లేకేం? మూడి. విద్యుత్తు వధా కాకుండా చూసి కోవడమే. గది నుంచి వెలుపలికి వెళ్ళుప్పుడు లైట్లు, ఫ్యాన్లు స్విచ్ లన్నీ ఆఫ్ చేసివెళ్ళడంలాంటిది కూడా ఎంతోవేలు చేస్తుంది” అన్నది తల్లి.

వీణ నాలుగు కురువు కున్నది. తన వెలుపలికి వెళ్ళు ప్రిడల్లా స్వీచు ఆఫ్ చేయాలనే తలరాబరాదు. అలాగే వదిలి వెళుతుంది!

“అలాగే పునం పురికొన్ని జాగ్రత్తలు కూడా తీసుకోవచ్చు. ఫ్రీడ్స్ తలుపు చాలానుమితెరిచిమూవడం వల్ల కూడా బోలెడు విద్యుత్తు వధా అవుతుంది. స్నానం చేయగానే హెటర్ స్వీచు ఆఫ్ చేయాలి. ఉపయోగించనప్పుడు అన్ని విద్యుత్తు ఉపకరణాలనూ ఆఫ్ చేసు ఉంచాలి. అది చాలా ముఖ్యం,” అన్నది తల్లి.

“చెప్పామా. ఇంజనీయర్ గర్తంపు కుంటా నమ్మా” అన్నది వీణ నింతోమంగా తల ఉచుత్త.

Fans, cooler, A.C.
don't run without electricity,
so it is important to save
electricity also.

Do you know how difficult it is to generate electricity?
So, use electricity only as much you need.

Petroleum Conservation Research Association
Secretariat: B-15, Okhla Industrial Estate, New Delhi-110020

Write a slogan on Electricity Conservation and Win Prizes.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన వీచికలు :

రుచుల జాడ!

ఐదు జ్ఞానంద్రియాలలో రసంద్రియమైన రుచి ఒకటని వునకుందరికీ తెలుసు. నాలుక పుడి స్వాదువు కుళాల ద్వారా వునం తనేవాటి రుచిని గ్రహిస్తాం.

అయితే నాలుక ముఖమైన నాలుగు రుచుల జాడనే పిసిగట్టగలదు. తీపి, ఉప్పి, పిఱు పిహచేరు ఈ నాలుగు రుచులనే వెంటనే గ్రహించగలదు. పుగిలిన రుచులను వాసిన ద్వారా గ్రహిస్తావు న్న పూట. జలుబు చేసినప్పిదు, తినే ఆహారం రుచి తెలియక పొవడానికి ఇదే కారణం.

పునపుల ప్రొటాక్టి జంతు ము ప్రొటాక్టిలో సిగవు ఉంటుంది. అల్లునా, పుపు పుపు లాడే వంటల వాసినలు నేరూరిస్తాయి. చేపిలు తావు తినే ఆహారం రుచిని తెలుసుకోవడానికి తమ రెక్కలను, తోకలను, నేళ్ళను ఉపయోగిస్తాయి. ఈగల్లాంటి కీటకాలు తవు పొదాల పుడి రుచి బొడిపేల ద్వారా రుచిని గ్రహిస్తాయి.

మన పరిసరాలు :

నేళ్ళు తాగని కప్పలు!

కప్పలు ఉభయ చూలల్లు నప్పిటికి, ఎక్కువ కాలం నేళ్ళలోనే గరు మితాయ న్న సింగతి లందరికీ తెలిసినదే.

నిజానికి, కప్పలు నీటి ఒడ్డున గుడ్లు పేడతాయి. కప్ప పీల్లలు చేప పీల్లల్లా ఈరు కుంటూ వెళతాయి. అల్లునా, కప్పలు ఒక్క బొడ్డు నేళ్ళ కూడా తాగమూ దానికి అవసరమైన అవయవం లేకపోవడమే అందుకు కారణం.

నేళ్ళ నుంచి భూపి పుడికి వచ్చి నడిచిన తొలి సింగు కల్పా కప్పలు ఇలా నేళ్ళ తాగకుండా ఉన్నాయంటే వింతగానే ఉంటుంది. కప్పలు తవు పొరగ మ్యమైన చర్మం ద్వారా నీళ్ళు 'తాగుతాయి', శ్వాసిస్తాయి. ఇలాంటి చర్మం కలిగి మూడడం వల్ల, గాలితో పొట్టు, శరీరంలోని ఇతర ద్రవపదార్థాలు కూడా వెలుపలికి వెళ్ళిపోయే ప్రమాదం లేకపోలేదు. అందు వల్ల చర్మాన్ని ఎప్పిడూ తడిగా ఉంపు కోవలసిన అవసరం ఏర్పడుతుంది. ఈ కారణంగానే కప్పలు ఎల్లప్పిడూ బలవనరుల సిపి పింలోనే ఉండవలసిన నిర్బంధం ఏర్పడుతోంది.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

తిన్నగా నడవాలంటే...

కళ్ళకు గంతులు కట్టుకుంటే తిన్నగా అంటే, సిరళరేఖ గీచినట్టు నడవలేవు న్న సింగతి పీ కు తెలుసా? అవును, నడవలేము. చాలా ప్రయోగాలు ఈ నిజాన్ని రుజువుచేశాయి. నడవడమే కాదు; వున చేతులను కూడా తిన్నని రేఖ పీ దుగా ఊపితూ నడవలేవు ని తెలియ వచ్చింది.

మా నవ శరీరం అను రూపింగా లేకుండా అన్యోవంగా ఉండడమే దీనికి కారణం. వున

శరీరం రెండు పార్ట్లు అను రూపింగా లేమా అస్థిపంజరానికి రెండు వైపులా ఉన్న పాదాలూ, కండరాల పొందికా, నిటారుగా ఉన్న వెన్నెముకా ఇవన్నీ కూడా ఈ అన్యోవానికి దోహదం చేస్తున్నాయి.

అందు వల్ల కళ్ళ పూర్తి కుని నడిచేప్పితు, వున నడక తీరు ను శరీర నిర్మాణం, కండరాల కదలిక ప్రభావితం చేస్తాయి. అందు వల్లే తిన్నగా నడవాలంటే కళ్ళు తెరుపు కుని వురీ నడవాలి!

లోకజ్ఞానం

భాషా సాహిత్యాలు

1. 'బుద్ధ చరిత' గ్రంథకర్త ఎవరు?

2. జ్ఞానపెఠ మొక్కొర ప్రథమ గ్రహిత ఎవరు?

3. రావూయి డాన్సి తమిళంలో రచించిన వారెవరు?

4. వికటకవిగారొందిన శ్రీకష్ణదేవరాయల ఆస్థాన కవి ఎవరు?

5. ఉత్తర్రోత్తరా బాలగంగాధర తిలక సంపాదకత్వం వహించిన వురాలీ వార్తాపత్రిక 'కేసరి' సంస్థాపకులు ఎవరు?

(సివూధానాలు 66 ముజిల్)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క వూటలోగాని,
చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయ గలరా?
రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

KALANIKETAN BABU

NARAYANAMURTHY TATA

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పోస్టుకార్డు పేజీ రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు జనవరి 2005 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహువూతం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చంద్రా ప్ర, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

నెస్టెంబర్ నెల పోటీ ఫలితాలు

కె.వి.ఎస్. ప్రణవకాశ్యప్

S/o. కె. ఎం. పురుషోత్తమరావు

7-7-18, లాయర్స్ టౌన్

ఒంగోలు 523 022, ప్రకాశం జిల్లా (అం.ప్రి)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

మైదటి ఫోటో: సింతకో కోడిమిజు!
రెండవ ఫోటో: సంపాదనకో కోడిత్రామ!!

సమాధానాలు

1. అశ్వపూషిధు
2. జి. శంకర కుమార్ (పులయా శం)
3. కంబన
4. తెనాలి రావు కష్టిధు
5. విష్ణు చిట్టెకర (1850-82)

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited,
No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

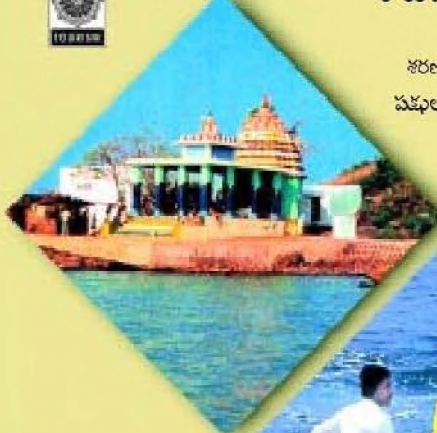
Orissa
The Soul of India

చిలికా

మహాదానంద సింహద్వారం

భారతదేశంలోని అతివెద్ద ఉప్పునీటి సరస్సు చిలికా - ప్రకాంత వాతావరణం మధ్య కనుమూపు మేరకు విస్తరించి వినీల వర్షంతో ఒయ్యారా లోలక బోస్తున్నది. చుట్టూ కండలతో, అక్కడక్కడ వచ్చుల దీపులతో ఉన్న చిలికా సరస్సు ప్రపంచం నలుమూలలనుంచి వచ్చే పక్షుల శరణాలయంగానూ, శివకాల్యనిధిగానూ విలసిల్లుతున్నది. వలస పక్షుల ఆగమనంతోనూ, జలజంతువుల నయదతోనూ చిలికా సరస్సు చూపరులను మంత్రముగ్ధుల్ని చేస్తుంది. చడవలూ, దోనెలూ తిరుగాడే ఈ ప్రహరీలందైన సరస్సు భారతదేశాన్ని ఆకర్షణీయమైన రంగులలో ప్రతిబింబిస్తున్నది. చులపిండు చేసి పృథ్వీయను అలరించే అద్భుత మందర ప్రదేశం చిలికా!

కోణార్క్
ఉత్సవం
ఏప్రిల్ 1-5

For more information, contact: Director, Tourism, Chitravan Bhawan, Bhuvaneshwar-751014, Orissa, India.
Tel: (0674) 2331177, Fax: (0674) 2430887, e-mail: info@chitravanbho.in, Website: www.orissatourism.gov.in
Orissa Tourism, Orissa Tourism, Orissa Tourism, Ground Floor, Near Kalamandir Arangan, Wallapada Road
Chennai-60002-Ph: (044) 25360801, Kolkata: Utkal Bhawan 55, Lenin Sarani-Ph: 700013, Tel: (033) 22415685
New Delhi: Utkalika, B4 Baba Khari Singh Marg, Pin-110001, Telefax (011) 23364580

Chandamama (Telugu)
Regd No. TN/PMG(CCR)-590/03-05
Regd. with Registrar of Newspaper for India No. 1114/57
Licensed to post without prepayment No. 373/03-05 Foreign - WPP. No. 374/03-05

November 2004

India's largest selling
sweets & toffees.

Be the luckiest one in town!

Collect wrappers to complete the lucky letters "NUTRINE ECLAIRS".
answer the question and you can win fabulous prizes!

100
Nokia camera
mobile phones
to be won!

100
15-14 Color TVs
to be won!

5000
Nutrine Watches
to be won!

20,000
Business Games
to be won!

*Conditions apply

ఈ ప్రతి ప్రశ్నకు నాలుగు సమాధులు (A, B, C, D) ఉన్నాయి:

ఎన్ని అక్షరాలు వేరే "NUTRINE ECLAIRS" పదములు వ్రాస్తాయో?

☐ 10 ☐ 12 ☐ 14

పేరు:

చిరునామా:

పట్టణం/రాష్ట్రం:

తల్లి పేరు:

ప్రశ్న సమాధులకు తెలుగు:
సూర్యుడు, చంద్రుడు వేరే 1000, నక్షత్రం, వర్షం - 10.
ఈ అక్షరాలు వేరే అక్షరాలు వ్రాస్తే వేరే అక్షరాలు వ్రాస్తే.
www.nutrine.com మరియు 1114 నంబర్ కాల్ చేయండి.